لار اغزنه دجنت

مصطفی او خالد

لیکوال: صابر جان

Ketabton.com

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلاَلِ السُّيُوفِ

دجنت اغزنه لار

خالد او مصطفی

لیکوال

صابر جان

ناشر

مکتبه عزیزیه محله جنګی پشاور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې کتاب ټول حقوق له ناشر سره محفوظ دی

کتاب پيژندنه

نوم	دجنت اغزنه لار مصطفی او خالد
ليکوال	صابر جان
کمپوز	ليکوال پخپله
دچاپ تعداد	۱۰۰۰
ناشر	مکتبه عزيزيه
د اړيکو شميره	۰۳۴۵۱۳۸۰۴۸۳

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجنت غزنه لار

دجنت اغزنه لار - یو جهادي او حماسي ناول دي چې د تاند او روان قلم څښتن لیکوال (صابرجان) صاحب.دمعاصر تاریخ له ځینو واقعي پېښو څخه په اقتباس لیکلی -

مرکزې کرکټر او هېرو یې خالد دی دا ناول ته دهغوی نوم ورکو دمهاجرو غازیانو دردونکی داستان دي چې پر افغانستان د امریکا تر یرغل وړاندې د عربو له مختلفو هیوادونو څخه د اسلامي نظام د سیوري او واقعي شریعت د ایمان خړوبونکې چینې ریښتني مزه وڅکې

دوی خپل مجلل قصرونه اسمان خراشي ماڼۍ او دعیش او عشرت ژوند پرېښود او د افغانستان په سپېرو ډاګونو او خړو غونډیو کې یې له سونزو او تکلیفونو ډك ژوند خوښ کړ

په ناول کې لولو چې هغه ایمان والا خلك کوم چې د الله په لار کې دجهاد هوډ یې کړي وو، څرنګه خطرونو او مشکلاتو ته ټټر ورکوې!!!

څنګه پر خپلو خواهشاتو بر لاسي کیږي او له پستو پالنګونو پاخیږي او دیو داسي هیواد. سنګرونو ته ځانونه رسوي چې نه یې له جعرافیوې او فزیکي جوړښت او آب هوا سره بلد دی او نه یې د وګړو په ژبه دود او کلتور خبر دی !!!!

دناول لیکوال پخپله د ډیرو هغو پېښو شاهد او نندارچي پاتې شوی چې زمونږ دمعاصر تاریخ دخونریز او رزمي تاریخ یو نوی باب پرې راپیلیږي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلیکوال کمال دادی چې پېښې او محاورې یې ټولې تر ډېره پخپل اصلي شکل لیکلي د لوستلو پر مهال لوستونکې ته دیوه ثبت شوي فیلم په څیر هره صحنه یوه یوه مخې ته ږدي
دناول د محتوا یو بل مهم ټکی داده چې موږ ته دانښیي چې که اوسني عربان هرخومره د غربیانو په رنګ رنګیدلي دین ته یې شاه کړې او دعیش او عشرت ژوند تیروي خو هغه اصلي عربي میندې لاشته چې خپلو بچو ته د غیرت شهدې ورکوي او په یوه نکه اسلامي او حماسي فکر خپل ماشومان راستروې
داسي خویندې لاشته چې له خپلو غازیانو ورونو او میړونو سره د غزا میدان ته کوزي شي!
درنو لوستونکو! دجنت اغزنه لار ناول داسي مهال د چاپ په ګانه پسولل کیږي چې په هیواد کې د امریکایي تاړاك له ماتې سره مخ دي او دالله ﷻ په مرسته دتش لاسو غازیانو په وړاندې پر ګونډو کیدونکې دي
له امریکایي یرغل راهیسته زموږ په ګران هیواد کې د فکرې استعمار ریښې ډېرې غزیدلې او دځوان کهول پر اذهانو یې مستقیم منفي اغیز ښندلی اوس مو په ټولنه کې د عشقي او مبتذلو ناولونو بازار خورا ګرم دي خو دجنت اغزنه لار- په څیر ناولو نه چاپول او عرضه کیدل یقینا چې ستره لاسته راوړنه بللای شو-
زه محترم صابر جان صاحب ته دخپل لومړي ناول د چاپیدو مبارکی وایم او دالله ﷻ له دربار څخه ورته د مزید توفیق غوښتونکی یم- او تاسو د ناول لوستلو ته رابولم-

حمد الله حلمیار- کوټه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

دخپلواک اوسترواک رب په نامه

لومړی د هغه ذات حمد اوثناء وایم چې ځمکې او اسمانونه یې پیداکړي ، عرش یې په آسمان کې درولی او سیندونه یې پرځمکه کې جارې کړي دي.

وروسته له حمد اوثناء څخه پر هغه چا درود وایم چې زه یې له برکته نن طیبه کلیمه وایم اوددې ستر انسان له برکته زه نن مسلمان یم، زما مور اوپلار دې له حضرت محمدصلی الله علیه وسلم قربان وي.

امابعد په ننۍ نړۍ کې ناول ډیر مینه وال لري، خو پرته څو محدودو پښتو ناولونه اسلامي اړخ نه لري، یوازې مجازي مینه اوفحشاء ترې زده کیږي نو ماهم ښه وګڼل ترڅو داسې ناول ولیکم چې د امت مسلمه ځوانانو ته داسې فکر ور پیدا کړی چې ددې ناخوالو څخه ځان وژغوري، پوهان پوهیږي چې د مسلمانانو دعزت او بریالیتوب لار په دې عصر کې یوائې جهاد اومبارزه ده نوددې ناول مسیر هم پرجهاد اوجهادکولو راڅرخي، ددې ناول مقصد اسلامې نظام او ورورګلوي ده چې مسلمانان اخوت اواتفاق ته رابولي اوځوانانو ته درس ورکوي ترڅو قومې او ژبنی تعصب پریږدي او د شرق مسلمان د غرب مسلمان لپاره ځان قربان کړی ، بل مقصد یې د طالبانو د اسلامي تحریک او امیر المؤمنین ملا محمدعمر مجاهد اصلي شکل اوکرېکټر بیانول او د هغه له کارنامو څخه زده کړه کول دي، چې څنګه د یوعرب مسلمان ورور لپاره تر خپلې بادشاهۍ تیر شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناول دپای برخه جهادي زده کړو اومعلوماتو لپاره ځانګړې شوې ده
نولوستونکي دې په غور ولولي او ګټه ترې واخلي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

په جهادي مینه د شهید امیرالمؤمنین ملا اخترمحمدمنصور رحمة الله علیه روح تـه ډالۍ کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

په ډېره اسلامي مینه له حاجي آغامحمد زابلي، محمدقاسم شهاب وزیر سحر، هجرت الله تګابي، صالح محمدبدري ،خان صافي ،عصمت الله عزام او نور ولي جان درویش څخه مننه کوم چې ددې کتاب دچاپ مالي لګښت یې پر غاړه واخیست.

او له ګران ورور مولوي محمدصادق جان عاکف څخه هم مننه کوم چې دکتاب په چاپولو کې مرسته را سره وکړه.

له درنو لوستونکو څخه هیله کوم چې ما او زما مور او پلار له دعا څخه هیر نه کړي.

ستاسو خادم صابرجان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د مشهور مصري تاجر (عبیده ابو عزام) زوی ؤ

عزام له پلاره یو زوی او خورا ډېر نازولی و، پلار یې روزنې ته ځانګړې پاملرنه کوله، عزام داسې هلک و چې تود باد یې هم نه و لیدلی، ښوونځي ته د تګ پر مهال به دوه ساتونکی هم ور سره وو، د ښوونځي استاذانو هم دعزام د پلار له کبله دده ډېر قدر کاوه ،سربېره په دې چې عزام ډېر نازک طبعه او نازولی هلک و لایق هم و هغه لا لس کلن و چې له کتاب اومطالعې سره یې ډېره مینه لرله، یوه ورځ یې د پلار د کتابونو په الماری کې یوپنډ تور کتاب پیدا کړ، چې پر پوښ یې په غټو تورو لیکل شوی وه: سیرت الصحابة.

عزام کتاب له ځانه سره دخوب خونې ته راووړ، او دشپې مهال یې دکتاب مطالعه پیل کړه، عزام چې کله د صحابه کرامو کیسې لولي کتاب نور هم خوند ورکوي ، یوه کیسه ورته تر بلې خوږه او جالبه ښکاریده، عزام لا دهمدې کتاب په مطالعه بوخت و چې د سهار اذانونه وشول.

عزام چې اذان واورید سمدستي یې کُتاب بندکړ او سر یې په بړستن کې دننه کړ او ځان یې خوب ته اماده کړ، خو عزام ته بېخي خوب نه ورته او فکر کې یې د صحابه کرامو ﷺ د غزاګانو کیسې را ګرځېدلې او په دماغو کې یې د صحابه وو د اسانو او تورو تصویرونه جوړېدل، کله کله به له ځان سره موسکی شو چې ابوجهل یې دېر عجیبه وواژه، معاذ به زما غوندې و، عزام لا همدا فکرونه کول چې مور یې غږ پرې وکړ: پاځه بچیه! ناوخته دی جماعت درڅخه تیریږي، عزام له جماعت وروسته بیا خپل خونې ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغی او دکتاب مطالعه یې پیل کړه، مور یې فکر وکړ چې عزام له لمانځه وروسته بیا بیده شوی دی، غږ پرې وکړ شه بچیه پورته! ښوونځي ته دتلو وخت دې دی.

ژر ناشته وکړه چې ساتونکي دې انتظار دي او ښوونځي ته دې وړي.

عزام له خونې راووت مخ او لاسونه یې ومینځل، خوراک یې شروع کړ، د دخوړو خوړلو پرمهال هم عزام ته د صحابه کرامو کیسې په فکر کې گرځېدې راگرځېدلې، خندق غزا ور یاد شوه چې صحابه کرام ډیر وږي وو او په خپلو گیډویې ډبرې تړلې وې، عزام سمدستي خپلې گیډې ته وکتل.

عزام بیا موسکی شو له ځان سره یې وویل: نه زه باید اوس لا زیاته ډوډۍ او خواړه ونه خورم ترڅو له لوږې سره عادت شم، هغوی څنگه وږي گرځیدل.

عزام له لږ خوراک وروسته له خوړو پورته شو، مور یې ترې وپوښتل: بچیه ولې دې لږ خوراک وکړ؟ ځان سم موړ کړه! تر یوې بجې ښوونځي کې به هلته وږی کیږې.

. عزام خپلې سترگې د مور پرلور واړولې، مورې! دا نو څه لوږه ده یو صحابي د خندق په غزا کې د لوږې له امله پر خپل نس ډبرې تړلې وې.

مورې چې دا خبره واوریده، عزام ته یې وویل: بچیه! هغوی ډېر غیرتي خلک وو، مور یې لا خبره نه وه خلاصه کړې چې عزام ورته وویل: مورې هغوی ستا خوښ دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور: هو زویه! ولې نه تر صحابه کرامو دې الله تعالی زما مور او پلار قربان کړي.

عزام ته دې خبرې لا ډېر خوند ورکړ.

عزام د ښوونځي کتابونه واخیستل او له ساتونکو سره روان شو، عزام له یوه ساتونکي وپوښتل: ستا اس چلول زده دي؟

ساتونکي وویل: نه، زما اس چلول نه دي زده.

عزام د پیغور په ډول ساتونکي ته ورغبرګه کړه ولې دې نه دي زده ته څومره غټ صورت لرې، ته خبر یې خالد بن ولید څنګه اس چلاوه؟

ددې خبرې په اورېدو دواړو ساتونکو یو بل ته وکتل اوخندل یې.

ساتونکي هم حیران شول چې عزام په دومره کشرتوب او کم عمر څنګه دومره ستر ستر فکرونه لري، عزام چې ښوونځي ته ورسید د سیرت صحابه کتاب کیسې یې خپلو ټولګیوالو ته وکړې، هغوی هم غوږ ورته نیولی وو، عزام لا د بدرغزا کیسه پای ته نه وه رسولې چې استاذ یې ټولګي ته را داخل شو.

او درس یې کړ، خو د نن د عزام فکر د پخوا په څېر په درس کې نه بلکې ټول فکر یې هغه کتاب کې و چې دشپې مهال یې لوستی و او انتظار یې کاوه چې کله به ماښام شي ترڅو یوځل بیا له هغه کتاب سره یو ځای شي، ټوله ورځ د هماغه کتاب لوستلو ته انتظار و.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مانبام شو دا عزام له خوړو خوړلو وروسته سمدستي پورته او د خوب خونې پر لور روان شو، تور کتاب رنګی یی را واخیست لومړی یې ... کړ او بیا یې په لوستو پیل وکړه عزام ددې کتاب داسې معتاده شو لکه څنګه چې په دې زمانه کې دیموکراټان د هندي سریالونو معتاد دي.

ددې کتاب له مطالعې وروسته عزام یو اسلامپال شو، له ده سره ځوتنه نور تولګیوال چې ده به دسیرت صحابه کیسې ورته کولې اسلامپال او په جهادي فکر سنبال شول، عزام چې کله ښوونځی خلاص کړ د مصر هېواد الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځی یې انتخاب کړ، عزام د کلک عزم څښتن، اسلامپال او دجهادي فکر لرونکی زلمی و، په ټولګي کې له عزام سره د شرعیاتو پوهنځي استاذ لور "عایشه؛ هم وه.

عایشه دعزام خوښېدله ځکه چې ډېر په حجاب کې به پوهنتون ته راتله، او اسلامی فکر یې درلود، دعایشې هم عزام له دې امله خوښ و چې دیندار او حیاناک هلک و.

عزام په ټولګي کی جلا اوځانګړي خویونه درلودل.

هغه به کله کله په ټولګي کې پر دیموکراسی خورا توندې نیوکې کولې او پر دیموکراسی نظام به یې ریشخند واهه.

یوه ورځ د اسلامی سیاست پوهنې استاذ اسلامی نظام تشریح کاوه عزام د درس په منځ کې له استاذه وپوښتل:

واستاذه وبخښه دا کوم اسلامی نظام چې ته یې مونږ ته تشریح کوې دا اوس د نړی په کوم هیواد کې شته؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد: نه بچیه له بده مرغه له عثماني امپراطورۍ وروسته په هېڅ اسلامي هېواد کې بیا خلافت نه دی راغلی.

عزام: استاذه الله دې وکړي چې بیا داسې نظام راشی!!

استاد: اللهم آمین، هو بچیه اسلامي نظام خو د ټولې نړی په ګټه دی خو افسوس چې څوک پرې نه پوهیږي.

عزام: د پوهنتون په اخر کال له عایشې سره واده وکړ یو کال له واده وروسته د عزام زوی پیداشو چې نوم يې خالد پرې کېښود، یوه ورځ عزام د پوهنتون دورې د اسلامی سیاست پوهنې استاذ پوښتنې ته ورغی.

استاد ورته وویل:

بچیه زیرئ مې دربانديې تاچې د کوم اسلامی نظام پوښتنه په ټولګي کې کوله هغه اوس په افغانستان کې راغلی دی.

عزام: اوه!! استاده سم زیری به درکوم، په رښتیا ډېر خوشحالونکی زیری دې راباندی وکړ.

استاد: هو بچیه! افغانستان کې د "اسلامی امارت" په نوم یو بشپړ اسلامی نظام جوړ شوی دی.

عزام: شکر استاذه زه به ورځم هههه تا خو راته نظري ښودلی و اوس به بې عملي په خپلو سترګو وګورم چې سم مې زده شي.

استاد: بچیه! خو پلار به دې اجازه در نکړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: همممم استاذه له پلار څخه به د تېښتې لاره غوره کړم خو ته دعاکوه چې د عايشې خو ښه شي.

عزام چې کله کور ته راغی له خپلې ميرمنې "عايشې" سره يې خبره شريکه کړه، عايشې په جواب کی ورته وويل: زما هم همدا ارمان دی چې يو ځل د اسلامی نظام تر سيوري لاندې ژوند وکړم.

بس د الله جل جلاله لپاره به له تاسره افغانسان ته ځم ان شاءالله، الله تعالی به زموږ څخه راضي شي.

عزام او عايشه له خپل کوچنی زوی خالد سره يوځای افغانستان ته روان شول.

پلار يې چې خبر شو چې عزام له خپل کوره تللی دی، سمدستي دعزام کور ته چې د پلار کورته يې مخامخ و ورغی.

عبيده چې وکتل په کور کی يې يو ليک پيداکړ.

کله يې چې ليک پرانيست داسی په کې ليکل شوي وه:

زما گرانه اومحترمه پلاره! پوهيږم چې کله زما له تگ څخه خبر شوې ډېر خپگان به درباندې راغلی وي، زه پوهيږم چې زه ستا لپاره تر ټولې دنيا گران يم خو داسې فکر ونه کړې چې ته ماته گران نه يې زه د هغه رب په ذات قسم خورم چې هيڅکله امانت ضايع کونکی نه دی، ته ماته له هرڅه گران يې، زه په هيڅ ډول ستاحق نشم ادا کولای، تا چې زما لپاره کوم کا ،نه کړي يو پلار به هم د زوی لپاره نه وي کړي خو تر هر څه زيات چې زه پرې خوشحاله او ستا احسان مند يم هغه ستا هغه احسان دی چې تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاشعوري ډول زما لپاره کړی دی، اوس به فکر کوې چې دا به کوم احسان وي؟

زه درته وایم پلاره! هغه ستا هغه سیرت الصحابة کتاب و چې ما ولوست او زه یې د ژوند په خوند او حقیقت پوه کړم،پلاره! دا احسان دې پر ما تر هر احسان ډېر دی.

پلاره تا به هم په هغه کتاب کې لیدلي وي چې صحابه کرامو خپل پلارونه، ترونه ،مالونه ، زامن او ښځې پرېښودې او له حضرت محمد ﷺ سره یې یو ځای مدینې منورې ته هجرت وکړ. نو زه هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه یم، نو زه هم تا پرېږدم اود اسلامي نظامي لپاره هجرت کوم اوته هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه یې چې د اسلام لپاره یې اولادونه بایلل، ته هم د اسلام لپاره ما له لاسه ورکړه.

پلاره! بیا هم د ځمکې او اسمانونو په پالونکی قسم یادوم که مې ماشوم زوی "خالد" او گرانه میرمن نه را سره تللای هغوی به مې هم د اسلامي نظام لپاره پرېښې وای.

گرانه پلاره! ددې پرځای چې ویر اوخپگان وکړې په لوړ سر او خوشحالی گرځه او د الله تعالی شکر اداکړه چې زوی دې د اسلام لپاره ولاړ اوپه هر مجلس کې په ما فخر کوه.

دعاگانی کوه او په هغه رب دې سپارم چې ابراهیم علیه السلام یې په اور کې وساته.

والسلام علیکم

ستاگران زوی عزام

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار یې د لیک تر لوستو وروسته سمدستي لاس پورته کړ او داسې یې وویل:

الله تعالی! زه ستا شکر ادا کوم چې ماته دې دومره غیرتي زوی راکړ.

عزام او کورنی یې په دوهمه ورځ د کندهار په هوایي ډګر کې له طیارې را کښته شول.

کله یې چې د افغانستان خړه فضا او د ختمو سپیره کورونه ولیدل عزام عایشې ته د ډاډ ورکولو په هدف وویل:

عایشې مه خپه کیږه که ستا ژوند دلته سخت وي زه کولای شم تا بیرته مصر ته ستنه کړم، هلته به د خالد روزنه هم وکړې.

عایشه: عزامه! هیڅکله دا فکر مه کوه چې ښځې د عقیدې او غیرت له پلوه تر نارینه وو کمزورې دي، خپه نشې زه هم ستا له امله نه یم راغلې بلکې غواړم تر څو د اسلامی نظام تر سیورې لاندې ژوند وکړم.

عزام اوعایشه له هوایي ډګر څخه د را وتلو پرمهال په همدې خبرو بوخت وو چې له ښی خوا یو سپین ږیری افغان چې په عربي ژبه پوهیده پر عایشې غږ وکړ:

خورې د څه لپاره دې سپیره افغانستان ته را غلئ؟ دا خړه فضا او خاورینو کورونو کی تاسو څه لیدلي دي چې خپلې مانۍ او عصري ژوند پریږدئ او دلته راځئ، دا ژوند خو ستاسې عصري ژوند ته هیڅ هم نه دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: وروره! ته پوهیږې چې ښه ژوند ماڼۍ ، موټر اوپیسې نه دی، بلکې ښه ژوند هغه دی چې روح دې ارام اوخوښ وي، موږ په مصر کې هر څه درلودل خو روحي ارامي مو نه درلوده، ته پوهیږې چې دې سپیرو کورو ته په راتگ نن زه دومره خوشحاله یم لکه کعبې شریفې ته چې راغلې یم، زه دلته روحي ارام هغه چې زه ورپسې راغلې یم هغه دا چې د اسلام تر سیوري لاندې ژوند وکړم زه راغلې یم چې خپل زوی خالد دلته په اسلامی نظریه اوفکر سمبال ورزوم ترڅو د نایټ کلب پر ځای مدرسې ته لاړ شي، ته پوهیږې چې موږ هلته هر څه درلودل، برق،عصری ژوند او تلویزون چې تاسو ترې محروم یاست، خو تاسې هغه څه لرئ چې موږ یې دلته په راتللو مجبور کړو.

تاسې اسلامي نظام لرئ چې هرڅه مو په امن کې ذي، نه موخوک عقیدې ته په سپکه کتلای شي ،نه څوک پرحجاب او ږیره ریشخند وهلای شي او نه هم څوک ستاسې ناموس ته په بد نظر کتلای شي.

تاسې عُمر لرئ!! هغه عمر چې په دومره ستره پاچاهي کې تر اوسه بانکي اکاونټ نه لري. عُمر سره له پاچاهۍ دومره عاجزه دی چې له ملگرو سره یوځای پر کمپله کښیني، ستاسې عمر ولې د واک ،نوم ، نښان ،پیسو او ماڼیو (بنگلو) شوق نه کوي؟

بلکې د اسلام خدمت تر هرڅه غوره ورته ښکاري، موږ ته هم ستاسې د ملامحمد عمر مجاهد غوندې د اسلام خدمت او اسلامی نظام ترسیوري لاندې ژوند تر ماڼیو، برق او پیسو غوره ښکاري، موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی او امید دی چې الله تعالی به یې راڅخه قبول کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د عایشې د هرې خبرې په اوریدلو (چې د عایشې د کلک عزم او هوډ ښکارندويي یې کوله) ډېر خوشحاله. کیده او په زړه کې یې د الله تعالی شکرونه ادا کول (چې رب په دین مینه میرمن ور نصیب کړې ده).

دعایشې د خبرو له ختمېدو وروسته سپین ږیري افغان عزام ته د بلد او شناخته دوست په څېر کلکه غاړه ورکړه او ښه راغلاست یې ورته ووایه.

عزام هم حیران شو چې دې سړي دنېږدې قریب او دوست په څېرسترې مشي ورسره وکړه ، ځکه سپین ږیری سړی له شکل اوخبرې څخه هم افغان معلومیدو جامې او رنګ یې هم بیخې مصریانو ته ورته نه وې.

عزام له سترې مشي وروسته سپین ږیري ته وویل:

بابا ډیره بخښنه غواړم سفر مې زیات ستړی و دماغ یی راته ستړي کړي زما څخه هیر شوی یي او ډیره بخښنه غواړم لومړی ځان را وپېژنه!

سپین ږیری: هههههه تا زه ونه پیژندم؟

عزام نه باور وکړه زه هم د شرم احساس کوم چې ولې رانه هیر شوی یې خو لږ نقل را کړه کیدای شي بیا دې وپیژنم!!

سپین ږیری. ورور دې یم

عزام :ورور؟

سپین ږیری: هو، ورور دې.

عزام: ههههه زه خو ورور نه لرم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین ږیری: ولې زه نه یم؟

عزام: هههه څنګه؟

سپین ږیری: دکلیمې ورور دې یم الله تعالی په قرانکریم موږ ټول سره ورونه بللي یو.

عزام چې کله د سپین ږیری خبره واوریدله له سترګو یې اوښکې راغلې، سپین ږیری یې په غیږ کې ونیو او په ژړا غوني غږ یې وویل: والله چې ته زما ورور یې شکر چې ورور مې پیداکړ.

سپین ږیري سړی عزام په مخ مچ کړ او ورته ویې ویل:

موږ ستاسې د پښتو خاورې یو تاسې خو زموږ د سردار محمد صلی الله علیه وسلم له قوم څخه یاست چې موږ یې سیدان نوموو، موږ څومره بختور یو چې تاسې غوندې کسان زموږ ملیمانه دي.

د عزام حالت بیخي بدل شو، له سترګو یې اوښکې روانې وې او زړه یې و چې په زوره زوره چیغې ووهي خو په ډیر تکلیف یې ځان اداره کړ.

عایشې ته یې مخ ور واړو او ورته ویې ویل: له کوم وخت چې الله تعالی زه پیدا کړی یم دومره مینه چا نه وه راکړې چې دې سپین ږیري بابا راکړه، عایشې! ته به پوهیږې هره مینه ځان ته وي خو د اسلام لپاره یو له بل سره مینه بیخي بیل خوند لري.

عایشې نن پوه شوم چې صحابه کرامو څومره ښکلی ژوند درلود.

عزام لا خبره نه وه خلاصه کړې چې سپین ږیري پر را غږ کړ:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه! کشره وروره چې زه مو ستاسو تر کوره ورسوم.

عزام فکر وکړ چې سپین ږیری سړی یې خپل کور ته بیایي.

نو سپین ږیري ته یې وویل:

مننه مشره وروره ضرور به ستا کور ته درځم خو اوس مونږ هوټل ته خو کارونه مو ډېر دي. اړتیا ده چې لومړی ارام وکړو بیا د کرایې په کور پسې وګرځو.

سپین ږیری: هههههه کشره ورور زما کور ته خو دې هر وخت الله تعالی راوله! خو زما کور هم په هلمند کې دی چې تر هغه ځایه پوره شپږ ساعته لار ده، ستا کور ته دې بیایم.

عزام: زماکور؟

سپین ږیری: هو.

عزام: بخښنه غواړم لکه چې ته پوه نه شوې. نن زما لومړی ورځ ده چې دلته راغلی یم. لامې کور ندی جوړ کړی. ان شاءالله ژر یې جوړوم.

سپین ږیری: مونږ درته تیار کړی دی یواځې تا غواړي.

عزام : ځنګه مو راته تیار کړی هههههه هسې نه چې ډېر ګران بیه کور مو راته کرایه کړی وي؟

سپین ږیری: کرایه نشته امیرالمومنین مهاجرو ته همدلته میدان کې کورونه جوړ کړي، مفت دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: چې دا خبره واوریدله نو موسکی شو عایشې ته یې وکتل، عایشې ورته وویل: عزامه مونږ رښتیا خپل مقصد ته راغلي یو، دا سړی رښتیا امیرالمومنین دی،درځه چې ځو!

عزام د خپلې کورنۍ اوسپین ږیري سره روان شو له لږ مزل وروسته یې د خاورو څو سپیره کورونه ولیدل او سپین ږیري سړي عزام د ختمو سرای مخې ته ودراوه او لاس مې په جیب دننه کړ او کیلي یې عزام ته ورکړه او ورته ویې ویل: دا کور ستاسې دی او تاسې به همدلته اوسیږئ! عزام وویل: ستا دومره احسان خو زه په منبه کولو سره نشم ادا کولای، خو څه شکر چې وروز دې یم هههههه بیاخو ته مشر ورور یې خو وعده را سره وکړه چې هر وخت به دلته راځې.

سپین ږیری: هو ان شاء الله که ژوند و، خو اوس تاسې ارام وکړئ نور ملګري به ان شاءالله تاسې ته د خوراک د انتظام لپاره را شي.

عزام او عایشه کور ته ننوتل دوئ لا خپل شیان پر ځایونو نه وه سره برابر کړي چې دروازه وټکېدله.

عزام: دروازې ته ورغی، ګوري چې یوبل کس ولاړ دی، لومړی یې پر عزام سلام وکړ بیا یې کلکه غیږه ورکړه اوسترې مشي یې ورسره وکړه او عزام ته یې وویل: زه د امیرالمومنین له خوا تاسې ته راغلم، هغه پر تاسو سلام وایه او دا لیک یې تاسې ته رالیږلی دی، عزام منته ترې وکړه او لیک یې پرانیست،په لیک کې داسې لیکل شوي وو:

زه ملا محمدعمر مجاهد له تاسو ډیره ښښنه غواړم چې تاسې ته مې یود خاورو کوچنی کور درکړ، رښتیا هم ستاسې غوندې نازولو خلکو لپاره به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې کور کې ژوند سخت وي، خو باور وکړه موږ هم په نظامي جنګ اخته یو. د زیاتو ملکونو له خوا راباندې اقتصادي بندیزونه لګیدلي همدا مو وس کې پوره دي الله تعالی شاهد دی که مې له وس څخه پوره وای تاسې ته به مې بنګلې هم جوړې کړې وای خو موږ خپله هم په همداسې کورونو کې ژوند کوو خو ستاسې ژوند په داسې کورونوکې له سختیو سره د الله جل جلاله لپاره دی.

ضرور به یې الله جل جلاله ثوابونه درکوي، الله جل جلاله دې زموږ اوستاسې څخه راضي شي عزام اخري توري په داسې حال کې ولوستل چې د سترګو اوښکې یې پر کاغذ را تویې شوې بیا عزام قاصد ته وویل: چې پر امیرالمومنین باندې زما سلام وایه او ورته ووایه چې زما مور او پلار دې تر تا صدقه شي موږ ته ستاسې اخلاص او مینه د دنیا تر بنګلو مهمه ده زه قسم د ځمکې او اسمانو په پیداکونکي کوم چې هغه مینه چې تاسې موږ ته زاکړل دومره یې خوشحاله کړم لکه د ټولې دنیا بنګلې او باچاهي چې مو موږ ته راکړې وي.

امیرالمومنین ته ووایه چې زه له تا غوره نه یم چې ته په داسې کورونو کې ژوند کوې زما لپاره په داسې کور کې اوسیدل ستر افتخار او خوشحالي ده له دې خبرو وروسته عزام قاصد رخصت کړ، او لیک یې کور ته راووړ او عایشې ته یې په لاس ورکړ، عایشې چې کله لیک ولوست نو عزام ته یې وویل:

عزامه ته وګوره الله جل جلاله څومره نېک بنده ګان پیدا کړي!!!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام او عایشه په همدې مجلس باندې مصروف وو چې یوځل بیا دروازه وټکیدله.

عزام هم د دوهم ځل لپاره دروازې ته ورغی چې دروازه یې خلاصه کړه په قد جګ غټه ږیره او اوږدې چړې لرونکی سړی ولاړ دی او عزام ته یې سلام ادا کړ عزام هم ستړي مشي ورسره وکړه له ستړي مشي پس یې څه د خوراک شیان دعزام په لاس ورکړل او وروسته یې د عزام سره خدای په اماني وکړه عزام شیان کور ته راوړل عایشې د خوراک لپاره اماده کړل او دواړو ډوډۍ وخوړه دعزام زوی خالد چې همدا مهال څلورکلن و د ډوډۍ خوړلو څخه انکار وکړ اوپه دې خپه و چې ولې یې دده لوبو سامان له ځان سره نه دی راوړی عزام په ډیر کوښښ خالد خوشحاله کړ او وعده یې ورسره وکړه چې بازار کې به سبا ورته نوي د لوبو سامان اخلي چې بیا خالد هم ډوډي وخوړه.

له ډوډۍ خوړلو وروسته عایشې ددې لپاره چې د عزام په زړه کې څه ونه ګرځي د خپل وړوکي دختو کور صفت شروع کړ او هغه یې خورا وستایه خو عزام پوهیده چې دا صفت دده لپاره کوي مابښام راروان و عزام کور کې د ویده کیدلو لپاره توشکې اوکمپلې هم نه درلودلې حیران و چې اوس به دې نابلدتیا کې چیرته ولاړ شي عزام په همدې فکر کې و چې بیا په دریم ځل دروازه وټکیدله خو کله چې دروازې ته ولاړې دا ځل پنځه یا شپږ ښځې ولاړې وې عزام چې ښځې ولیدلې وارخطا شو بیرته کور خواته ولاړ او عایشې ته یې غږ کړه عایشه ورغله او ښځې یې کور ته راوستلې دا ښځې د دوی د ګاونډې د کور وې خو غم دلته جوړ و چې یو دبل په ژبه نه پوهیدلې ځکه ښځې د چیچنیا وې چې یواځې په فارسی ژبه لږ لږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهيدلې عايشه هم د پوهنتون دوره کې يو مضمون فارسي لوستی و خو بياهم په فارسي ژبه داسې نه پوهيدله چې تر څو خپل مقصد پرې حاصل کړي له نيم ساعت ناستې وروسته ښځې بيرته ولاړې چې له تګ لږ شيبه وروسته ښځو د ماشومانو په لاس بيسترې او توشکې ورکړې وې اود عزام کور ته يې راوړې عايشې چې کله بيسترې وليدلې موسکی شوه اوعزام ته يې وويل عزامه څوک چې د الله جل جلاله لپاره کار کوي الله تعالی به هيڅکله د هغه کار بند نه کړي وګوره موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی دی هرڅه الله جل جلاله داسې را رسوي چې زموږ بيخي فکر هم نه وي شپه تيره شوه عزام سهار نژدې جماعت ته ولاړ چې کله جماعت خلاص شو نو ټول جماعت کونکو د عزام سره ستړي مشي وکړل او ښه راغلاست يې ورته ووايه عزام چې کله د جماعت کسان وليدل ټول ورته مهاجر ښکاره شول چې څوک د يمن څوک د چيچنيا څوک د سعودي عرب ليبيا او ازبکستان معلوميدل.

خو هر يوه جلاجلا د عزام څخه د هغه د سفر پوښتنه کول چې په سفر کې خو به کوم خطر ورته نه وي پېښ شوی عزام هم ټولو ته د خپل سفر اطمينان ورکاوه.

چې له ستړي مشي او پوښتنو وروسته د جماعت ملا امام عزام ته ووېل: عزامه هيڅ مه خپه کيږه دلته به ته په امن ژوند ولري موږ ټول ستا ورونه يو اوبيا ټول مهاجر يو ان شاءالله د هر رنګه مرستې لپاره موږ درته حاضر يو موږ تاسې ټول يو مقصد لرو چې هغه د الله جل جلاله رضا او اسلامي نظام په دنيا کې حاکم کول دي موږ اوتاسې ټول يو وجود يو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امام د خبرو له ختمیدو وروسته عزام وویل: زه اول دعا کوم امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد ته چې موږ ته یې دومره عزت راکړ او الله جل جلاله دې زما عمر هم ده ته ورکړي چې ترڅو د ویروخت لپاره د رښتینو مسلمانانو خدمت وکړي او وروسته ستاسې څخه مننه کوم چې ماته مو دومره مینه راکړه رښتیاهم موږ اوتاسې ورونه یو زه چې دلته راغلی یم هیڅ زما څخه دا پوښتنه نه ده کړې چې ولې پردي هیواد ته بې پاسپورټه او بې ویزې راغلي یې؟

ددې پرځای چې ماته سزا راکړي عزت مې کوي د پوهنتون دوره کې مې اسلامي خلافت او اسلامي نظام ویلی و خو څنګه چې ما فکر کاوه اسلامي نظام تر هغه زیات خوند لري بې شکه چې الله جل جلاله یو کامل ذات دی او یو داسې نظام یې موږ ته جوړ کړی چې د هغه خوند په سیکولریزم او ډیموکراسۍ کې نشته.

زه باور لرم که زموږ او ستاسې د ملکونو باچهان د اسلامي خلافت په معنی او خوند پوه شي نو بیا به هیڅکله دیموکراسي او سیکولریزم ته مخه نه کړي دعاکوم چې الله جل جلاله یوه ورځ زموږ او ستاسې پر هیوادونو هم د اسلامي امارت بیرغ ورپیږي او هلته هم خلګ د ملا محمدعمر مجاهد له فیضه برخمن شي.

له دې خبرو وروسته عزام د مسجدوالو سره مخ د کور پر خوا روان شو.

عزام غوښتل چې کور ته ولاړ شي خو کلیوالو ورسره زور کاوه چې څان سره یې بوځي اخر عزام مجبوره شو او د ګاونډي مهمان خانې ته د کلیوالو سره ولاړی هلته مجلس خورا تود شو ټولو کلیوالو یو بل سره داسې چلند

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مجلس کاوه لکه د پوې کورنۍ غړي چې وي عزام چوپ ناست و او د کلیوالو خبرو ته یې غوږ نیولی و دلته ټولو عربي ژبه ویل.

کله چې د یو کلیوال فکر شو چې عزام چوپ ناست دی نو ددې لپاره چې د عزام نابلدتیا لیرې شي پر عزام یې ټوکه وکړه او وروسته یې ورته وویل چې ته ولې چوپ یې لکه چې زموږ سره دې مجلس زړه نه غواړي یو بل کلیوال هم پر عزام را غبرګ کړه او د ټوکې په ډول یې ورته وویل: دده لکه چې میرمنې ته زړه شو اوده ته بغیر د میرمنې د سهار ناشته خوند نه ورکوي په دې خبره د مجلس ټولو ګډون والو وخندل عزام هم وخندل او د ټوخې کولو وروسته یې وویل:

ملګرو زه قسم کوم نن زه داسې فکر کوم لکه زه چې جنت کې ناست یم او د الله جل جلاله نیک او جنتیان بنده ګان زما تر څنګ ناست وي او زه ورسره مجلس کوم ماته اجتماعي ژوند زیات خوند راکوي زه له انفرادي ژوند څخه سخت ستړی شوی یم هلته مو داسې انفرادي ژوند کاوه چې زما مور او پلار هم زما څخه په جلا کور کې اوسیدل په هفته کې به یوه ورځ ملاقات ته ورتلم:

ملګري مې اکثره په انفرادي ژوند عادت وه هغوی هم بغیر له کوم ضروري کاره چې ماسره به یې و بل وخت نه راتلل نن چې ستاسي سره یو ځای ناشته کوم دا مې په ژوند کې لومړی ځل دی چې د ناشتې څخه خوند اخلم.

له ناشتې کولو وروسته عزام د مجلس کسانو ته وویل: نور به نو زه کور ته ولاړ شم چې میرمن مې یواځې ده او موسکی شو د ټوکې په ډول یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: اوس به هم سخته راته غصه وي که يې جنګ راسره وکړ لامل به يې ناسې یاست.

په مجلس کې ناست یو مهاجر محمد لیبي ورته ورتـه وویـل: کـور تـه ولاړ شه خو ژر به بیرته راځې ځکه بیا دې د مهـاجرو هغـه دفتر تـه بیـایم چـې اسامه بن لادن جوړ کړی.

عزام هم د هو په ډول سر وښوراوه

عزام کور ته راغی عایشې چې ناشته تیاره کړې وه د عزام په انتظار ناسـته وه چې تر څو عزام راشي او یوځای یې وخوري .

خو عزام عایشې ته وویل: ته خپله ناشته وکړه اوخالد هم له خوبه ویښ کړه زه ځم چې یوځای کار لرم او بیرته له کوره راووت.

او د محمد لیبی سره د مهاجرو د دفتر پر لـور روان شـو د مهـاجرو دفـتر تـه چې ورسید هلته يې په دفتر کې ناستو کسانو ته خپل پیژندنـه وکـړه او ورتـه يې وویل: زه د خپلې میرمنې او یوه ماشوم زوی سره راغلی یم په دفـتر کـې ناست یو کس سر داسې ښکته کړی و لکه ځان سره چې فکر وهي د دفـتر یو بل غړي پر راغږ کړه چې څه فکر کوې دا بل ورته وویل: چې عزام خـو په تشکیل کې نشي تللی ځکه کور يې یواځې دی او هره ورځ د خط څخه راتلی هـم نـشي ځکـه اوس الحمـدلله د مجاهـدینو خـط محمـود راقـي تـه رسیدلی عزام ته باید همدلته یوه وظیفه ور پیدا کړو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دفتر مشر لاخبري نه وې خلاصي کړې چې عزام ورغبرګه کړه محترمه زه کولای شم چې د جهاد لپاره خپل میرمن بیرته مصر ته واستوم که هغه طلاق وغواړي زه به یې د الله د رضا لپاره طلاقه هم کړم.

د دفتر مشر ورته وویل نه عزامه جهاد یواځې توپک اوجنګ ته نه وایي ته کولای شې چې همدلته زموږ سره مرسته وکړې چې دا هم جهاد دی الله جل جلاله به یې ضرور بدله درکوي خو زه فکر کوم چې تاته دلته کوم کار په لاس درکړم.

په دې وخت کې محمد لیبي وویل: چې د عزام لپاره ما وظیفه پیداکړه

د دفتر مشر پوښتنه ځینې وکړه چې څنګه وظیفه محمده! موږ ته هم ووایه

محمد لیبي وویل: چې زموږ د جماعت امام هغه بله ورځ هم ګیله کول چې تاسې ټول جنګونو ته ځي اومانه مو داسې کار راپه غاړه کړی چې جنګ ته هم نشم تللی.

عزام د الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي څخه فارغ دی او دده لپاره زموږ د جماعت امامت ډیر مناسب مسئولیت دی.

خو عزام چې کله دا خبرې واوریدلې نو.یې ورته وویل: نه زه د امامت لپاره نه یم راغلی زه غواړم چې جهاد وکړم زه جنګ ته ځم.

د دفتر مشر د.عزام خبره ونیوله او ورته یې وویل: عزامه تر دې به لوی جهاد چیرته وي چې ته زموږ امامت کوې او بچیانو ته مو درس وایې اوټول به جهادي عقیده سمبال لوی کړې چې اینده کې به هر یو ستا له برکته مجاهد وي که رشتیاً د الله جل جلاله د رضا لپاره راغلی یې نو همدا ستا مسئولیت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی او که غواړې چې نوم وکړې اوشهرت پیداکړې ددې لپاره جنگ ته
خې نو موږ بخښنه غواړو ستا مرسته نشو کولای

موږ ستا ورونه یو یقینا تاته به هغه مشوره درکوو چې ستا د دنیا او اخرت د
نیکمرغی سبب وگرځي

عزام چې کله د دفتر د مشر خبرې واوریدلې نو یې د هو په ډول سر
وښوراوه او دفتر مشر ته یې وویل: سمه ده چې تاسې کومه وظیفه ماته
راسپارئ زه به یې قبلوم او ان شاءالله تر خپله توان اوطاقت پورې به یې په
ښه ډول سر ته رسوم.

په همدې ځای کې عزام ته د مسجد د امام وظیفه وسپارل شوه او عزام ته د
طالبانو د وخت شل لکه افغانی معاش مقرر شو خو عزام ورته وویل: چې
زما کورنی کوچنی ده پنځه لس لکه افغانی هم زما د میاشتې بس دي

د دفتر مشر د عزام پاکې عقیدې او اخلاص ته حیران شو.

عزام چې کله کور ته راغی پر عایشې یې د خپلې وظیفې زیری وکړ عایشه
هم زیاته خوشحاله شوه او بیا یې ورته دا خبره وکړه چې الله جل جلاله
هیڅکله د خپلو نیکو بنده گانو کارونو نه بندوي او ورته یې وویل: عزامه!
انجونو ماشومانو ته به زه درس ورکوم چې ثواب به مې هم وي او وخت به
مې هم په تیریږي.

د عزام هم خوښه شوه.

دریمه ورځ عزام د مسجد امام شو او د کلي ماشومانو ته یې درسونه هم
شروع کړل چې یوه ورځ د مهاجرو دفتر ته ولاړ او هلته یې عریضه وکړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زما فقط یو ارمان را پوره کړئ هغه داچې زه یو ځل د امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد سره ووینم چې د دفتر له خوا ورته وویل شول چې انتظار شه بیادرته جواب درکوو یوه ورځ مازدیګر د دفتر له خوا ورته خط راغی چې سبا د ورځې نهه بجې ستا ملاقات د امیرالمومنین ملامحمدعمر مجاهد سره کیږي عزام چې کله خط ولید ناڅاپه یې لاسونه پورته خواته وغورځول او لوبه چغه یې تر خولې ووته او بیا یې د شکر سجده اداکړه او لیک یې مچ کړاو بیا یې زړه پورې ونیو او قاصد یې د دوهم ځل لپاره په غیږ کې ونیو او مننه یې ځینې وکړه او قاصد ته یې وویل: ستا زیری پر ما باندې دی چې هرشی غواړې زه یې په زیري کې درکوم قاصدورته وویل: چې فقط راته دعا وکړه.

عزام قاصد رخصت کړاو کور ته راغی او عایشه یې هم خبره کړه چې دی د امیرالمومنین ملاقات ته قبول شوی دی.

عزام باندې دا ورځ بیخي زیاته اوږده شوه او هر شیبه یې ساعت ته کتل چې کله به دا ورځ تیره شي چې سبا د امیرالمومنین ملاقات ته ولاړ شي عزام د یوه تږي روژه نیونکو غوندې هره شیبه شمارل او د سبا لپاره یې انتظار کاوه عزام ماښام هم د زیاتې خوشحالۍ څخه خوب ونه کړ او فکر یې کاوه چې امیرالمومنین ته به څه پیغام ورسوي هغه سره به څنګه خبرې وکړي سهار چې جماعت ته راغی دلمانځه ادا کولو وروسته یې مقتدیانو ته وویل:

تاسې کې چا امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد لیدلی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جماعت په اخر صف کې ناست. د چیچنیا یو مهاجر وویل: چې الحمدلله مالیدلی عزام بیا وویل: چې تاسې به خبر نه یاست زه نن د امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد سره ملاقات کوم که تاسې کې هرڅوک امیرالمومنین ته کوم پیغام اویا د هغه څخه غوښتنې لرئ ماته یې وواياست ان شاءالله د امانت غوندې به یې هغه ته رسوم.

ټولو مسجد والو ورته وویل: چې زموږ سلام پر هغه وایه بس نور کومه غوښتنه نه لرو.

له دې وروسته عزام دعا وکړه او کلیوال ټول ولاړل یواځې عزام اود کلي ماشومان او هغه کسان چې سبقان یې ویل مسجد کې پاته شول.

عزام نن د پخوا په څیر نه و په مخ کې یې خوشحالي له ورایه ښکاریده او هر ماشوم ته به یې جلا جلا خندل او مخکې چې به کومو ماشومانو زوړ سبق نه و زده کړی عزام به ورته غصه کیده خو نن هغه ماشومانو ته هم نه غصه کیده.

عزام نن خپلو شاگردانو ته په ډیره مینه درس ورکاوه د عزام په شاگردانو کې یحیی چې لږ غټ و د عزام څخه د گیلې په ډول پوښتنه وکړه استاده چې زما سبق زده نه وي ماته غصه کوي خو نن چې د ډیرو شاگردانو سبق زده نه و تا هیڅ هم ورته ونه ویل.

دیحیی په خبره سره ټولو ماشومانو وخندل.

عزام هم وخندل او یحیی ته یې وویل: رښتیاهم مانن یوه شاگرد ته هم هیڅ ونه ویل خو ماشومانو تاسې خبر نه یاست زه نن د امیرالمومنین سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات لرم چې په دې خوشحالي کی نن تاسې ټولو ته څه نه وایم تر ټولو تنبل شاګرد حماد ورته وویل استاده.الله دې هره ورځ ستا ملاقات د امیرالمومنین سره وکړي چې موږ دې له غصې خلاص یو په دې خبره بیا ټولو شاګردانو وخندل عزام ورته وویل حماده چې تا دومره ښه دعا وکړه د سبا لپاره هم ته له غصې خلاص یې او بیا یې شاګردانو ته وویل ماشومانو نور نوکې تکالې بس کړئ ژر خپل سبقونه زده کړئ چې نن مو وختي رخصت کوم.

د معمول سره سم به عزام خپل شاګردان پر لس بجې رخصتول خو نن یې پر پاو باندې اته بجې رخصت کړه او کور ته راغی کور کې عایشه هم ماشومانو انجونو ته په درس ورکولو مصروفه وه خو غزام عایشې ته وویل: چې درس پریږده زما جامې راته برابرې کړه چې زه نور ځم اوس هم ناوخته شوی دی عایشه د عزام په جامو تیارولو بوخته وه او وړوکې زوی خالد یې شاته ولاړ و اود مور څخه یې پوښتنه وکړه

ممې بابا مې چیرته ځي؟ .

عایشه: قربان دې شم زویه بابا دې بازار ته ځي

خالد: بازار کې څه کوي؟

عایشه: د امیرالمومنین ملاقات ته ځي.

خالد: ممې دا څوک دی؟

عایشه: بچیه ذا د الله جل جلاله نیک بنده دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: ممي اميرالمومنين مې پلار ته څه ورکوي؟

عايشه: هههه زويه اميرالمومنين دې پلار ته چاکليت ورکوي.

خالد: ممي زه هم ځم پلار سره.

عايشه: نه زويه زه اوته بيا دماما کور ته ځو په همدې خبرو کې خالد ژړا شروع کړه او چغې يې وهلې چې زه هم پلار سره ځم

عزام چې کله د خالد ژړا واوريدله نو دبهر څخه يې په راغږ کړه چې خالد ولې ژاړي؟

عايشې جواب ورکړ چې خالد وا يې زه هم ستاسره ځم.

عزام عايشې ته وويل چې جامې ورته تيارې کړه خالد هم ځان سره بيايم

خو عايشې عزام ته وويل چې عزامه څه واده ته خو نه ځې او نه کوم د يوعادي سړي پوښتنې ته ځې.

هلته به ازدحام او شور زيات وي په ساعتونو به انتظار کوې او بيابه خالد درباندې بوج شي عزام ورته وويل پروا نکوي خالد اوس کوم کوچنی ندی خو شکر لوی هلک دی متيازې نکوی پر مابه ولې بوج شي.

ښه دی خالد به هم د اميرالمومنين په ديدار مشرف شي

عزام د خپل وړوکي زوی خالد سره دمهاجرينو فتر په لور راروان شواو کله چې دفترته راورسيد دفتر مشر ته يې سلام ادا کړ او ستړي مشي يې ورسره وکړه او له ستړي مشي وروسته عزام ته د دفتر د ملازم له خوا د چاى گيلاس

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېښودل شو چې خالد هم پلار نه وکتل د دفتر مشر پوه شو چې خالد هم چای غواړي نو ملازم نه یې وویل:

دې ګلالي ماشوم نه هم لږ چای په ګیلاس کې واچوه عزام ورته وویل: نه ریس صاحب دی چای نه خوري او د شیریني لوښي نه یې لاس کړ او یو چاکلیټ یې د خالد په لاس ورکړ او ویې ویل: دده لپاره همدا بس دی.

دفتر مشر ورته وویل ماشاءالله عزامه زوی دې هم غټ شوی دی.

عزام ورته وویل: هو الله جل جلاله دې نیک اوصالح زر ستر کړي چې زه جهاد نه فارغه شم.

دفتر مشر د توکې په ډول ورته وویل: عزامه ستا نو جهاد نه نیت نه و که دې نیت وای نو واده دې څه کاوه

عزام ریس صاحب والله سخت تیروتم که زه خبر وای مابه کله هم واده نه وای کړی خو بس اوس نو الله راوسنلې ده په دې جنجال اخته شوی یم.

ریس: ماشاءالله زیات ښکلی ماشوم دی نوم یې څه دی؟

عزام: په صحابه کرامو کې د خالد بن ولید رضی الله عنه کارنامو زیات خوند راکوه نو د همدې خاطره مې د خالد نوم پر اینبی دی.

ریس: ښکلی نوم دی الله جل حلاله دې خالد بن ولید غوندې شخصیت ترې جوړ کړي.

عزام اللهم امین. منته.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام لا یوه پیاله چای نه وې څښلې چې تور کروزین موټر د دفتر مخې ته ودرید.

دفتر مشر چې کله موټر ولید نو عزام ته یې وویل: عزامه ځان تیار کړه چې نور حرکت کوو.

عزام هم را ولاړشو اومخ د موټر پرخوا راغی

عزام او دهغه وړوکي زوی خالد او دفتر مشر موټر ته وختل او موټر د میدان څخه د کندهار د ښار پر طرف روان شو له نیم ساعت وروسته موټر د امیرالمومنین کور ته راورسید او موټر چلونکي غږ وکړ چې نور کوز شئ. راورسیدلو دعزام د زړه ضربان ډیر زیات شو او ستونی یې وچ کیدی او د زړه اواز یې خپل په غوږونه اوریدی.

عزام د کور مخکې ودرید چې اوس به کوم ساتونکی تلاشي وکړي خو دفتر مشر ورته وویل چې عزامه درځه.

عزام حیران شو او وروسته یې وویل ته صبر چې تلاشی خو واخلي

دفتر مشر موسکی شو او عزام ته یې وویل: درځه دلته تلاشي نشته

عزام هم کور ته داخل شو.

د کور دیوالونه خامه وه خو اطاقونه یې نیم د سمیټواو نیم د ختو جوړ وه

دفتر مشر مخکې عزام د شاه له طرفه پسې روان و عزام تر زیات فشار لاندې و

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې اطاق ته داخل شول په اطاق کی یوه ساده فرش غوړیدلی و او د دیوال په طرفونو کې څو تکیه ګانې پرتې وې تقریبا پنځه لس کسان په مجلس کې ناست وه

د دوی تر منځ هیڅ فرق نه ښکاریده ټولو عادي جامې اغوستې وې اکثرو تور باج لنګوټې تړلې وې.

عزام حیران شو چې په دې کې به کوم یو امیرالمومنین وي.

عزام په همدې فکر سترې مشي شروع کړه تر سترې مشي وروسته عزام ته یو کس غږ کړه چې دلته زما څنګ کې کښینه عزام هم ورغی کله چې عزام ورغی نو پوه شو چې همدا امیرالمومنین دی.

عزام چې کښیناست امیرالمومنین ورته خپله تکیه شاته کیښوده خو عزام انکار وکړ خو امیرالمومنین ټینګار وکړ چې ته اوس دې تکیې ته څنګ وواهه ماته به بله تکیه راوړي عزام سخت تر تاثیر لاندې و.

هغه نه پوهیدی چې اوس د امیرالمؤمنین سره څه ووا یي.

امیرالمومنین د عزام زوی غیږ ته راکش کړه او غیږ کې ونیو او بیا یې مچ کړ او څه پیسې یې لاس کې ورکړې عزام ددې لپاره چې امیرالمومنین د خالد لامله په تکلیف نه شي نو غوښتل یې چې خالد د امیرالمومنین له غیږې څخه راواخلي او پر څمکه یې کیښنوي خو امیرالمومنین ورته وویل: چې پریږده ماته ماشومان زیات خوند راکوي.

او عزام ته یې وویل: چې کوم مشکلات خو به دلته نلري؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام ورته وويل: چې کوم مشکل نشته اوبیا یې امیرالمومنین ته وویل:

زه له تا څخه زیاته مننه کوم چې زموږ دومره عزت کوې او موږ ته دې پناه راکړه زما عبادت ستاسې له برکته ماته نن صحیح معلوم شو

زه چې کله مصر کې وم کله چې به د جمعې ورځ راغله زه به په همدې فکر کې وم چې ایا زما د جمعې لمونځ به صحي وي کنه؟

ټول وخت به مې په مشکوک ډول سره د جمعې لمونځ کاوه.

ځکه هلته شرعي حدود نه عملې کیدل نظام اسلامي نه و.

خو دلته چې راغلی یم هغه ټول شکوک مې لیرې شوي دي.

الله جل جلاله دې تاته ددې عوض په جنت کې درکړي چې د الله جل جلاله نیک بنده گان دې سره یوځای کړي دي.

او الله جل جلاله دې موږ او تاسې په جنت الفردوس کې هم سره یوځای کړي.

کوم احسان چې تاسې پر موږ کړي هغه دومره لوی احسان دې چې د هغه بدله زما له توان څخه لوړه ده الله جل جلاله دې بدله درکړي.

امیرالمومنین ورته وویل: ما په تاسې احسان ندی کړی بلکې پرځان مې احسان کړی چې تاسې غوندې نیک کسان مې راټول کړي دي دا کار ما خاص د الله جل جلاله د رضا لپاره کړی او زه به ان شاءالله تر خپله وسه پورې ستاسي خدمت کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل وخت داسې خبره مه کوه چې ما په تاسې احسان کړي بلکې داسې ووایه چې ما خپل مسولیت ادا کړی.

دا هغه مسولیت دی چې الله جل جلاله به په ورځ د قیامت زما ځخه ددې پوښتنه کول نو ما پرتاسې د احسان لپاره تاسې ته ځای ندی درکړی بلکې د خپل مسولیت د پوره کولو لپاره مې ځای درکړی.

عزام د امیرالمومنین د خبرو په اوریدلو سره وویل الله جل جلاله دې ستاسې خدمت قبول وګرځوي.

او له دې وروسته یې امیرالمومنین ته د نورو مهاجرو سلام هم ووایه امیرالمومنین د نورو مهاجرو په اړه له عزامه ځخه پوښتنه وکړه او عزام ته یې وویل: مهاجر خو به کوم مشکلات نه لري؟ عزام ورته وویل: هیڅ مشکل نشته او ټول مهاجر ستا ځخه له اندازې زیات خوشحاله دي او تاته زیاتې دعاګانې کوي.

عزام د امیرالمومنین سره د ملاقات وروسته بیرته د دفتر مشر سره د کور په طرف راستون شو هغه چې کله کور ته راغلی مازدیګر یې خپلو مقتدیانو ته د امیرالمومنین د عاجزی خاکساری او تقوا کیسې کولې کلیوال هم د عزام د خولې ځخه د هر حرف راوتلو ته خورا زیات منتظر وه او ټول خوښ وه چې د امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد له اوصافو خبر شي عزام له خبرو کولو وروسته امیرالمومنین ته د اوږد عمر دعا وکړه.

د وخت په تیریدلو سره عزام له افغاني دودونو او ژبې سره سم بلد سو او روابط یې له افغانانو سره زیات شول عزام ته افغانانو ځکه خوند ورکاوه چې په دې زمانه کې یواځیني افغانان وه چې اکثره یې په مکمل ډول په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرعي طريقه برابر وه او همدارنګه افغانانو عزام ته د خپل دستور له مخې سيد وايه چې سيد بيا په افغانانو کې د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم قومي ته ويل کيږي او افغانان بيا سيد ته ډير زيات احترام لري.

د عزام زوی خالد هم په افغانی ټولنه کې رالويده خالد نهه کلنی کې قرانکريم حفظ کړ خو خالد ډير د افغاني کلتور سره ځکه بلد نه و چې ژوند يې د مهاجرو سره و او دې ځاې کې افغانان بيخي نه وه

عزام او دهغه ميرمنې عايشې او زوی خالد يې شپږ نيم کاله ډير ارام خوشحاله اوسوکاله ژوند افغانستان کې تير کړ يوه ورځ سهار چې عزام له مسجده څخه راغی راډيو يې راواخيستل په هر استيشن کې دا خبر شروع و چې امريکا کې پر پنتاګون او يو بلې تجارتي ماڼۍ حمله شوې چې په زرګونو کسان پکې وژل شوي دي.

په راډيوکی دا خبره هم ښه په درز خپريده چې دا کار اسامه بن لادن کړی خو د څه مودې له تيريدلو وروسته عزام پوهيده چې حالت مخ په خرابيدلو روان دی ځکه په راتلونکو نږدی ورځو کی امريکا غوښتل چې په افغانستان يرغل وکړی

عزام چې کله دا حالت وليده نو يې عايشې ته وويل الحمدلله دادی اوس خالد يولس کلن دی د کور لپاره خوراکي توکي او نور هر څه د ضرورت سامان راوړلی شي نو زما لپاره نوره مناسبه نه ده چې دلته پاته شم زه بايد سنګر ته ولاړ شم عايشې هم پرته له دې چې انکار وکړي ورته وويل الله جل جلاله دې نصرت وکړه او الله جل جلاله دې پر دښمن لاس بری کړه عزامه تاته اجازه ده او هيڅکله په سنګرونو کې زموږ په اړه فکر ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي الله جل جلاله زموږ حفاظت کونکی دی او الحمدلله خالد هم اوس غټ دی او گاونډیان مو هم ټول سپیڅلي او اخلاص مند مسلمانان دي ان شاءالله د مشکلاتو په وخت کې به ضرور زموږ مرسته کوي.

عزام چې کله د عایشې خبرې واوریدلې نو زیات خوشحاله سو.

عزام عایشې ته وویل که چیری زه شهید سوم تاسي به د مهاجرینو دفتر ته مراجعه وکړئ ان شاءالله تا او خالد به په مصر ته ورسوي.

د عزام په خبره سره عایشه موسکی شوه او بیا یې عزام ته وویل ولې اسلامي نظام فقط پر تا ولاړ دی چې خدانکرده که ته شهید شوې بس نو اسلامي نظام نړیږي موږ به بیرته مصر ته ځو؟

عزام: نه عایشې زما دا مقصد نه و چې اسلامي نظام زما سره یو ځای ختمیږي مافکر کاوه چې تاسې به بیا دلته د یواځیتوب احساس وکړئ

عایشه: عزامه موږ هیڅکله د یواځیتوب احساس نه کوو ځکه الله جل جلاله به هر رنگه حالاتو کی زموږ مل دی او الله جل جلاله تر هر چا ښه ساتونکی دی.

عزام :عایشې رب دې تل همداسې په حق ثابته قدمه لره او د خالد روزنې ته خاصه پاملرنه کوه

عایشه: ان شاءالله فکر مکوه زما د خالد څخه به داسې مجاهد جوړیږي چې اقصی به فتحه کوي.

عزام چې کله مازدیگر جماعت ته ولاړی نو یې مقتدیانو ته داسې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه منم چې تاسي ماته ډېر عزت راکړی او زه مو له حده زيات نازولی يم او ددې احسانونو بدله زما له وسه تيره ده الله جل جلاله دې تاسې ته ددې احسانونو بدله درکړي.

خو اوس يو احسان بل هم راباندی وکړی چې نور ما د امامت له مسولیته خلاص کړئ او بل کس يې په غاړه واخلئ زه به نور د سنگرونو په طرف ولاړ شم او که هر چا زما پر ځای د امامت مسولیت پر غاړه واخيست زه په همدې جماعت کې وعده ورسره کوم چې که زه شهيد شوم زه به د هغه شفاعت کوم.

د جماعت په پای کې ناست يوه سپين ږيري وويل: چې زه ستا پر ځای دا مسوليت پر غاړه اخلم عزام زيات خوشحاله سو او د سپين ږيري څخه يې مننه وکړه عزام په دې بله ورځ د کندهار څخه په تشکيل کې د ملاعبدالقيوم ذاکر په محاذ کې د کندز په طرف ولاړې عزام کوښښ وکړ چې د مزارشريف خواته د جنگ لومړی کرښې ته ولاړ شي خو د مشرانو له خوا پرې امر شوی و چې په همدې کندز کې پاته شي د عزام اخلاص هوښيارتوب او اخلاقو عزام د ملگرو په منځ کې زيات مشهوره کړی و د عزام ورين تندي او علمي خبرو د عزام خواته د مجاهدينو د جذب قوه زياته کړې وه هر ملگري به کوښښ کاوه چې د شپې په پيره کې د عزام سره ملگري شي.

د عزام اطاق ته به د شاو خوا اطاقونو ملگري هر وخت ددې لپاره راتلل چې د عزام خوږې خبرې واوري ځکه عزام يو خورا ښکلی او جذباتي تقرير هم کاوه عزام د مصر الازهرپوهنتون څخه فارغه و او ښه اسلامي او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخي معلومات یې هم درلودل چې هر وخت به یې ملګرو سره شریک کول

خو عزام فقط دې ورځې ته انتظار و چې کله به امر وشي چې دوئ د جنګ لومړۍ کرښې ته ولاړ شي.

عزام په کندز کې له شل شپې تیرولو څخه وروسته د جنګ لومړۍ کرښې ته ولاړې هلته یې دوه جنګونه د باغیانو سره وکړه چې په دواړو کې د عزام ملګرو کامیابي تر لاسه کړه خو څو ورځې وروسته د امریکا بې رحمه بمباري هم شروع سول چې عزام بیرته د کندز په طرف د خپلو ملګرو سره ولاړی او هلته میشته شو

خو عزام په خبرونو کې واوریدل چې د کندهار په هوا یې ډګر هم بې رحمانه بمبار شروع دی عزام سخت خپه و ملګرو ته د عزام د خپګان علت سم معلوم نه و خو هر ملګری پوهیدو چې عزام د پخوا په شان خوشحاله نه معلومیده هر ملګری به یو د بل څخه د عزام د خپګان پوښتنه کول.

عزام د معمول خلاف په دې شپه وختي بیسترې ته ولاړی خو د فکر خرابوالی لامله خوب نه ورتلی ټول فکر یې د کندهار په هوا یې ډګر په بمبار کې و او هره لحظه یې ځان سره دا انګیرل چې عایشه او خالد به ډیر زیات د یواځیتوب احساس کوي او هغه به د بمونو درانه غږونه داروي خو خپل ځان ته به یې په دې تسلي ورکول چې څه ګاونډیان به یې مرسته کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو شیطان به ورته وسوسه بیا هم زیاتول چې عایشه او خالد په داسې خای کې د سختې سره مخ دی چې هیڅ یونېژدې او لیرې خپل یې ورسره نشته

په دې شپو کې یواځې عزام نه بلکې ټول مجاهدین خپه وه ځکه هر ساعت اوهره شیبه د امریکا په بې رحمه بمباریو کې مجاهدین شهیدان کیدل د مزارې پر مجاهدینو بې دوه پنځوس طیارې سم قیامت جوړ کړی و او دلاندې طرفه د باغیانو د ظلم ځخه ډکې حملې او تعرضونه هم شروع وه د باغیانو مشر برهان الدین ربانی به په خپله د امریکایانو طیارو ته هدف ور په ګوته کاوه او هغوی ته به یې ویل چې غټ غټ بمونه پرې اچوئ هر لحظه چې به امریکا یې طیارو بم واچوه پوره دوه ساعته به د اسمان مخ لوګیو او دوړو نیولی و.

مجاهدین په ډیر سخت حالت کې وه یو په بل پسې یې سیمې پریښودلې او شاه تګ یې کاوه.

عزام سره د عایشې اود خالد دغم سره سره د مجاهدینو غم هم و

خو چې غم به یې زیات شو فقط به یې دا وویل ان الله مع الصابرین

ټول شپه یې خوب ونه کړی سهار یې د ملګرو په کوښښ او زیار یو سیټلایټ تلفون پیداکړ او په کندهار کې یې د مهاجرینو دفتر ته زنګ وواهه او غوښتنه یې ترې وکړه چې تلفون د دوی کور ته یوسې د مهاجرینو دفتر هم ورته وویل چې نیم ساعت انتظار شه عزام له نیم ساعت انتظار وروسته د خپل کور سره رابطه کې شو.

لومړی تلفون کې خالد خبرې وکړې چې پلار ته یې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا ته چیرې یې ولې نه راځې مور زیات داریږو

عزام : بچیه زه ډیر ژر درځم غم مکوه

خالد : بابا ژر راشه دلته امریکایان راغلي مور وژني هره شپه بمبار کوي زه ترې خوب نشم کولی زیات بیریږم

عزام : بچیه غم مکوه امریکایان تاسي نشي وژلی الله جل جلاله ستاسي ساتونکی دی چې بیریدلې کلمه وایه!

خالد سمه ده بابا زه اوس هم هره شپه کلمه وایم او مور مې ویل که امریکایانو مور ووژلو مور به جنت ته ولاړ شو بیا ته هم هلته راشه

عزام چې کله د خالد دا خبره واوریدل او پوه شو چې د خالد او عایشې نور د ژوند څخه امید ختلی دی تر سترګو یې اوښکې راغلې خو کوښښ یې وکړه چې ځان قابو کړی او خالد ته یې وویل چې تلفون د عایشې په لاس ورکړی

عایشه چې تر خپل ځان د عزام او خالد برخلیک ته زیاته خپه وه نو یې له سلامه وروسته په ژړه غونې غږ عزام ته وویل:

عزامه دا به د الله جل جلاله امتحان وي چې زمور مسلماني وازما یې زه سخته بیریږم چې په دې امتحان کې ناکامه نشم او بې صبري راڅخه ونشي

عزام بې شکه عایشې دا د الله جل جلاله غټ امتحان دی چې کامل مومن او منافق سره جلاکړي عایشې الله جل جلاله ته صبر کوه مور د مرګ او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په دواړه حالاتو کې کامیابه یو که مړه شو الله جل جلاله به جنت راکوي او که ژوندي یو الله جل جلاله به د خپل دین ساتنه راباندې کوي.

عایشه: عزامه زه له مرګه نه بیریږم خو زه د خالد اینده ته خفه یم که یو ځای راسره شهید سو خو ښه دی کنه کیدای سي کفار هغه د ځان سره یوسي او راتلونکي کې به یې برین واش کړي تر هر څه زیات خالد او بیا تاته خپه یم

عزام: مه خپه کیږه زه د مهاجرینو دفتر ته وړاندیز کوم چې تاسې مصر ته ولیږي.

عایشه: عزامه دلته حالت ډیر خراب دی د امیرالمومنین کور هم بمبار شو د هغه دکورنی زیات غړي شهیدان شول زموږ مهاجرینو کورونه هم هر ورځ تر بمبار لاندې وي فقط ته دعاکوه چې الله جل جلاله زموږ ساتندویه شي

عزام: سمه ده ته هم دعا کوه پرخالد پام کوه نور مو په الله جل جلاله سفارم!

عزام د مهاجرینو دفتر ته خط ولیږه چې دده کورنی بیرته مصر ته ولیږي خو درې ورځې پس د مهاجرینو دفتر ورته داسې جواب راولیږه

محترم عزام صاحب ستاسې غوښتنه ترموږ راورسیدل خو بدبختانه چې کومه ورځ د امریکا ولسمشر جوج بوش دا اعلان وکړ چې ټول هیوادونو دې یا له اسلام سره یوځای شي اویا دې له امریکا سره نو ټوله دنیا له امریکاسره ودریدل هیڅ هیواد زموږ سره مرستې ته تیار نه دی فقط همدا یو څو سربښندونکی واقعي مسلمانان موږ اوتاسي سره پاته یو نور ټولو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیوادونو پر موږ لارې بندې کړې دي د پاکستان ایـران او نـورو هیوادونـو سرحدونه هم بند دي موږ هیڅ لار نه لرو چې ستاسې کورنۍ مصر ته ولیږو خوبیاهم موږ کوښښ کوو چې ستاسې کورنۍ خوندي ځای ته انتقال کـړو عزام چې کله دا خط ولید زیات مایوسه اوخپه شو

خو دوه ورځې پس یې وغوښتل چې بیا د سټلایټ لـه لارې د مهـاجرینو د دفتر سره اړیکه ونیسي خو هغه شمیره بنده وه چې وروسـته د مخـابرې لـه لارې خبر شو چې د مهاجرینو دفتر په مزایل توغندي ویشتل سـوی دی او دفتر مشر هم شهید سوی.

عزام پوه شو چې نور له کورنۍ سره اړیکه نشي نیولی او کورنۍ یې له لاسه ورکړه

عزام لا د کور په فکر کې و چې ملګرو یې وویل د کندز لار هم بنده شـول اوموږ ټول محاصره یو

عزام کوښښ وکړي چې خپله د کندهار په طرف ولاړ شي خو مشرانو منعه کړي ځکه چې شاوخوا علاقې ټولې باغیانو نیولې وې او یوه لار هـم نـه وه چې عزام کندهار ته ولاړ شي.

عزام له څو ورځې محاصرې وروسته یوه ورځ سـهار ملګـرو خـبر کـړ چې موږ د باغیانو مـشر جـنرال دوسـتم تـه تـسلیمیږو هغـه بـه مـوږ تـر کنـدهاره ورسوي خو عـزام خګـه خپـه و چـې عـرب مجاهـدین چـې هـر ځـای وي امریکایانو نیول او ګوانتنامو ته یې بیول عـزام تـه یـو افغـاني مجاهـد وویـل عزامه ستا خو صحي پښتو زده ده داسې وکړه څان پښتون معرفي کړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته چې تسلیم کیدلو مه ورته وایه چې زه عرب یم بلکې ورتـه ووایـه زه پښتون یم او ځان ورته د ارزګان ولایت د چهارچینو ولسوالی اوسیدونکی یاد کړه د عزام هم د افغاني مجاهد خبره خوښه شول یوه ورځ وروسته ځینو افغاني طالبانو د تسلیمی څخه ددې لامله انکار وکړ چې بایـد د تسلیمی څخه وروسته عرب مجاهدین هم صحي سلامت تـر کورونـو یـوړل شي او اکثره افغاني طالبانو هوډ وکړی چې د عربو مجاهـدینو سره بـه یـو ځـای دژوندتر اخري سلګی پورې جنګیږي او یـا پـه دې شرط تـسلیمیږی چـې عرب مجاهدین به هم نه نیول کیږی

دوه ورځې وروسته افغاني طالبانوته باغیانو وویل چې د امریکایانو سره یې خبره کړې چې عرب مجاهدین به امریکایان تر خپلو کورونو ورسوي

چې ددې تړون له مخې ټولو مجاهدینو په تسلیمی شروع وکړه

خو لکه څرنګه چې باغیان له مخکې څخه پـه وعـده خـلافي مـشهور وه دا ځل یې هم وعده خلافي وکړه څکه مجاهدینو ته ویل سوي وه چې تـاسي فقط اسلحه او موټران تسلیم کړئ نور تاسې سلامت تر خپلو کورونو رسول کیږئ خو کیسه بالکل بـرعکس وه څکـه باغیـانو تـه چـې کلـه مجاهـدینو اسـلحه تـسلیم کـړه نـو یـې د ټولـو مجاهــدینو لاسـونه وتـړل او د غلـو غوندې یې دمجاهدینو د جیبو په تلاښی شروع وکړه او باغیانو داسې چـور شروع کړی چې د مجاهدینو د سر خولۍ او پګړی او بوټونـه یـې هـم تـرې واخیستل او پر مجاهدینو ډیره سخته ورځ وه هر د فساد عسکر بـه راتلـې او مجاهدین به یې تلاښي کول او وهل اوډبول به یې ورکول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریبا زر نفره مجاهدین یې د عزام په شمول قلعه جنګي ته یوړل چې هلته یې ټول په ترتیب سره په قطارونو ودرول او هر مجاهد یې جلاجلا تلاشي کاوه

چې د باغیانو یو عسکر د عرب مجاهد له جیبه قرانکریم را وایستي او پر ځمکه یې وغورځاوه عرب مجاهد چې کله د قرانکریم بې عزتي ولیدل سمدستي ییبل نژدې ولاړ عسکر ته ورحمله کړه او ټوپک یې په زور ترې واخیستی او دواړه عسکر یې ځای پر ځای ووژل چې په دې وخت کی یو بل افغانی مجاهد هم د دوهم وژل سوي عسکر ټوپک ته لاس کړی په دې کار سره تسلیم سویو مجاهدینو یوځل بیا جنګ شروع کړي او د قلعه جنګی ټول عسکر یې تسلیم کړه او اسلحه یې ترې واخیستل چې د دوهم ځل لپاره قلعه جنګي اونورې سیمې طالبانو ونیولی او مقاومت یې شروع کړی چې په دې وخت کې د باغیانو مشر دوستم امریکایانو ته وویل چې پر قلعه جنګي بمبار وکړي امریکایانو هم پر قلعه جنګي بې رحمه فاسفورس بمونه وغورځول او د ځمکې له خوا یې ګاز هم پر استعمال کړي او اطاقونو ته یې اوبه هم ورایله کړي چې اکثره مجاهدین شهیدان سول

عزام په تېپې حالت کې پروت و چې امریکا یې عسکر د باغیانو سره یو ځای ورته راغلل او ورته یې وویل:

امریکا یې څوک یې ؟

عزام : مسلمان یم

امریکایی: دلته دې څه کول؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: جهاد مې کاوه

امريکايی: جهاد څه شی دی؟

عزام : ستاسی او ستاسی د غلامانو سره جنګ ته وايي

امريکايي څه؟ جنګ دې کاوه؟

عزام : هو

امريکايي: چاسره دې جنګ کاوه؟

عزام: ستاسې سره مې‌جنګ کاوه

امريکايي: څومره جنګونو کې دې برخه اخيستی؟

عزام : بيخي زياتو جنګونو کې حساب يې راڅخه ورک دی.

امريکايي: چې اوس دې خوشې کړو بيا به څه کار وکړې؟

عزام : بيرته به ستاسې په مقابل کې جنګيږم.

امريکايي: ولې؟

عزام: ځکه چې الله جل جلاله راته امر کړی.

عزام په داسې حال کې داخبرې کولې چې خوله يې وچه وچه کيدل او زيات تږی و او وينه يې زياته ضايعه کړې وه او کله کله به د بې هوشې حالت ته ولاړی خو بيرته به په هوش کې راغلی د عزام د اخري جواب سره د باغيانو يو عسکر د راکټ مرمی پورته کړه او عزام يې په سر وواهه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعزام سر یې نیم په نیم دوه ځایه کړی او عزام د شهادت دکلمې په ویلو سره سر پر ځمکه کیښودی او هغه ارمان چې د لس کلنۍ څخه یې درلودی په همدې ساعت پوره کړي اود شهادت جام یې نوش کړی او د رب سره کړې وعده یې پوره کړه اودتل لپاره د الله جل جلاله په لور ولاړی دعزام له شهادت وروسته باغي عسکر د عزام جسد تر پښه ونیوی او کش یې کړی او مات سر او په وینو لړنده گور گوری څنې یې پر ځمکه کشیدې او عسکر مخکې داسې روان و لکه ظالم لیوه چې یو مظلومه هوسۍ په خوله کې را اخیستي وي.

هو دا هغه د مصرد لوی تجار زوی نازولی عزام و چې اوس یوه چیت پوزي سورمخي ازبک په خاورو کې کشاوه دا هغه عزام و چې په ټول عمر یې تود باد هم نه ولیدلی خو نن د الله جل جلاله د رضا لپاره په خپلو وینو لمبیدلی او د الله جل جلاله د دین دښمنانو په سپیرو خاورو کې کشاوه

خو یواځې عزام نه بلکې دلته په قلعه جنگي کې هر حسین په وینو سور و او د کربلا دشهیدانو غوندې یې د اوبو نارې وهلې خو دا یزیدیان د بني امیه تر یزیدیانو ځکه ظالمان وه چې ټول جسدونه او ټپیان مجاهدین چې لابه ساه پکې چلیدل راواخیستل او ټولو یې په اور کې وسوځول.

عزام د الله جل جلاله د دین لپاره لومړی په خپلو وینو ولمبیده او بیا په اور کې لولپه شو خو عایشه اوخالد لا خبر نه و چې نور به د عزام جسد هم نه ویني او په بې صبرۍ سره یې دعزام انتظار کاوه چې عزام به راشي او له دې دوزخه به دوی وباسي...

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه زیات وارخطا او مایوسه وه ځکه دلته د محاصرې کړی ورځ په ورځ پرې راتنګیدل د طالبانو تر لاس لاندې فقط کندهار او هلمند پاته شو

دوه ورځې وروسته د عایشې ګاونډیان د عایشې کور ته راغلل او عایشې ته یی وویل موږ قاچاقبران پیداکړي دي کیدای شي دوی موږ او تاسي یوځای د افغانستان او پاکستان تر منځ سرحد قبایلې علاقې ته یوسي

خو عایشې په ژړه غوني غږ ګاونډیانو ته وویل چې زه ستاسي سره نه ځم

دعزام انتظار کوم کیدای شي هغه راشي او بیا موږ یو خوندي ځای ته ورسوي عزام ماسره وعده کړې وه چې زه به راځم او د مرګ ترساعته به ستاسره یم ما د عزام سره پنځه لس کاله ژوند کړی یوه ورځ هم ما د عزام بې وفایي او وعده خلافي نده لیدلې ضرور به زما عزام راځي خو خبرې یې ژړا ونیولې اونور یې خبرې نشوې کولی او پړونی یې سترګو ته کش کړه او اوښکې یې پاکې کړې ځکه عایشه ډیره وارخطا وه چې اوس څه وکړي د عزام د ژوند او مرګ معلومات ورته نه و پر عایشې هغه وخت سم قیامت سو چې ګاونډیان یی خپل ماشومان وایستل او ولاړل د مهاجرو په ټول کلي کې یواځې عایشه د یولس کلن خالد سره پاتې شوه په ټول کلي کې خاموشي سول فقط پاس د طیارو اواز و او یو یو بم یې ځمکې ته غورځاوه مازدیګر ته د خالد تبه هم شول او تبه یې زیاتیدل او سر یې له حده زیات تود شو عایشه حیرانه وه او شاوخوا کور کې ګرځیدل چې اوس څه وکړي ځګه ټول کلي کې هیڅوک هم نه و چې د میدان ځځه ښار ته تللې وای لارې هم دبمبار له ډاره تړل شوې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې فکر کاوه چې همدا قیامت دی عایشه اطاق ته راغلل او څادر یې لوند کړی او د خالد په تندی یې کېښود تر څو یی تبه لږ ارامه شي او عایشې خالد ته وویل بچیه مه خپه کیږه ان شاءالله جوړ به شې.

خالد سترګی د مور طرف ته واړولې او ورته یی وویل:

خالد: ممي پلار مې چیرته دی؟

عایشه: بچیه پلار دې نن سبا کې راځي.

خالد: ممي بابا ولې دومره ناوخته کړی ته تلفون ورته وکړه چې راشي اوما ډاکتر ته بوځي.

عایشه : سمه ده راځي ته فکر مکوه

خالد : ممي هغه نه راځي ته وګوره ټول ولاړل بابا مې نه راغی چې موږ یې هم بیولي وای.

عایشه: نه بچیه مه ناهیلی کیږه بابا دې راځي.

خالد: ممي جنت چیرته دی ؟

عایشه: ولې جنت څه کوې؟

خالد: بابامی هلته تللی دی ماورته تلفون کې وویل چې موږ به په جنت کې سره یوځای شو هغه هم راته وویل سمه ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: نه بچیه پلار دې راځي نور عایشه سلګو ونیول او خبره یې ونشوی کولای او ددې لپاره چې خالد یې ژړا ونهویني ژر له اطاقه بهر ووتل او د باندې یې ښه وژړل او زړه یې تش کړ.

بیرته اطاق ته راغلل چې ګوري د خالد تبه نوره هم زیاته شوې ده او دې وخت کې د ماښام لمونځ وخت و او ولاړه لمونځ یې وکړی او کله چې یې خالد د لمانځه پس وکاته لږ یې تبه سپکه شوې وه اوخالد ته یې وویل ولاړ شه بچیه لمونځ وکړه اوس شکر ښه یې!

خالد هم ولاړ شو اودس یې وکړی او غوښتل یې چې جماعت ته ولاړشي خو کله چې د کور دروازې ته ورسیدی نو عایشې پرې غږ کړه

چیرته ځې بچیه؟

خالد: جماعت ته ځم جمعه کوم او ملاصاحب ته وایم چې دعا وکړي چې زما پلار بیرته راشي.

عایشې: په ژړه غوني غږ ورته وویل:

بچیه جماعت ېی څوک نشته ملاصاحب او ټول کلیوال ولاړل مسجد او کلی ټول خالي دی.

بچیه هغه وخت نور ولاړی چې پلار به دې د کلي جماعت کې اذان کوه عایشې ته تیر وخت وریاد شو چې عزام د جماعت امام و او کلي کې به شور و او د ماښام تر لمانځه پورې به عایشه د ماشومانو انجونو په درسونو اخته وه زړه یې ډیر درد وکړی او بې اختیاره له سترګو اوښکې روانې وې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خالد هم ولیدلی خالد چې کله د مور اوښکې ولیدلې نو ورنږدې شو او ورته یې وویل ممي مه ژاړه بابا به مې راشي.

عایشې چې کله ځان او خالد ته پام شو نو یې سمدستي خپلې اوښکې پاکې کړې او خالد یې غیږ کې ونیوی او مچ یې کړی شپې خپل وزر پر ځمکه وغوړول او خاموشي زیاته شول میاشت د روژې وه خو نه عایشې روژه مات کړې و اونه خالد څه خوړلي وه د دواړو خوراک فقط اوښکې وې ځکه په ټول کلي کې یواځې دوی دوه پاتې وه په کلي کې داسې خاموشي وه چې سړي به فکر کاوه هدیره ده

عایشه سخته ډاریدله خو د خالد مخکې یې کوښښ کاوه چې ځان خوشحاله اوبې غمه ثابت کړي ماسختن اته بجې شوې خالد ورته وویل ممي ماته ډوډی راکړه زه وږی یم وروسته د عایشې روژه ماتی او ډوډی ته پام شو او ډوډی یې راواخیستل د خالد لپاره دې هم څو ګولې وخوړل خو ډوډی ورته بیخې ترخه او زهر غوندې ښکاریدل خو خالد ښه په خوند وخوړل ځکه هغه لاتر دې وخته د ماشومتوب عادت نه و هیر کړی او اوس هم ورته خپل مور غر غوندې ښکاریدل هغه مور؟ چې له باد سره به یې لا د زړه درزا زیاتیدل خالد ته خپل ساتونکي او هر څه ښکاریدل خالد پوهیده چې دلته امریکایان بمبار کوي خو هغه فکر کاوه چې مور یې له هر څه خلاصولی شي خو د مور له زړه ناخبره و چې هغې نور حوصله غیرت هر څه له لاسه ورکړي دي او دخپلې سایې څخه هم بیریږي خالد ډوډی وخوړل او ماخستن لمونځ یې وکړی او ویده شو ځکه تبه یې مکمل نه وه ښه سوې عایشې تراویح وکړې او وروسته ولاړل له بکس څخه یې د عزام توپنچه راوکښل او لاس کی یې ونیول اود خالد سر ته کښیناستل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ورو ورو یې ځان سره ژړل چې کله به ژړا زور په وکړی نو لړ به د خالد له سره لیرې شول او سلګو به ونیول خو خالد په خواږه خوب بیده و چې د شپې یوې بجې ته د خالد تبه نوره هم زیاته شول او له خوبه ویښ شو چې کله یې مور ته وکتل نو یې ورته وویل ممې سر مې زیات درد کوي ایات کرسي مې وویل خو ښه نشو

مور یې ورته وویل بچیه الحمدلله وروایه ښه کیږې خالد د سر په ښوررولو د هو جواب ورکړی اوبیا یې د مور څخه پوښتنه وکړه چې ولې تر اوسه ویښه ده عایشې جواب ورکړی چې پیشنمی کوم خالد وویل چې زه هم پیشنمی کوم خو عایشې ورته وویل چې ته به روژه نه نیسي ځکه مریض یې خالد داخل سترګې پټې کړې عایشې فکر وکړې چې خالد بیده شو نو یې بیرته ژړا شروع کړه دا ځل د خالد هم ورپام شو چې کله یې د سترګو تر کونجو ورته وکتل اود مور اوښکې یې ولیدلې نو د خالد تر سترګو هم اوښکې راغلې عایشې چې کله د خالد اوښکې ولیدلې سمدستي یې خپلې اوښکې پاکې کړلې او خالد ته یې داسې وویل:

بچیه ولې ژاړې سر خودې زیات درد نه کوي؟

خالد: ممې نه ژاړم

عایشه: نه بچیه ووایه ولې ژاړې د سر درد دې زیات شو؟

خالد: نه

عایشه: نوبیاولې ژاړې ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : په زوره چغه وکړه اود مور غیږې ته یې سر واچوه او په ژړا کې یې وویل ممي چې ته ژاړې ماته هم ژړا راځي ته مه ژاړه بیا زه هم نه ژاړم

عایشه: نه ژاړم بچیه

خالد : ممی مه ژاړه زه جوړ یم بابا به مې هم راشي.

عایشې خالد په غیږ کې ټینګ کړی او بیا یې ترخه موسکا وکړه او خالد ته یې وویل ته وګوره زه خاندم

خالد چې کله د مور ظاهري خندا ولیدل زړه یې ارام شو او بیا خوب ورغلی خو

عایشې ته خوب قسم کړی و که راشي

د شپې درې بجې شولې پیشنمی هم خوند نه ورکاوه تر ټولو سخته له دې داریدل چې هسې نه خالد امریکایانو ته ژوندی په لاس ورشي ځکه داسې اوازې وې چې امریکایان دعربو ماشومان ځان سره بیایي او بیا یې له اسلام څخه اړوي حیرانه پاتې وه چې څه وکړي له ډیر فکر وروسته یې ځان سره داسې پلان جوړ کړی چې خالد به کندهار ښار ته رسوي اوهلته به یې یوافغان ته سپاري تر څو هغه یې حفاظت وکړي د عایشې په فکر دایې تر ټولو ښه پلان و خو نور یې قصد وکړ چې همدا پلان به عملي کوي خو عایشې ته د خالد بیلتون هم سخت و ځکه عایشه د عزام له شهادته هم ناخبره وه او یوازینی د ژوند هیله یې همدا خالد و او تر ټولو سخته ورته داوه چې ایا ددې نازولي ماشوم زوی خالد به څنګه بغیر له مور اوپلاره ژوند وکړي ځکه خالد عادت همدا و چې ماښام تر هغه نه بیده کیده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو يې عايشې په ويښتانو کې ګوتې نه واى وهلې هره شپه به عايشه تر هغه د خالد ويښتانو کې ګوتې وهلې چې تر څو خالد بيده سوى واى څو عايشې بله لار نه درلودل ځکه که خالد د امريکايانو لاس ته ورغلى واى له دې هم سختې پرې تيريدلې

عايشې ټوله شپه د خالده د مخه سترګې نه اړولې ځکه خالد يې سهار له خانه جلا کاوه عايشې ته ژوندى خالد داسې معلوميده لکه مړى چې سهار بې جنازه پورته کيږي خو تر مرګ يې هم ځکه سخته وه چې د خالد نامعلوم برخليک ته حيرانه وه چې د خالد سره به په راتلونکي کې څه وشي خو خالد د هرڅه ناخبر و پر عايشې په همدې غم او ژړا کې سهار شو خو عايشې ته سهار ځکه سخت و چې د خالد د وصال وخت يې لنډيده عايشې خالد په ډير ناز سره له خوبه ولاړ کړى او د لمانځه يې ورته وويل: عايشې ځان سره قسم وکړى چې دا څو شيبې به د خالد مخ ته نه ژاړي او دا څو ساعته چې خالد ورسره دى هغه به خوشحاله ساتي خالد چې کله لمونځ وکړى مور يې پوښتنه ترې وکړه

بچيه اوس څنګه يې؟

خالد : اوس ښه يم

عايشه : شکر خدايه چې زمابچې ښه شو.

خالد: ممي د پلار معلومات مې ونښو.

عايشه : وشو بچيه سهار ته بيده وې چې يوسړى راغلى او وې ويل چې ستا پلار سبا راځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد شکر ممي ما ماښام زياتې دعا وې وکړې چې پلار مې راشي الله جل جلاله زما خواست قبول کړ ممي زه به لس رکعته نفل کوم چې الله جل جلاله مې بابا راوستی.

عايشه : هو بچيه الله جل جلاله مهربانه دی ته نن څه شی خورې؟

خالد : اوس څه نه خورم موړ يم.

عايشه : ښه بچيه اوس ورشه ولامبه خيرن سوی يې!

خالد : ممي زه پرون ولمبيدل نن نه لامبم.

عايشه : نه بچيه ورشه ولامبه چې مريضې دې ښه شي او بيا به ښار ته ولاړ شو پلار دې ښار ته راځي

خالد: اوهو ممي سمه ده پاکې جامې هم راکړه.

عايشه : سمه ده بچيه ته ورشه تشناب ته زه جامې برابروم.

کله چې خالد تشناب ته ولاړی عايشې خان سره ژړا شروع کړه او دومره يې وژړل چې اوښکې يې خلاصې شولې عايشې لا زړه سم نه و تش کړی چې خالد له تشنابه پرې راغږ کړه ممي جامې راوړه عايشې ژر اوښکې پاکې کړې او خالد ته يې جامې ور وړې اوخالد يې پاک ومينځه او وروسته يې ورته د خالد د خوښې خواړه هگی تياري کړې خالد هم په ډيره خوښې سره وخوړلي خالد زيات خوشحاله و ځکه خالد فکر کاوه چې پلار يې ښار ته راغلی او د ډوډی خوړلو په وخت کې يې مور ته وويل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ممي پلار به ماته څه شی راوړي وي؟

عایشه بچیه تاته به یې ښکلي کتابونه راوړي وي.

خالد : ممي زه مې پلار ته وایم چې موږ نور دې کور کې نه اوسیږو دلته طیارې بمبار کوې زه زیات بیریږم.

عایشه: سمه ده بچیه نور به ان شاءالله دلته ژوند نه کوو

خالد : ممي ته هم زیاته خوشحاله ښکارې چې پلار مې راځي

عایشې چې کله د خالد دا خبره واوریدل نور یې طاقت ونشو او ژر بهر ووتل او هلته یې ژړا شروع کړه خالد ډوډی ته ناست و

عایشه ولاړه د خالد هغه نوې نوې جامې یې راټولې کړې او یو کوچني بستې ته یې واچولې او خالد هم ډوډی وخوړل او مور ته یې وویل مور ژر کوه لمر راختلی چې ولاړ شو خالد فکر کاوه چې رشتیا یې پلار راځي ځکه د ښار تګ ته زیاته بې صبره و عایشه زیاته غمجنه وه له زیاته غمه به یې کله کله پر سترګو توره شپه سول عایشه له غم سره زیاته ضعیفه هم وه ځکه نن یې دوهمه وه چې بې پیشنمی یې روژه نیولې وه اوخوب یې هم نه وکړی

عایشې د خالد په لاس دجامو بکس ورکړی خالد تري پوښتنه وکړه چې مورې دې بکس کې څه دی ؟عایشې جواب ورکړه دادې د پلار جامې دي:

عایشه اوخالد له کوره رابهر شول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو عایشې باید تر کندهار بولدک لویې لارې پورې پیاده مزل کړی وای اوهلته یې د ښار موټر پیداکړی وای

مگر عایشې ته پیاده تګ ځکه سخت و چې دوه ورځې یې ډوډی نه وه خوړلې او چې لس قدمونه به یې واخیستل نو بیابه یې دمه کول ایله لس بجو ته د موټر پیداکیدلو ځای ته ورسیدل چې د نیم ساعت وروسته یې موټر پیداکړی او دکندهار ښار ته روان شول خو عایشې د نورو ورځو خلاف خالد تر لاس ټینګ نیولی و او ټوله لار یې خالد ته کتل او ناامیدی یی اخري حد ته رسیدلې وه خو هیڅ یې فکر کار نه کاوه چې څنګه خالد ته ووایي چې تابه له ځانه جلاکوم هر څه چې به یې فکر وکړی زړه یې نشو کولی او د خالد ژړا او خپګان یې نشو لیدلی په همدې فکر کې ښار ته ورسیدل خو ښار کې حیراني پاتې وه چې خالد چاته وسپاري ځکه عایشې تر اوسه ښار نه ولیدلی او پښتو ژبه یې هم ښه زده نه وه اخر فیصله یې دا وکړه چې خالد به د الله پر توکل ښار کې خوشې کوي او دا به ترې ځي ځکه چې په دې شپو کې حالت په ښار کې هم بیخي زیات خراب وه امریکایان لکه د وږي لیوه په شان په عربو مجاهدینو پسې ګرځیدل هیچا نشو کولای چې عرب مجاهدین وساتي ځکه امریکایانو اعلان کړی و چې که د هرچاکور کې عرب پیدا شي هغه ټول کورنی به یا وژني اویابه یې ګوانتانامو ته بیايي عایشې هم دا فکر کاوه که خالد دستوري هر چاته ورکړي هغه یې نه غواړي عایشي ښار کې ددې لپاره چې د خالد څخه ځان ورک کړي نو یې ورته وویل بچیه دا پیسې واخله او هغه دکان څخه ځان ته د خوراک شیان راواخله زه به دلته درته انتظار شم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : نه ممي زه تر هغه وخته څه نه خورم چې پلار مې نـه وي راغلـی هـر وخت چې بابا راشي ماته به شيان واخلي.

عايشه : ورشه بچيه هغه به هم شيان درته واخلي اوس يو څه واخله

خالد: نه نه ممي زه يې نه اخلم

عايشه : ښه شيان مه اخلـه ورشـه هغـه د کانـدار څخـه پوښـتنه وکـړه چـې د شهيدانو چوک موټر چيرته دريږي

خالد : ممی پلار مې هلته راځي؟

عايشه : هو

خالد : خو زما پښتو نه زده څنگه ترې پوښتنه وکړم؟

عايشه : ورشه د هغه عربي زده ده.

خالد : سمه ده دادي ورځم

خالد چې کله د دکان په طرف روان شو عايشه ترې تيزه روانه شول او په بله کوڅه کې ترې پناه شول

خالد چې هغه دکاندار ته ورغلی

پوښتنه يی ترې وکړه دکاندار چې کله د ماشوم عربي وليدل حيران شو چـې دا څومره عجبه ماشوم دی دکاندار په عربي نـه پوهيـده خـو ماشـوم تـه يـې چاکليټ په لاس ورکړی خالد يې څه مصروفه کـړی خـو خالـد چـې کلـه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاته ته وکتل نو یې مور ونه لیدل ژر یې رامنډه کړه هغه خای ته راغلی چې عایشه ولاړه وه شاوخوا یې وکتل مور یې نه وه

وارخطا شو حیران حیران یې شاوخوا کتل د زړه درزا یې زیاته شول اوژړا یې شروع کړه یوې خوا اوبلې خوا ته یې منډه کړه ژړا یې په زور شول خو ښار و د چاورته نه فکر کیده هر سړي په خپل کار اخته و خالد په یوه کوڅه ورتاو شي چې یوه ښځه یې ولیدل چې دده مور په شان یې تور حجاب اغوستی و خالد ورمنډه کړه او د ښځې پښو ته یې لاس واچوه او ورته یې وویل مورې ته چیرته ولاړې زه سخت وبیریدلم خو ښځې خالد له خانه لیرې کړی وروسته خالد پوه شو چې مور یې نه ده خالد بیرته منډه کړه په یوه بله کوڅه لنډ ورتاو شي چې ناڅاپه یې مور ولیدل چې لړلیری تیزه روانه وه

ورمنډه یې کړه او مور ته یې خان ورساوه او مور یې تر خادر گیر کړه او ورته یې وویل مورې ته ماپسې گرځې زه دا یم عایشې چې وکتل خالد دی نو حیرانه شول چې څنگه یې بیرته دا پیداکړه چې کله یې خالد ته وکتل چې ژړلی یې دي نو ژړا یې شروع کړه او خالد یې غیږ کې تینگ ونیوی دواړو ژړل خالد مور ته وویل مورې زه زیات وبیریدلم عایشې مچ کړی اوتر لاس یې ونیوی او ورته یې وویل چې ته دلته کښینه زه بیرته راځم که ماسره ولاړ شی بیا ورک کیږی خالد هم ورسره ومنل اود یو دکان څنگ ته کښیانستی عایشې بکس په لاس ورکړی او ترې روانه شول او لړ لیرې ودریدل او خالد ته یې د وروستی دیدن لپاره کتل او ژړل یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ویر یې ورته وکتل او ترې روانه شول او خالد یې په هم هغه ځای پریښودی او د اد بولدک موټر ته وختل او د میدان هوایي په طرف روانه شول او مازدیگر کور ته راورسیدل

په کور کلي کې هیڅوک هم نه ودا خل عایشې سره یواځینې ملګری او دزړه ټوټه خالد هم نه و

په مات زړه کور ته داخل شول زیاته ستړې وه سر یې هم درد کاوه ضعیفه وه اوتندې هم ترې لاړه ورکه کړې وه

د کور اوکلي خاموشي ورته داسې معلومه شول لکه قبر ته چې داخل شول زړ یې اودس وکړی اود مازدیگر لمونځ یې وکړی او غوښتل یې چې د روژه ماتي لپاره ځان ته څه تیار کړي خو چې بهر راووتل ناڅاپه یې په کور کې په هغه چرګه سترګې ولګیدلې چې عزام ددې لپاره رانیولې وه چې خالد یې هرسهار هګۍ وخوري کله چې یې چرګه ولیدل لویه چغه یې وکړه اوبې هوښه شول یو وخت چې کله په هوش راغلل لمر لویدلی و زړ ولاړه شول او اودس یې شروع کړی دې لا اودس نه و خلاص کړی چې د ماښام اذان له لیرې ځایه په ورو غږ شروع سو زر یې اودس خلاص کړی او بیا یې لاس پورته کړی او داسې یې وویل:

یا الله ! ته زما خالد سره مل شې یاالله! زما خالد ته صبر ورنصیب کړې یاالله! لکه څنګه چې دې ابراهیم علیه السلام په اور کې وساته او یوسف علیه السلام دې په څاه کې وساته همداسې زماخالد وساته ورروسته یې په سلګو کې اخرې دعا داسې وکړه یا الله! زما خالد ماشوم دی هغه زیات نازولی و یاالله! ته ورته د زړه صبر او داد ورکړې یاالله ! ته یې هغه تبه ورته بنه کړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته یې د اوداسه اوبه چې لږ د لونې په پای کې پاتې وې په سر پورته کړې او یو څه یې وڅیښلې خو خوله یې وچه وه اوبه ورته زیاتې ترخې ښکاره شوې حلق یې تریخ و وروسته ولاړه لمونځ یې وکړی او بیا یې اوبه وڅیښلې او د تیرې ورځې ډوډی یې راواخیستل اشپزخانې ته ولاړل چې یو څه خان ته تیار کړی خو په اشپزخانې کې یې هغه د سهار پاتې شوې هگۍ چې خالد ته یې تیارې کړې وې ولیدلې زړه یې درد وکړی او ژړا یې شروع کړه د هر څه څخه یې زړه موړ شو ولاړل اطاق ته پر بیستره پریوتل اوبه زوره زوره یې ژړل خکه اوس خالد نه و چې دې خپله ژړا ترې پټه کړی وای په همدې ژړا کې بیا بې هوشه سوې وه یو وخت چې په هوش راغلل گورې چې توره تیاره ده خکه شپه راغلې وه ولاړه شوه څراغ یې ولگاوه او اودس یې وکړی غوښتل یې چې تراویح وکړې خو د کمزورۍ لامله یې نشوی کولای بیا اشپزخانې ته ولاړه لږ رومیان یې خان ته په غوړیو کې پاخه کړه خو کله چې یې راواخیستل داسې ورته ښکاریدل لکه زهر په ډیر تکلیف یې څو مړی وخوړلې هر مړی به یې په خوله کې زیاته شول له ستونې به یې نه تیریدل ستونی به یې وچ وچ کیده د هرې مړی سره یې یو گیلاس اوبه څیښلې.

له ډوډی خوړلو وروسته یې لمونځ وکړی او د عزام راډیو یې راواخیستل په دې تمه چې گوندې لږ د خوشحالۍ خبره واورې خو راډیو کې هم همدا خبرې شروع وې چې دطالبانو حکومت سکوت ته نژدې دی یواځې یې کندهار اوهلمند ولایتونه په لاس کې پاتې دې ژر یې راډیو بنده کړه اوخان سره یې وویل: ولې نور غم مې لږ دی چې راډیو ته هم اوس غم راکوې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتل يې چې خوب وکړي خوله وار او غم څخه خوب نه ورتللی د زياتې ستړيا لامله يې سترګې بندې شوې وې نيمه خوب ته تللې وه چې فکر کې يې خالد راوګرځيده چې پر هم هغه ځای چې دی پريښودی ناست وؤ او زاړي په زوره چغه يې وکړه بڅيه مه زاړه زه درځم نور نو د عايشې سره خوب خدای په امانی وکړه تر ويره يې وژړل او د خالد وروستی ژړا او خبرې يې فکر کې راګرځيدلې چې ويل يې مورې زه سخت وبيريدلم او ځان سره به يې فکر کاوه چې ايا خالد به څه خوړلي وي اوکه به وږی وي.

بيابه يې په زوره چغه وکړه بڅيه بيده شه زه درسره يم دا يم ويښتانو کې دې ګوتې وهم.

ټوله شپه لکه ليونی د ځان سره اخته وه او خبرې يې کولې نور يې عقل د لاسه ورکړی و زيات ارمان يې کاوه چې کاش د ګاونډيانو سره تللی وای خالد خوبه يې د لاسه نه وه ورکړی اخر يې ځان سره فيصله وکړه چې سهار به خې اوخالد به بيرته راولي دا يې خلورمه شپه وه چې خوب يې ونه کړی سهار اذانونه شروع سول وروسته يې پيښنمي ته فکر سو ځان سره يې وويل: چې خالد وږی ګرځي نو زه څوک يمه چې نه ګرځم لمونځ يې وکړو او قرانکريم يې راواخيستی او تلاوت يې شروع کړو دوه پارې قرانکريم يې ختم کړو لمر هم راوختی چې بيا يې د اشراق لمونځ وکړو او له لمانځه وروسته يې داسې وويل:

ياالله ج نور زما څخه امتحان مه اخله بيريږم هسې نه چې پکې ناکامه شم ياالله ج ته ماته صبر نصيب کړې ما او ايمان مه سره جلاکوه ياالله ج پر هر حالت زه ستا څخه راضي يم ته راڅخه ناراضه نشې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له دعا وروسته يې د لمانځه مسله ټوله کړه او راډيو يې د دې لپاره راواخيستل چې ګوندې يو ښه خبر واوري خو چې کله يې چالان کړه سمدلاسه يې داخبر واوريدې چې د طالبانو حکومت تيره شپه سقوط وکړی اود کندهار ښار ته د ګل اغا شيرزی او ملاتقيب نفر ورسيدل عايشې تکان وخوړو او حيرانه شول د اطاقه څخه بهر راووتل چې ګوري امريکايي طيارې بيخي ښکته ويني چې لږ شيبه وروسته په ميدان کې کښيناستې عايشې هم ژر د عزام توپنچه راواخيستل او فکر يې وکړی چې چيرته سنګر ونيسي له لږ فکر وروسته يې د اشپزخانې انګړ ورته تر ټولو ښه ځای معلوم شو هلته پناه کښيناستل او دې ته يې انتظار کاوه چې کله به امريکايان کور ته ورداخل شي له دوه ساعته انتظار وروسته د سرای دروازه په زوره ووهل شول چې د دوهم درز سره غږ شو او امريکايان او ورسره داخلي باغيان د کور منځ ته په منډه راغلل دوه امريکايان د سرای منځ کې زنګون کيچ شول او نور په اطاق ننوتل عايشې د اشپزخانې له انګړه په رامنډه کړه او د تکبير په ملکوتي نارې سره يې له نژدې د سرای منځ کې ناست امريکايي باندې توپنچه ونيول او خاص يې پر سر وويشتی او ورپسې يې په دوهم امريکايي ډزې شروع کړې چې هغه يې هم وويشتی چې بالاخره داطاق څخه يو امريکايي عايشه په راکټ وويشتل چې ټوټه ټوټه يې کړه او د درو ورځو څخه وړی روژاتي ستړی اوغمجنه عايشه د ارمانونو ډک زړه سره دخپل رب په لور ولاړه اوشهيده شول او ګران خالد يې تنها پريښودی.

خالد چې عايشې په کوم ځای کښينولې وه پر هم هغه ځای يې په بې صبری اوخوشحالی د دې انتظار کاوه چې مور به يې اوس راشي او دی به خپل پلار ته بوځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خالد نه پوهیده چې دده سختې ورځې د همدې خوږ انتظار څخه شروع کیږي خالد تر مازدیگره په هم هغه ځای ناست و او مور ته یې انتظار کاوه چې مازدیگر خواته خالد د جامو په بسته سر کیښوده چې په همدې حالت کې بیده سوی و یو وخت چې ویښ سو یو سړی یې سر ته ولاړ دی او په غصه اوقهر ورته په پښتو وايي چې ولاړ شه د کوم ځای چې د غرمې څخه زما د دوکان مخکې ناست یې خو دادی د ماښام اذان وشو ځه ولاړ شه خپل کور ته.

خالد چې راپورته شو سترگې یې وموښلې اوشاوخوایې وکتل حیران شو چې دا چیرته دی خو لږ شیبه وروسته وریاد شوه چې دی له مور سره ښار ته راغلی و خوکله یې چې وکتل لمر لویدلی وو نو وارخطاشو د ممي ناري یې شروع کړې او د دوکاندار په خبرو هم نه پوهیده خو د هغه د قهریدلو سترگو او غصه ناک تندي څخه وبیریده او پوه شو چې ده ته غصه دی خالد چې کله په عربي ورته وویل: چې زه مور سره ښار ته راغلی وم هغې نه انتظار یم نو دوکاندار حیران شو چې خالد څه وايي څکه دوکاندار په عربي نه پوهیدی خو پوه شو چې ماشوم خارجي عرب دی له لاس یې ونیوی غوښتل یې چې بل ځای ته یې بوځي د خالد بدن هم لړزه شروع کړه وارخطا و اوسترگې یې له اوښکو ډکې وې خو له ډیرې بیرې یې ژړلی هم نه شول څکه دوکاندار له شکل څخه خورا غصه ناک ښکاریده خالد یې له راسته لاس څخه نیولی وو او دوکان پر دوکان یې گرځاوه د خالد د زړه ضربان له سل څخه هم زیات شوی و حیران حیران یې شاوخوا کتل هر دوکان ته چې به ورغلی فکر به یې کاوه چې اوس به یې مور یا پلار ممدلته وي څکه اول ځل چې د خالد مور د خالد څخه ورکه شول په نیري اساني سره یې پیداکړه خالد تمه درلودله چې خپل موربه اوس په یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکان کی پیداکړی اکثره دوکانداران تللي وه خو د پاته دوکاندارانو یوه هم عربي نه وه زده چې د خالد په مقصد خان پوه کړي چې وروسته هغه لومړنی دوکاندار خالد یو نانوای ته بوتلی چې نوموړی نانوای د غزني و او زیات وخت یې سعودي کې تیر کړی وو کله چې نانوایی ته ورسیده نانوای روژه ماتی کاوه چې دکاندار له سلامه وروسته له نانوای سره روژه ماتی شروع کړی خالد لږ لیرې حیران ولاړ وو زړه یې غوښتل چې وزاري خو بیابه یې دا فکر وکړی که وژاړم هسې نه چې دا خلک می ووهي له روژه مات څخه وروسته دوکاندار نانوای ته کیسه وکړه چې همدا هلک له غرمې څخه زما د دوکان مخې ته ناست وو اوس چې پوښتنه تري کوم بله ژبه وايي نه پوهيږم چې دچا څخه پاتې شوی دی اوکور يې هم رامعلوم ندی ته پوښتنه تري وکړه چې دی څه وايي د کوم خای دی.

نانوای چې کله د خالد څخه په عربي د نامه پوښتنه وکړه خالد ژړا شروع کړه او ور منډه يی کړه د نانوای غيږ کې خان واچاوه او ورته يې وويل:

ماما زما پښتو نه زده زه مې مور سره بازار تـه راغلـی وم او مور مې دلته کښينولم چې بيا نده راغلې او په سلګيو کې ورته وويل: چې ما کور ته يوسه زما مور به تاته زياتې پيسې درکړي.

نانوای ورته ووېل: مه خپه کیږه بچيه زه دې کور ته بيايم مه ژاړه هرڅه به خدای سم کړي وروسته نانوای د لاس په اشاره د خالد څخه د هغه د بستې پوښتنه وکړه چې دا څه دي خالد ورته وويل: چې دا مې د پلار جامې دي نانوای چې کله بسته خلاص کړه ټول د خالد خپل جامې وې خالد هم حيران شو نانوای ورته وويل: چې تاخو ويل دامې دپلار جامې دي دا خو ټولې ستا دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد موسکی شو او ورته یې وویل: ماما مور مې غلطه شوې د پلار پر ځای یې زما جامې له ځان سره راوړې دي.

خو ناتوای چې کله یوه جوړه کالي راپورته کړه لاندې تري یبخي زیات عربي پیسې اود طلا بنګړي او یو لیک پروت و خالد چې کله وکتل نو یې ناتوای ته وویل: چې ماما دا مې د مور بنګړي اوپیسې دي.

خو ناتوای فقط ترې لیک راواخیستی چې کله یې لیک خلاص کړی نو لیک کې داسې لیکلي وه.

د لوی او مهربان خدای په نامه!

ګرانه مسلمانه وروره شاید ته خبر یې چې د اسلام په لومړیو کې د مدینې خلګو رسول الله صلی الله علیه وسلم او د هغه صحابه د سر په بیه وساتل زموږ او ستاسې په اسلام کې چې یو انسان له مرګه وژغورې لکه ټول دنیا چې دې ژغورلې وي.

الله ج شاهد دی چې پر موږ زیاتې سختۍ دلته راغلي وې چې یادونه یې ربا بولم نو خکه ترې تیریږم خو دا ماشوم زما زوی خالد دی موږ د مصر یو، زما خاوند یو ښه دیني عالم و او خسر مې یو غښتلی تجار اوپلار مې د پوهنتون استاد و خو دالله ج د رضا لپاره مو هرڅه پریښودل او دلته افغانستان ته راغلو خو د الله ج امتحان وه چې اسلامي نظام یې ړنګ کړی زما خاوند هم د جهاد لپاره کندز ته ولاړی چې د مرګ او ژوند معلومات یې تر اوسه نشته زموږ کور په میدان هوایي کې دننه دی خو نن سبا اوازه ده چې امریکایان عرب وژني او ماشومان یې ځان سره بیایي او هلته یې د اسلام څخه عیسویت ته اړوي نو ما د دې پر ځای چې خالد عیسوي شي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بهتره وبلله چې د خان ښځه یې جلا کړم نو ښار کې مې د الله پر توکل ایله کړی ښکه زه پوهیدمه چې په دې سختو شپو او ورځو کې به زما ښځه هیڅوک هم خالد ونه غواړي نو ای لیک لوستونکیه د الله ج کلام دریاده کړه چې وایي ټول مسلمانان سره ورونه دي نو زما زوی ستا ورور او یاهم د ورور زوی دی د الله ج د رضا په خاطر یې راته وساته او کومې روپۍ اوطلا چې مادرته بسته کې ایښي دا درې کاله د خالد بس کیږي درې کاله پس خالد پنځه لس کلن کیږي بیا کولای شي چې خپل ځان وساتي درې کاله زما په خالد کار مکوه ځکه هغه زیات نازولی دی او په ښه اسلامی عقیده یې سمبال وروزه او ان شاءالله په ورځ د قیامت به زه اود خالد پلار ستا شفاعت کوو او رسول الله صلی الله علیه وسلم به هم ستا شفاعت کوي ځکه مور د رسول الله صلی الله علیه وسلم له قبیلې ښځه یوؤ.

خالد مې یواځینی نازولی زوی و خو بس دا به الله ج ته منظوره وه چې خالد زما ښځه جلا کړي خالد عجبه ښه خویونه لري خالد د قرانکریم حافظ دی خالد به کله هم تا غصې ته مجبوره نه کړي هغه به فقط ستا د خبرو ښځه پوهیږي چې کوم کار ستا خوښ دی او کوم کار ستا نه خوښیږي.

گرانه وروره ته پوهیږې هیڅوک خپل یو زوی یواځې نه خوشې کوي، کنه ته یې په خپل ځان قیاس کړه.

ایاته به خپل گران او هوښیار یو زوی پریږدې او ترې تیر به شې؟

نه هیڅکله نه خودا چې زه ترې تیره شوم نو پوه شه چې مور د سختی اوتکلیفونو په انتهاء کې واقع یوو لکه څنگه چې امیرالمومنین

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملامحمدعمر مجاهد خپل ټوله باچاهي تر يوه مليمه قربان کړه نو ته به هم د هغه وطنداره يې باور لرم ان شاءالله زما زوی به يواځې خوشې نه کړې

والسلام ستاسې خور عايشه مصري.

نانوای خط په داسې حال پای ته ورساوه چې ډېره يې په اوښکو لنده وه اود خالد په ټوله کيسه پوه شو خو خالد يې پوه نه کړی اولیک يې بند کړی خالد ته يې په موسکا کې وویل: تا ډوډی خوړلې؟

خالد په ناهيلې چهره د نه په ډول سر وښوراوه اوپه ژړه غوني غږ يې وویل ماما تبه مې ده او نور يې سترګو ته لاسونه ونيول او ژړا يې شروع کړه دده له ژړا سره نانوای هم وژړل خو خالد ته يې تسلي ورکړه او ورته يې وویل چې بچيه مه ژاړه دوا درته راوړم خو خالد ورته وویل نه ماما دوا نه غواړم ما خپل مور ته ورسوه د نانوای سترګې د اوښکو ډکې شولې او خالد ته يې د هو په ډول سر وښوراوه او له يوه دقيقه خاموشي وروسته نانوای ورته وویل بچيه ته ډوډی وخوره بيا زه دوا درته راوړم اوسهار به دې ان شاءالله ستا مور ته ورسوم خالد وویل نه نه زه دلته شپه نشم کولی ماته خپله مور يادېږي ما همدا اوس خپل کور ته ورسوه.

نانوای حيران شو چې خالد يوه شپه بې موره نشي تيرولی نوټول عمر به يې څه حال وي.

نانوای يو شيبه سر کوز کړی وه چې بيرته يې خالد ته وویل بچيه ته اوس اول ډوډی وخوره بيابه هر څه الله ج سم کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته یې خالد ته ډوډی کېښوده دی اودوکاندار دواړه د ماښام په لمانځه ودریدل له لمانځه وروسته نانوای او دوکاندار د خالد څخه لرې لیرې شول بیا نانوای دوکاندار ته ټوله کیسه وکړه چې خالد ورک نه بلکې قصدا پرېښودل شوی دی.

دوکاندار نانوای ته وویل:

چې خالد به ما په هر حال ساتلی وای خو افسوس زه اوخالد په ژبه نه سره پوهیږو ته داسې وکړه فقط خالد تر هغه وخته پورې وساته چې لږ پښتو زده کړي چې خالد پښتو زده کړل بیا یې زه درڅخه بیایم اوتر هغه چې خالد پښتو زده کوي د دې ټول وخت مصرف یې زه درکوم

نانوای: ههههههه لکه چې پرما دې د پښتون گمان نه کیږي مننه زه خپله خالد ساتم د یو ماشوم مصرف به څه وي.

دکاندار: نه وروره داسې نه وایم چې ته به پښتون نه یې ما ویل ته به غریب یې زه شکر یوڅه شتمني لرم.

نانوایة: نه وروره شکر دومره شته بل خبره دا چې د خالد مور د خالد لپاره د دریو کلنو خرچه په بسته کې ایښې ده خالد زمااوستا روپیو اومصرف ته ضرورت نه لري.

دوکاندار: سمه ده ورور الله ج به یې ضرور اجر درکړي زه به دې هم احسان مند یم.

نانوای: مننه وروره ان شاءالله تر خپل توان به یې ساتنه کوم څکه چې دا مور د پیغمبر صلی الله علیه وسلم له قبیلې څخه دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکاندار: څهٔ ستا هدف خالد قریش دی؟

نانوای: هو

دوکاندار بیا خو بختور یې چې الله ج د دومره نیکمرغه کس ساتنه ستا په وسیله کوي.

نانوای: هو خو بایډ له دې راز څخه بل څوک خبر نه شي.

دوکاندار: بې غمه شه وروره دا راز به زماسره امانت وي.

دوکاندار: ولاړی اونانوای چې کله راغلی خالد ډوډۍ خوړلې وه او نانوای ته یې وویل: چې ماما اوس ما ډوډۍ وخوړله زه غواړم نور خپل کور ته ولاړشم.

نانوای ورته وویل: بچیه سبا به ولاړشو خالد ورته وویل نه اوس مې بوځه نانوای ورته وویل چې اوس لار کې غله دي او دواړه به ووژني سهار که خیر و زه به دې ستاسې کور ته ورسوم.

او د جیب څخه یې پیناډول گولی راوکښلې اوخالد ته یې وویل بچیه دا نیمه گولی وخوره چې تبه دې ښه شي خالد هم گولی وخوړله اوبیا یې ورته ځای برابر کړی چې اوس بیده شه خالد هم په بیستر کې پریوتی نانوای ورته وویل: ته بیده شه زه تراویح کوم.

خالد ژر راپورته شو او په موسکۍ لهجه یې وویل ماما زما هم لمونځ هیر شو زه هم لمونځ کوم خو زه اوډس کوم نانوای ورته وویل: چې هغه لوته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخله اودس پرېږ وکړه خالد هم ولاړی اودس یې وکړی اوبیا یې لمونځ وکړی او وروسته بیسترې ته راغی او پر بیسترې پریوتی.

نانوای هم چې په دې وخت د ښار حالات خراب وه جماعت ته لاړ نسو او همدلته یې دوکان کې تراویح شروع کړې نانوای لا لس رکعته تراویح نه وه پوره کړي چې د خالد خرقي شروع سو او بیده سو خو یو څو شیبې وروسته خالد له خوبه چغې شروع کړې مورې زه دایم دلته یم مورې ته چیرته تللې وې نانوای چې د لمانځه وروسته سلام وگرځاوه نو خالد یې وښوراوه او ویښ یې کړو خالد چې وکتل په هم هغه نانوایي کې پروت دی نو نانوای ته یې وویل: ماما زما مور څه شوله ما ولیده چې راغله.

د نانوای سترگې له اوښکو ډکې شولې او په ژړه غوني غږ یې ورته وویل: چې بیده شه بچیه مور دې نشته سبا دې زه ورولم خالد چې کله د نانوای خبرې واوریدلې نو ژړا شروع یې کړه اونانوای ته یې وویل: ماما زما خپل مور یادیږي نانوای ورته وویل: بیده شه بچیه سهار به وختي مور ته ولاړ شې خالد بیا ارام شو خو خوب یې ورک سو مور یې یادیدله او په ځای پروت وو رڼې اوښکې یې په بالښت تویدلې نانوای هم پاته لمونځ خلاص کړی او بیسترې ته ولاړی او بیستره کې یې دا فکر کاوه چې څنگه خالد پوه کړي چې نور یې مور نشته د نانوای هم خوب ورک شو حیران و چې څه وکړي.

خالد بیاخوب یوړی چې بیرته یې همدا چغې شروع کړې تولـه شپه خالد په خوب کې د مور چیغې وهلې نانوای چې کله چرگ بانگي ته پاځیده نو گوري چې د طالبانو ډک ډک موټر له ښاره وځي پوه شو چې طالبانو ښار پریښودی زیات وارخطا شو او دې فکر کې وو چې امریکایان خبر نشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې عـرب ماشـوم دده سره شـته څکـه د سـولې پـه نامـه د امریکایـانو راډیو به پرله پسې اعلانونه کول چې طالبانو اوعربانو ته په کور کې ځای مه ورکوئ که د هرچا په کور کې طالب یاعرب پیداشو نو د هغه ټوله کـورنۍ به ګوانتنامو زندان تـه وړل کیږي نـانوای چـرګ بـانګی وکـړی او لـږ شـیبه وروسته د سهار اذان وشـو نـانوای د سـهار لمـونځ وکـړی او قرانکـریم یـې راواخیستی اوتلاوت یې شروع کړی.

د لږ تلاوت وروسته یې پر خالد غږ وکړی چې پاڅـه لمـونځ وکـړه خالـد د خوب له حالته ورته وویل: موري وختي دی شـیبه پـس لمـونځ کـوم خالـد فکر کاوه چې کور کې دی نانوای چې کلـه د خالـد خبـره واوریـدل سـوړ اسویلی یې وکړی اوبیا یې ورته وویل: ناوخته دی بچیه کښینه لمـونځ وکـړه وروسته خالد پوه شو چې کور کې نه دی خو چې کله یې ولیدل چې سهار دی زیات خوشحاله سو چې اوس به یې نانوای کور ته بـوځي او ژر ولاړی اودس یې وکړی او لمونځ یی وکړی چې لمونځ یې خلاص کړی نو نانوای ته یې وویل ماما کله ځو؟

نانوای ورته وویل: بچیه اوس وختي دی بیده شه زه هم خوب کوم چې کله مې خوب پوره شو بیابه ولاړ شو نانوای له تلاوت وروسته بیرته بیسترې تـه ولاړی اوبیده شو خو خالد ته د خوشحالی څخه نور خوب نه ورتلی.

او فقط دې ته انتظار و چې کله به نانوای ویښ شي اودی به خپـل کـور تـه ورسوي کله کله به په دې خبره موسکی شـو پـه فکـر کـې بـه یـې داخبـره راوګرځیدل چې کله کور ته ولاړشم پلار به مې هم راغلی وي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د ناناوای خوب خالد ته د پوکال څونډې شو پر لس بجې ناناوای راویښ شو خالد ځان پر خوب واچاوه او پټ پټ یې د سترګو تر کونجانو ناناوای ته کتل ناناوای تشناب ته ولاړی خو چې کله د تشناب څخه راغلی په دې وخت کې د ناناوای شاګرد هم له کوره راغی چې ناناوای ته یې خبر ورکړو چې د طالبانو حکومت سقوط شو اود شر اوفساد دلې په ښار کې ګرځي ورو سته د ناناوای شاګرد له ناناوای څخه پوښتنه وکړه چې دا ماشوم څوک دی ناناوای شاګرد ته ټوله کیسه وکړه او شاګرد ته یې وویل: چې پام کوه هیچا ته دا خبره ونه کړې خو خالد د ناناوای اوشاګرد په خبرو نه پوهیده ناناوای اوشاګرد لاخبرې نه وې خلاصې کړې چې خالد هم له بسترې راولاړ شو اوسترګې یې موښلې او په خندا کې یې ناناوای ته وویل: ماما څه چې ولاړ شو ناناوای ورته وویل: چې ته لومړی چای وخوره خو خالد انکار وکړی او ورته یې وویل: چې زه موړ یم خو د ناناوای په ډیر ټینګار خالد چای څوړلو ته اماده شو خو ډیر ژر یې چایی وخوړلی او بیا ناناوای ته نیغ ودریده چې نور ځو.

ناناوای ورته وویل: چې بچیه انتظار شه ښار کې جنګ دی موټر نشته چې کله د ښار جنګ خلاص شو بیابه ځو اوخالد یې پوه کړو چې د خلګو مخکې دده سره خبرې ونه کړې ځکه بیاخلګ پوهیږي چې خالد عرب دی او امریکایان خبریږي خالد هم د ناناوای خبره ومنله خو زړه یې زیات سوځیده اومور یې یادیدله.

خالد یوه هفته ناناوای په همدې انتظار کړی وو چې نن اوسبا دې مور ته بیایم د خالد ژوند زیات سخت وو اود خلګو مخکې یې خبرې نشوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی اونانوای هم خلګو ته ویل چې دایې د خور زوی دی خو ګونګی دی خبرې نشي کولای.

په دې منځ کې لس ورځې تیرې شوې خالد به هره شپه په دې انتظار کې خوب نه کاوه چې کله به سبا شي چې نانوای یې کور ته بوځي.

خو نانوای په همدې نن اوسبا خالد ته تسلي ورکوله چې په دې شپو کې اختر راغی نانوای یوه ورځ خالد ته نوې جامې راوړلې او ورته یې وویل چې خیاط ته ورشه خو ګوره د هغه مخکې خبرې ونه کړې خیاط به جامې درته جوړې کړي.

خالد ورته وویل: نه ماما زه جامې کور ته ځان سره وړم زما مور به یې راته جوړې کړي د نانوای فکر نه و او ناڅاپه یې وویل مور به دې اوس ژوندی وي او که مړه وي.

زر ورشه خیاط ته چې بیا نوبت درځخه نور خلګ نیسي.

خالد چې کله د نانوای خبره واوریدله نو ژړا یې شروع کړه او ژړا کې یې دا چغې وهلې نه نه زما مور نشي مړه کیدلی هغه ژوندی ده تا زه غلا کړی یم نه ولې خپل مور ته نه بیایې نانوای ولاړ شو او خالد یې غیږ کې ونیوی او ورته یې وویل: هو مه ژاړه بچیه ستا مور ژوندی ده خو اختر کې به زه اونه ورشو.

خالد: نه نه زه اختر د خپلې مور سره تیروم.

نانوای: هو بچیه د اختر په ورځ به ولاړ شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: نه نن څو.

نانوای: نن خو لاره امریکایانو بنده کړې.

خالد: بیابه د اختر شپې ته ولاړ شو.

نانوای: سمه ده خو ته ورشه جامې خیاط ته یوسه.

خالد هم خیاط ته ورغلی خو چې خیاط ورته د جامو اندازه اخیستل دده هغه زاړه وختونه یادیدل چې مور به یې جامې ورته ګنډلې خالد ته به چې کله مور د جامو اندازه اخیستله نو د خالد دنازونو لامله به یوه ورځ د خالد د جامو اندازه کولو چې خالد به مور ته ویل لستوني لنډ کړه او کمیس اوږد کړه خو د عایشې به کله کله دده پر فرمایشونو جنجال ورسره کاوه.

خو نن خالد خیاط ته داسې ولاړ وو چې د یوې خبرې اجازه یې هم نه درلوده.

خیاط د جامو اندازه اخیستله خوخالد په زړو خیالاتو کې تللی وو او سترګې یې ډکې ډکې کیدلې چې پام یې نه وو یو ځل یې خیاط ته وویل: ممی دوه جیبونه ورجوړ کړه.

وروسته یې فکر شو چې موره سره نه بلکې خیاط سره دی ژر یې خبره قطعه کړه.

خیاط حیران شو چې دا څه وایي د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې څه وایې خو د خالد دسترګو څخه اوښکې روانې وې اوخاموش ولاړ وو خیاط بیا دوهم ځل پوښتنه ترې وکړه چې هلکه ولې ژاړې چې په دې وخت کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیاط شاګرد خیاط ته وویل: چې دا هلک ګونګی او لیونی دی خیاط هم د خپل شاګرد په خبره باور وکړی.

خالد چې کله د خیاطی څخه بیرته نانوایي ته راغی زیات خپه و او ناهیلي یې د سترګو څخه له ورایه معلومیدله نانوای چې کله ولیدل چې خالد ژړلي نو د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې ولې دې ژړلي.

خالد جواب ورکړی چې مور مې یادیدله نانوای دا ځل خالد ته د غصې په ډول وویل: لوی سړی یې لا مور یادوې تاغوندې هلکان په مدرسه کې سبقان وایي په کال یې هم مور نه وي لیدلې.

خالد په جواب کی ورته وویل: ماما زما څکه مور یادیږي چې هغه به اوس چیرته وي هغه مې پلار پسې زیاته خپه وه هره شپه یې ژړل او زیاته بیریدله زموږ کلي کې یواځی زه او زما مور پاتې وو.

کله چې نانوای د خالد خبرې واوریدلې سترګې یې ډکې شولې او چپ پاتې شو.

پر خالد په همدې انتظار کې اختر راغی اختر ته یوه ورځ پاته وه چې خالد زیات خوشحاله و څکه نانوای ورسره وعده کړې وه چې د اختر شپې ته بې کور ته بیایي خو خالد د سهاره څخه خپل اماده ګي نیول شروع کړه هغه فکر کاوه چې نانوای به یې نن ضرور کور ته رسوي خو په همدې تمه یې غرمه راغلله او مازدیګر شو تر لمر لویده پورې یې لا امید و خو کله چې د ماښام اذانونه شروع شول خالد سوړ اسویلی وکړی او تر سترګو یې بې اختیاره اوښکې راغلې نانوای ورته وویل: چې راشه روژه ماتی وکړه خو خالد د سترګو تر کونجونو بد بد ورته وکتل او نانوای ورته داسې ښکاره شو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د مور اوپلار خخه چې ده جلا کړی وی او په ژړه غوني اواز يې نانوای ته وويل ماما ته درواغجن يې مور مې ويل چې درواغ ويل گناه ده خو ته ماته هره ورځ درواغ وايې زه پوه شوم چې تا غلا کړی يم خکه مې مور ته نه بيايی. د دې خبرو کولو وروسته خالد سترگو ته لاسونه پورته کړه او ژړا يې شروع کړه نانوای بيا خالد ته تسلي ورکړه چې د اختره وروسته به يې ضرور کور ته بيايی اونن يی خکه نه بوتلو چې لار کې امريکايان ولاړ وه خو خالد نور پر نانوای بې باوره شوی وؤ اود هغه د هرې ورځې درواغو اوتشو وعدو خخه ستړی شوی وؤ خالد ته د اختر شپه زياته دردونکې وه مور اوپلار يې زيات ياديدل د اختر د شپې نکريزې اوهغه خوشحالي چې ده به د اختر په شپه کوله د هرې يوې انځور يې جلاجلا په خيال کې راتله کله به يې ژړا شروع کړه او کله به يې تير وختونو ياد شول اوخندا به يې شروع کړه کله کله به يې خيال کې د مور اواز تر غوږ شو نو ژړه غوني غږ به يې خان سره پټ وويل: مورې ته مې يادېږې بيابه يی ايةالکرسی وويل او لاس به يې پورته کړی ياالله ج ما خپل مور ته ورسوه د اختر شپه ورته زياته اوږده شول نانوای سهار وختي وريجې پخې کړې اوبيا يې خالد ته وويل: چې نوې جامې واغونده، خو خالد چې توله شپه يې په ژړا تيره کړی وه سترگې يې پړسيدلې اوسرې ښکاريدلې په ناهيلي سره يې نانوای ته وويل: ماما زه اختر نه کوم زما مور نشته زه به چاته د اختر مبارکي ورکړم.

د خالد په خبره نانوای ته هم ژړا ورغلله او لږ شيبه چپ وؤ بيا يې سېړمې کش کړې او خالد ته يې وويل: ولې بچيه ماته مبارکي راکړه خالد ترخه غوندې موسکا وکړه او بيا يې نانوای ته وويل ولې تاته مبارکي درکړم نه خو زما مور نه يې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: ولې بچيه زه دې دپلار په شان يم.

خالد: خو ماته مور زياته ګرانه ده.

نانوای: ولې پلار دې نه وه درته ګران؟

خالد: نه هغه زه اوزما مور يواځې پرېښودلو او دی ولاړی.

نانوای: خو مور هم يواځې پرېښودلې اودرنه ولاړله.

خالد: نه ماما مور پرېښې نه يم زه ترې ورک شوی يم زه په خپل مور زيات ګران يم هغه به په ماپسې اوس هم ژاړي هغې به هر سهار ماته هګۍ پخولې که ته مې مور ته يوسې هغه به تاته زياتې پيسې درکړي اوتاته به دعاګانې وکړي زما مور ډيره ښه ښځه ده د هغې دعاګانې قبليږي.

دخالد نورې خبرې ژړا ونيولې او نور په خبرو کې مخکې نه شو تللی.

نانوای ته هم نور خوراک خوند ور نه کړی او د اختر وريجې هرڅه ترې پاته شول او ولاړ شو.

خو خالد پوه شو چې دده خبرو نانوای غمجن کړی بيا يې نانوای ته وويل ماما ستاسې کور ته به ولاړ شو ستا مور ته به د اختر مبارکې ورکړو .

نانوای: زما مور مړه شوې ده.

خالد: وای ستا مور مړه شوی؟

نانوای: هو!

خالد: شکر زما مور خو ژوندی ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: هو ستا مور ژوندی ده خو ورځو کې به تا خپلې مور ته وسپارم

خالد: ولې تاخو ویل چې نن څو.

نانوای: لاره بنده ده ته مانه وینې چې زه خپل کور ته هم نه زم.

خالد: نوستا مور خو مړه ده ته نو کور څه کوې.

خالد دوه میاشتی نورې هم په همدې نانوایی کې په اانتظار تیرې کړې له دوه میاشتو وروسته په پښتو ژبه هم یو څه پوهیده او لږ لږ پښتو غږیدلی هم شو چې یوه ورځ غرمه یوه بجه د ملي امنیت یو عسکر چې د نانوای شناخته وؤ په منډه نانوای ته راغی او ورته یې وویل:

کاکا ملي امنیت ته خبر راغلی چې ستاسره عرب ماشوم شته امریکایان او ملي امنیت غواړي چې پر تا چاپه ووهي خو ماورته وویل: چې زه به یې معلومات وکړم که رشتیا درسره وي نو له ځان یې وشړه که درسره پیداشو گوانتنامو ته دې بیایي نانوای چې کله د عسکر خبرې واوریدلې وارخطا شو ژر یې خالد له لاسه ونیوی او د هغه جامې یې راواخیستلې او د گرشگ اډې ته راغلی او خالد یې یو موټر کې کښیناوه او موټروان ته یې کرایه ورکړه چې دا ماشوم تر لښگرگاه ورسوه خالد له نانوای څخه پوښتنه وکړه چې ماما دا موټروان ما چیرته بیایي نانوای ورته وویل چې کور ته دې بیایي پلار دې احوال رالیږلی وه خوپام چې پر لارې چاسره خبرې ونه کړې خالد هم زیات خوشحاله سو نانوای د الله ج پر توکل خالد د هلمند موټر کې واچاوه او د هلمند په لور یې رخصت کړی خالد هم غرمې یوې بجې ته د هلمند مرکز لښگرگاه ته ورسیده خو لار کې هم پوه شو چې بل ځای ته روان دې خو بیا یې فکر وکړی چې مور اوپلار به یې د میدان څخه دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ته راغلي وي او دی به یې دلته غوښتی وي کله چې لښګرګاه ته ورسیده ډریور د خالد څخه پوښتنه وکړه چې ته چیرته ځې خالد ورته وویل زه خپل مور پلار ته ځم.

ډریور چې کله د خالد خبرې واوریدلې نو پوه شو چې خالد عرب دی ډریور هم وارخطاشو ځکه دلته هم دیموکراټان او امریکایان په عربو پسې لکه د وږي لیوه په شان ګرځیدل دریور خالد ته وویل: چې ستا مور پلار چیرته دي خالد ورته وویل: چې زه خبر نه یم خو ماما مې ویل چې ستا پلار مور ته دې داسړی بیایي ډریور پوښتنه ترې وکړه چې ستا کور چیرته دی؟ خالد ورته وویل چې میدان هوایي کې دی ډریور نور هم وارخطا شو هغه فکر کاوه چې یو چا ورته دسیسه جوړه کړې نور چپ شو او موټر یې د مارجې په طرف روان کړی او مازدیګر لمانځه ته د مارجې سیستاني سیمې ته ورسیدی ډریور یو کلي ته نژدې موټر ودراوه او خالد ته یې وویل چې هغه نژدې مسجد ته ورشه پلار دې هم هلته دی خالد په ډیرې چالاکی سره له موټره کوز شو او په منډه د مسجد په طرف روان شو د خوشحالۍ یې د زړه ضربان سل ته رسیدلی وه ساه یې لنډه لنډه کیده او شاوخوا یې حیران حیران کتل لږ لار ورته ډیره اوږده سول او همدا فکر یې کاوه چې اوس به خپل پلار ویني خالد چې کله جماعت ته ورسیده په مسجد کې خلګ پر جماعت ولاړ وه او دخلګو شاه طرف د خالد خوا ته و خالد فکر کاوه چې کوم امام جماعت ورکوي همدا یې پلار دی ځکه دده پلار په میدان هوایي کې هم دمسجد ملا امام وؤ خالد هم پرلمانځه ورسره ودریده او د لمانځه منځ کې یې کوښښ کاوه چې د سترګو تر کونجونو ملا امام ته وګوري خو د امام شاه وه پر خالد د مازدیګر جماعت دېر کال غوندې اوږد شو او فکر کې ویل چې د خپلو سختیو ټولې کیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مور پلار ته کوي او د هغوي ښخه په زړه کې زيات ګيله مند و کله به يې ويل چې د مور پلار سره به سترې مشي نه کوي اوځان به ترې خپه کوي او کله به يې ويل چې مور به پر مخ مچ کوي او بيابه ځان سره موسکی سو چې مور به يې دده په ليدلو څومره خوشحاله شي اودا يې هم فکر کې وه چې سهار به يې مور ورته هګی پخوي اوخيال کې يې دا هم راوګرځيدل چې هغه دده چرګه به يې مور پلار له ځان سره راوړې وي اوکنه.

په همدې فکرونو کې امام سلام وګرځاوه د خالد ښخه يو رکعات لمونځ تير و خو له ډيرې خوشحالی ښخه يې هغه يو رکعات لمونځ هير شو اوده هم د امام سره سلام وګرځاوه خو کله چې يې امام ته وکتل پردی سړی وه خو بيا هم ډير خپه نشو فکر يې کاوه چې پلار به يې په کور کې وي او جماعت ته به نه وي راغلی خو د کلي خلګ ورته غمجن او قهريدلي ښکاره شول ځکه تيره شپه همدې کلی کې امريکايانو د طالبانو د حکومت د يو ولسوال پر کور چاپه وهلې وه او د کور ټول غړي ښځې او ماشومان يې ورته شهيدان کړي وه او ولسوال يې ځان سره وړی وؤ.

اود چاپې پر مهال يې په مسجد کې لس د ديني زده کړو شاګردان هم شهيدان کړي وه چې په همدې مسجد کې يې سبقان ويل.

په کلي کې ويره او د غم فضا خواره وه کليوال ټول غمجن وه خو هر يو له بيرې يو بل ته غم شريکی هم نشول کولای ځکه د امريکايانو جاسوسان کلي کې ګرځيدل او هر چا چې به فقط د طالب نوم واخيستی سمدستي به يې خبر امريکايانو او د هغوي مزدورانو ته رساوه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د خالد راتګ کلي ته يو تصادف وه ځکه ډريور هم نه پوهيده چې په دې کلي کې امريکايانو خپل اصليت ښودلی او له حده زيات ظلم يې کړی دی.

خالد د جماعت شاه صف کې ولاړ وؤ دلمانځه وروسته يې به تلواري شاوخوا کتل او زړه کې يې دا هيله وه چې ګوندې خپل پلار به ووينې خو خبر نه وه چې پلار يې درې مياشتې مخکې په قلعه جنګي کې شهيد شوی دی او هډوکي يې لا سوځول شوي دي.

له جماعته پس د کلي خلګ يو يو له جماعته وتل خالد يې ننداره کوله خو د نانوای خبره ورته ياده وه چې چاسره به خبرې نه کوي کليوالو هم ډيره توجه ځکه ورته ونه کړه چې هغوي فکر کاوه چې د يو کليوال خپلوان دی او د شهيدانو فاتحې ته به د خپل مور پلار سره راغلی وي.

خو خالد د مازديګره څخه تر ماښام لمانځه پورې انتظار وکړی چې کله د ماښام د اذان وخت شو د خالد زړه له خوشحالی بيا په ټوپو شو او فکر يې کاوه چې اوس به يې پلار راشي د جماعت څخه د باندې چې به د چا د قدمونو او بوټانو اواز راغی خالد به فکر کاوه چې دا به يې پلار وي هر سړی چې به جماعت ته داخليده د خالد په فکر کې به يوځل د خپل پلار تصوير ګرځيده په دې انتظار کې به يې کله کله عقل مغلوب شو او پردی سړی به ورته پلار ښکاره شو، خو چې کله به يې زړه وغوښتل چې ورمنډه کړي نو بيابه پوه شو چې پلار يې نه دی اذان وشو امام اقامت وکړی او جماعت ودريده خو خالد نيت نه و تړلو او خلګو ته يې کتل د اول رکعات ترپايه خالد نيت ونه کړی او په صف کې ولاړ وؤ دروازې ته يې کتل چې کله امام رکوع ته ولاړی خالد هم نيت وتړی او رکوع ته پسې کوز شو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام لمونځ هم وشو کلیوال یو یو له مسجده وتل مسجد کې تاریکه شول خالد هم د مسجد بهر کېښناستی د هیچا هم خالد ته فکر نشو جماعت خالي شو کلیوال ټول ولاړل خو خالد لا ناهیلې نه وو او فکر یې کاوه چې دماسختن لمانځه ته به یې پلار راشي خو په زړه کې پلار ته زیات غصه وه چې ولې پر وخت دده بیولو ته نه راځي شپې هم خپل وزرې وغوړولې یخ اوتیز باد هم لګیده او نرۍ نرۍ باران هم شروع سو خالد د دې لپاره چې لوند نه شي د مسجد دیوال ته ځان پناه کړی که څه هم یخني زیاته وه خو خالد د خوشحالی لامله بیخي یخني ته فکر نه وه هغه فکر کاوه چې پلار به یې اوس راشي اودی به تر لاس ونیسي او کور ته به یې بوځي په خالد په همدې یخنی کې ماسختن شو او امام اذان وکړی خالد بیا خوشحاله شو امام دمسجد څراغ بل کړی خالد هم په منډه ولاړی او جماعت کې کېښناستی اوبیا یې سترګې د مسجد دروازې ته ونیولې بیا ټول خلګ راغلل د خالد پلار نه وو خالد باندې لړ لړ بیره راتلل او زړه یې غم نیوی څکه نوره شپه راروانه وه کلیوال یو یو له مسجده وتل او جماعت ټول خالي شو اخر کې یوسپین ږیری اویو خالد سره پاته شول چې سپین ږیري له نفلو وروسته خالد ته وویل هلکه څه ولاړ شه کور ته ناوخته دی زه نور د مسجد څراغ مړ کوم او مسجد بندوم خالد هم له مسجده راووتی اوسپین ږیری د جماعت دروازه بنده کړه خالد حیران شو چې اوس څه وکړي زړه یې ډار ونیوی په سترګو یې توره شپه سول مخې ته یې هر شی پیری او بلا ښکاره شول یو خواته یې منډه کړه مخې ته یې ولاړ توت پیری ښکاره شو ژر یې مخ راوړه بلې خوا ته یې منډه کړه خو د جماعت دیوال ورته د غر غوندې ښکاره شو هر طرف ورته خطرناک ښکاره کیده له ډیرې ناتوانی یې خپل سترګې پټې کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوشيبه يې سترګې پټې کړې وې او وروسته يې په ورو ډول خپلې سترګې خلاصې کړې چې ګورې باران هم تيز شو خالد د جماعت مخکې د پول طرف ته منډه کړه او تر هغه پول لاندې شو زړه يې زيات درزيده نږدې وه چې له ډاره د زړه حمله پرې راشي په ټول عمر دومره بيره پرې نه وه راغلې له زياتې بيرې يې ژړلی هم نشول هغه فکر کاوه که وژاړي پيران او بلاګانې به په خبرې شي له ډار او يخ څخه يې بدن لړزيده د پول لاندې پر يوه اړخ پروت و بدن يې وچ شو خو له بيرې نه ښوريده دسترګو څخه يې د اوښکو دارې رواني وې د مسجد څنګ ته د کلي سپي هم راغلل او غپا يې شروع کړه چې د خالد بيره يې نوره هم زياته کړه د خالد بدن د يخ لامله قرار قرار سره را ټوليده خالد اخر څنګونه نس ته ورکړه او راټول غونډې شو خو له زياتې بيرې يې يخ ته بيخي فکر نه و شپه ورو ورو نوره هم يخيدل خالد له دې بيرې چې يابه يې سپي وخوري اويا به يې بلا ووهي د پول څخه نشو راوتلای خالد د شپې نيمايي کې خپل حواس له لاسه ورکړل او لاسونو او پښو يې هم د يخ لامله کار پريښودی چې د سهار اذان سره يو څل بيا په هوش کې راغی چې د مسجد له خوا د امام د پښو اواز راتلی خالد چغه وکړه او د ماما نارې يې شروع کړې امام وارخطاشو خو چې کله يې د پله لاندې لاسي برق ونيوی نو وې ليدل چې خالد غلی او راټول غونډې پروت دی امام غږ پرې وکړی.

څوک يې؟ څوک يې؟

خالد: ماما زه يم يخ مې کيږي.

امام: ته څوک يې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: خالدیم ماما بدن مې درد کوي.

امام هم ور کوز شو او خالد یې غیږ کې راواخیستی او د جماعت پر ځای یې کور ته راوړی او بخاري یې ورته ولګوله او بیستره کې یې پټ کړی د امام میرمنې د امام څخه پوښتنه وکړه چې دا دې څوک راوستی امام ورته وویل: چې زه یې هم نه پیژنم ډیر ښکلی ماشوم دی او خبرې یې هم نه زده نه دي یخ نیولی ده ته یې تود کړه زه جماعت ته ځم له جماعته پس به یې معلومات وکړو.

د امام میرمنې پرې بله بیستره هم واچول او لمانځه ته ولاړه.

خالد بیستره کې ځان سره ژړا شروع کړه او غوښتل یې چې د تېرې شپې زړه هم اوس تش کړي ځکه ماښام یې له پیرې او داره ژړا هم نشول کولای او د شپې دردونکي تصویرونه یې ذهن کې راتلل او زیات زوریده مور یې هم سترګو سترګو ته کیدله یو ځل یې زړه وغوښتل چې د امام د میرمنې غیږ ته ځان واچوي خالد ډیر ناهیلي شوی وږ دار او بیرې د هغه په مغزو کې ځای نیولی وږ مینې شفقت او ترحم ته یې زیات ضرورت درلودی.

خالد چې کله لږ تود شو وروسته یې ډوډی ته هم اشتها راغله ځکه خالد تیره شپه ډوډی نه وه خوړلې یواځې یې تیره ورځ سهار یې ډوډی خوړلې وه خو خالد شرمیده د امام میرمنې ته یې د ډوډی د خوړلو نه شول ویلی امام د جماعت کولو وروسته مقتدیانو ته وویل چې یو نابلده ماشوم یې پیداکړی که د هر چا وي نو د دوئ کور کې دی خو کلیوالو کې چا ونه ویل چې د دوئ له کوره ماشوم ورک شوی دی، په دې ورځو کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ماشومانو سبقونه هم رخصت وه امام له جماعته کولو سمدستي وروسته کور ته راغی، امام چې وکتل چې خالد اوس تود شوی نو خالد ته یې وویل ته د چا زوی یې؟ دلته کلي کې د چا کور ته راغلی یې؟

خالد ورته جواب کې وویل: چې زه د عزام زوی یم او خپل پلار پسې دلته راغلی یم امام وروسته پوه شو چې ماشوم عرب دی او په عربي ژبه ښه خبرې کولای شي نو دخالد سره یې عربي خبرې شروع کړې لږ شیبه وروسته امام د خالد بکس ته پام شو او د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې په دې بکس کې څه دي خالد ورته جواب کې وویل: چې دا مې جامې دي.

امام په خندا کې خالد ته وویل ته راکړه زه یې وګورم بمونه خو به دې نه وي راوړي خالد هم بکس ورکړی امام چې کله بکس خلاص کړی نو هغه د عایشې لیک په لاس ورغی چې د لیک د ویلو وروسته د خالد په تولــه کیسه پوه شو د لیک لاندې یې زیاتې روپۍ او طلاهم ولیدل څکه نانوای د خالد یوه روپۍ هم نه وه ضایع کړې، وروسته خالد امام ته د نانوای سره د تېر سوي ژوند کیسه هم وکړه او خالد امام ته وویل: چې زه د قرانکریم حافظ هم یم امام او خالد لا مجلس نه وه ختم کړی چې د امام میرمنې د سهار چای تیاری کړی او د سهار چای سره یې هګۍ هم تیارې کړې وې خالد چې کله هګۍ ولیدلې نو خپله مور یې یاد شوله چې هر سهار به یې ده ته هګۍ پخولې سترګې یې ډکې شولې اواز یې ژړه غونی شو امام چې كله وغوښتل د خالد څخه پوښتنه وکړي خو پوه شو چې خالد ته ژړا ورځي نو خالد یې یوه شیبه پرېښودی او خپلې میرمنې ته مخاطب شو او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ته یې د خالد تولـه کیسـه وکـړه د امـام میرمنې هـم د خالـد دردونکې کیسې ته زیات وژړل.

خو امام تر هر څه زیات د خالد ساتنې ته وارخطا وؤ څکه یوه شپه مخکې هم دلته امریکایانو چاپه وهلې وه خو له لږ څنـډ وروستـه یـې فیصله وکـړه چې خالد به له دې کلي څخه لرې لیرې د خپل خسـر احمدشـاه اکـا کورتـه وړي.

خالد چې کله ناشته وکـړه نوامـام پـر خپـل موټرسـایکل شـاته کښیناوه او د خپل خسر کور ته یې یوړو.

د امام خسر احمدشـاه اکـا چې اوس نـو سـپین ږیـری وه پنځـه زامـن یـې درلودل چې دوه مشران زامن یې ایران کې مزدوري کوله او دریم زوی یې د هیواد څخه بهر پاکستان کـې سبقان ویـل اوځلـورم زوی د خالـد د پـلار غوندې د طالبانو په تشکیل کې تللی وه چې په کندز کې محاصره شوی وه اود مـرگ او ژونـد درک یـې نـه وؤ او پـنځم او تـر ټولـو کـشر زوی یـې مصطفی پر کور و او جماعت کې یې سبقان ویـل او مکتـب یـې هـم وایـه مصطفی څوارلس کلن وه خو د هغه عجیبه صفاتو هغـه پـه ټـول کـلي کـې مشهوره کړی وه مصطفی په هر څه کې پـه خپلـو همزولـو لاس بـری وه د کـلي د ماشـومانو میـر و او پـه کـلي کـې یـې د ماشـومانو خـان تـه دلگی درلودله هغه ته خپل ماشومان ملگري زیات گران وه که به په کلي یا مکتب دده ملگري چاسره جنجال وکړی نو مصطفی به نیغ د خپل ملگري په دفاع کې ولاړ و په مکتب کې چې به هر څوک د مصطفی په دلگی کـې داخـل وؤ نو هغه به سرې سترگې گرځیدی او نورو ماشومانو بـه پورتـه ورتـه کتلی نـشول مـصطفی د شـوخۍ سره ډیـر لایـق او بـا اسـتعداده هلـک هـم وه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی یو بل عادت دا وه چې خپل او دملګري انتقام یې چانه نه پربښودی که څه هم ماشوم وه خو پیغور او دمړو سترګو ژونـد څخه یې زيانه کړکه درلودله یوه ورځ ورتـه د ټـلي امام پیغـور ورکړی چې څنګه محمود تر تا په درجه مخکې دی مصطفی درې میاشتې مسلسل هره شپه تر دولسو بجو درسونه وویل او په امتحان کې یې خان تـر محمود مخکې کړي.

خالد غرمه مهال د مصطفی کور کې حیران ناست وه او دغرونـو غونـدې غمونه یې پر دماغ پراته وه د خالد د سترګو اوښکې خلاصې شوې وې او له زیاتو مشکلاتو لامله په روحي تکلیف اخته سوی وه.

خالد نور پوه شـوی وه چې مـور اوپـلار یـې د همیشه لپاره بایلـلی خـو د مصطفی کور ورته څه د زړه سکون بخښونکی ښکاره شو، ځکه د مصطفی مور ډیر زیاته مهربانه وه او خالد ته یـې زیاتـه تـسلي ورکـړه اوهغـه تـه یـې وویل چې زه هم ستا مور یم خالد ته یې پاکې جامې ورکړې او هغه تـه یـې د خان مینځلو لپاره اوبه تودې کړې خالد چې کله خان ومینځی د تـشناب څخه راووتی د مصطفی مور ورته وویل: چې دلته لمر تـه کـښینه چې تـود شې خالد لا هم هغه لمر ته ناست وه چې مصطفی له مکتبه راغی چې کله یې پر خالد سترګې ولګیدلې نو ورته یې ومـسل خالـد هـم د خنـدا پـه دول خوله خلاصه کړه مصطفی اطاق ته ولاړی او د ښوونځي بسته یې کیښودله او مور څخه یـې پوښـتنه وکـړه چـې دا هلـک څـوک دی مـور یـې جـواب ورکړی چې عرب مسافر دی او مـور پـلار تـرې ورک شـوي دي او ټولـه کیسه یې مصطفی ته وکړه مصطفی هم راغی د خالد سره یـې سـتړي مـشي وکړه او د غرمې ډوډی دواړو یو ځای وخوړلـه خـو پـه دې ځـای کـې هـم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد سم په امن کې نه وه ځکه امکان يې درلودی چې دلته هم امريکايان چاپه پرې ووهي خالد دلته هم د هرچاسره خبرې نه کولې او احمد شاه کاکا له ډاره خالد ته د شپې له کور څخه ليرې په بيتهک (ميلمستون) کې بيستره واچوله او مصطفی ته يې وويل چې تـا اوخالـد بـه ماښام هلته بيده شئ.

خالد چې کله دا خبره واوريدله بيا وارخطاشو ځکـه خالـد د شپې داريـده ماښام چې کله ډوډی وخوړل شول مصطفی اوخالد دواړه د بيتهک په طرف ولاړل او احمدشاه کاکا دواړه پوه کړه کـه چيـرې چاپـه راغلـل نـو دواړه به د ميلمستون څخه تيښته کوئ کله چې دواړه ميلمستون ته ورسيدل نو خالد مصطفی ته وويل چې زه دلته داريـږم خـو مـصطفی ورتـه وويـل چـې مه داريږه زه درسره يم مصطفی بيخي ډار نه پيژنده هغه به د شپې په هديره کې د ملګرو سره د مرغانو ښکار کاوه خو خالد نن شپه زيات نـه داريـده ځکـ مصطفی ورته ډاډ ورکاوه دواړه په خپلو بيسترو کې پريوتل او بيا ورته خالد د خپلو خواريو او تلکليفونو داستان شروع کړی.

مصطفی هم ورته غوږ نيولی وه د شپې تر يوې بجې پورې خالـد مـصطفی ته خپله کيسه کوله ځکه چې د خالد پښتو ژبه لا سـمه نـه وه زده او په ډير مشکل يې مصطفی پوه کړی او مصطفی ته يـې دا هـم وويـل چـې دی ېر خپل مور اوپلار زيات ګران وؤ.

د مصطفی او خالد ځای هم هغه بيتهک شو له څه مـودې تيريـدلو وروسـ مصطفی اوخالد يو بل سره عادت ونيوی او يو بل ته زيات ګران شول خالد که مور پلار د لاسه ورکړه خو مصطفی يې پيداکړی چې د مصطفی مينې خالد څخه د مور پلار غم سپک کړی وؤ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد او مصطفی لکه ندیم اوندم مرغان بیخي د یوبل څخه نه جلا کیدل که مصطفی غیرتي وؤ نو خالد هم تر مصطفی په غیرت کې کم نه وؤ.

خالد له مصطفی څخه په لږه موده کې ډیر ژر پښتو ژبه په مکمل ډول زده کړل مصطفی اوخالد دواړو د کلي پر ملاصاحب سبقان شروع کړه مصطفی تر خالد زیات کتابونه ویلي وؤ خو خالد بیا د قرانکریم حافظ و

یوه شپه چې هوا هم طوفاني وه تیز باد لگیده او په اسمان کی تالنده او بریښنا هم وه مصطفی اوخالد په خپل اطاق کې په خواږه خوب ویده وه

چې دطیارو غږ شو خالد دطیارو غږ له خوبه ویښ کړی خوبیرته یی زړه خوب یو وړی مگر دطیارو غږ شیبه په شیبه په لوړیده خالد بیا له خوبه بیدار شو داخل د طیارو اواز ډیر زیات لوړ و خالد وارخطا شو ژر یې پرمصطفی غږ وکړی مصطفی چې کله را پاڅیدی نو پوه شو چې د امریکایانو چاپه ده په وارخطا غږ یې خالد ته وویل:

زه چې وایم دکافرانو چاپه ده

خالد: څه څه چاپه؟

مصطفی: هو

خالد: اوس به څه کوو؟

مصطفی: نه پوهیږم.

خالد: درځه چې کور ته ولاړ شو زه بیریږم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه کور ته نه خو بابا ویل که د امریکایانو طیارې راغلې تاسې به کور ته نه راځئ بهر به منډه وهئ ونوکې به پټیږئ مصطفی اوخالد په همدې خبرو مشغول وه چې دطیاروغږ دومره لوړ شو چې د دوئ دوو خبرې پکې ورکې شوې اخر مصطفی خالد له لاسه ونیوی او دواړو له اطاقه منډه کړه له لږ منډې وروسته مصطفی یوې دنگې ونې ته ودریدی خالد یې د لاس په اشاره پوه کړه چې ونې ته در وخیژه خوخالد ورته وویل چې زه ونې ته نشمه ختلای مصطفی په تیزی سره د ونې بیخ ته په گونډو شو او وروسته یې خالد ته وویل چې زما اوږو ته پورته شه د خالد چې د وارخطایي څخه لاسونه ریږدیدل په ډیرې تیزی سره د مصطفی اوږو ته وختی مصطفی ورو ورو ولاړیدی چې وروسته خالد د ونې ښاخ ونیوی او ونې ته وختی سمدستي مصطفی هم ورپسې ونې ته وختی دواړه په ونه کې ولاړ وه ډیر زیات وارخطا وه خود خالد په مصطفی لږ زړه ډاډه و مصطفی چې مخکې له داسې حالت سره نه و مخ شوی زیات حیران ولاړ وه لږ شیبه وروسته په اسمان کې دطیارو څخه د گروپ په شان شیان وغورځول شول چې شاوخوا یې د ورځې غوندې رڼا جوړه کړه خالد چې کله رڼا ولیدله نو مصطفی ته یې وویل اوس ترې نشو پټیدلای مصطفی دخالد په خوله لاس ونیوی او ورته یې وویل: چوپ شه غږ مه لره نه مو ویني خالد اومصطفی له پاسه ننداره کول چې دوه هلیکوپتر طیارې راغلې او د مصطفی د کورځنگ کې په پټې کې کښیناستلې چې دکښیناستلو سره سم خړ رنگه دریشي په تن عسکر ترې په منډه راکوز شول اوټولو دمصطفی دکور په طرف منډې وهلې د کور دروازې ته نژدې ټول عسکر پړمخې پریوتل یو عسکر یو تور غوندې شی د دروازې په طرف ور وغورځاوه چې له غورځولو سره سم درز شو او تور دودونه پورته شول خالد له ډاره په ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خان د مصطفی غیږ ته غوځار کړی مصطفی په یوه لاس د ونې ښاخ
نیولی وه په بل لاس یې دخالد سر د خپل ځیګر سره نږدې ونیوی اوپه
سترګو یې د خپل کور وطرف ته کتل عسکر چې کله کور ته ننوتل
سمدستي دزې شروع شوې خالد له ډاره په خپلو غوږونو لاسونه ونیول له
دزو څخه څو ثانیې وروسته د ژړا اوازونه اوچغې شروع سولې مصطفی
اوخالد په حیران ډول په ونه کې ولاړ وه نه پوهیدل چې د دوئ په کور کې
څه روان دي له دوه ساعته وروسته لومړی یوکس چې ساده توري جامې
یې په تن وې اومخ یې په څادر پټ کړی وه له کوره راووتی اومخ د
مصطفی اوخالد د خوب داطاق په طرف یې منده کړه د شاه له طرفه یې
امریکایانوهم منډې وهلې ژر اطاق ته داخل شول خوشیبه پس له اطاقه
راووتل درې امریکایي عسکر اویو مخ پټی سړی راغلل اودهمدې ونې
لاندې ودریدل چې مصطفی اوخالد پکې پټ وه مخ پټي سړي له لږ ځنډ
وروسته خبرې شروع کړې او یوبل کس ته یې وویل ترجمان صاحب ته
دوئ ته ووایه چې مادقیق څارل د ماښام تر اذانه دواړه دلې وه نه پوهیږم
چې په دې نیمه شپه کې چیرته پټ شول که صحي تلاښي وکړو باور لرم
چې پیدا به یې کړو مصطفی چې کله اواز واوریدی نو پوه شو چې داکس
د دوئ دکلي هغه د سدو پلار چې خلګو ورته مامور خلقي وایه هغه دی له
لږ ځنډه وروسته هلیکوپتر طیارې بیرته راغلې او پر هم هغه ځای کښیناستلې
عسکرو تولو منډه کړه اوبیرته طیارې ته پورته شول او وروسته طیارې بیرته
هرانه پورته شولې او ولاړلې مصطفی اوخالد هم له ونې راکوز شول اومخ
پر کور یې ورمنډه کړه چې کله کورته داخل شول لومړی یې خپل پلار په
وینوکې لړنده ولیدی ورمنډه یې کړه او پر پلار یې نارې کړی بابا بابا پورته
شه خو بابا یې غبر نه کاوه دمصطفی په نارو سره د اطاقه څخه د مصطفی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور چې زياته وارخطا وه هم رامنده کړه اوچغې يې شروع کړې د دوی لاهمدا چغې وهلې چې کليوال هم راغلل د کلي امام چې کله مصطفی اوخالد وليدل نودواړه يې تر لاس ونيول اوپه زوره يې کش کړه مصطفی په ژړا کې زور کړه او لاس يې د ملاامام له لاسه خوشې کړی اوبيرته دخپل پلار په مړه جسد يې غېږ تاو کړه امام دوهم وار مصطفی له لاسه ونيوی او کش يې کړی او د کوره يې وايستل او خپل کور ته يې بوتلل اوهلته يې کېنيول اوبيايې مصطفی ته وويل چې چاپه په تاسو پسې راغلي وه اوتاسې دوه يې بنديان کولاست خوداچې تاسې تري پټ سواست خدای وژغورلاست کله تاسې اوس کور کې خلک ووينې نوکيدای شي بياجاسوسي ورته وکړي اوبيرته امريکايان راشي نوتاسې زموږ کور کې تر هغه و اوسيږئ چې زه خوندي ځای درته پيداکوم خالد اومصطفی د ورځې تر لسو بجو د ملاامام په کور کې وه چې پر لس بجې يو کس راغی او دواړه يې د موټرسيکل تر شاه سپاره کړه او د دوه ساعته مزل وروسته يې يو بازار کې ښکته کړل چې هلته يو موټر چلونکې ناړې وهلې چې هلی ګردی ځنګل دوه نفره کم دي چې حرکت کوو.

وروسته موټرسيکل چلونکې وموټر چلونکي ته وويل چې دادوه ماشومان به دګردې جنګل بازار ته ورسوې او په بازار کې به يې دمرکزي جامع جومات امام ته تسليم کړې او د مصطفی به لاس يې يو خط هم ورکړی او ورته يې وويل چې کله مو هلته ملاامام پيداکړی داخط به په لاس ورکړې او موټرچلونکي ته يې کرايه ورکړه اونور موټرسايکل ته وختی اوترې روان شو مصطفی اوخالد دواړه موټرکې حيران ناست وه دواړه زيات خپه وه خوخالد چې مخکې له سختيوسره عادت شوی وه زيات خپه نه وه د موټر له حرکت وروسته خالد مصطفی ته وويل چې مور به مې ويل چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرتکلیفونو باندې صبر زیات ثواب لري هرڅوک چې پرتکلیف صبر وکړي الله ج به جنتونه ورکړي خالد همداسې په خبرو لګیاوه چې مصطفی ته تسلي ورکړي خومصطفی چوپ وه اوهیڅ یې نه ویل کله کله به یې د خالد خبرو ته د هوپه ډول سر وښوراوه له یوساعت مزل وروسته دواړه چوپ شول له اوږدې خاموشۍ وروسته مصطفی خالد ته وویل زما پلار هم مړ شو په دې خبره سره د مصطفی له سترګو اوښکې رواني شولې اوپه اوښلنو سترکو یې خالد ته وویل نور به زه پلار نه لرم بابا مړ شو خالد یې خبره ور ونیول او ورته یې وویل مړ مه وایه شهید ووایه الله ج به هغه جنت ته بوځي او بیابه موږ هم ورشو خالد بیا ورته وویل ته خوشکر مور لرې خو زمانه مور اونه پلار شته چي په دې خبره سره د خالد هم له سترګو اوښکې راغلې خو مصطفی پوزه کش کړه اوښکې یې پاکې کړې اوبیا یې وویل خالده دعا کوه چې زما اوستا ږیرې مراشي اوځوانان شو بیابه یې له امریکایانو سم انتقام اخلو خالد وویل اه کاش چې ځوان وای بیا زه د دې امریکایانو په چل ښه پوهیدم دوئ په همدا مجلس اخته وه چې مازدیګر مهال یو واړه بازار ته موټر ورسیدی اویو مسجد ته موټر چلونکي موټر ودراوه خالد اومصطفی ته یې وویل چې د همدې مسجد امام پیداکړې دواړه له موټره کوز شول او جماعت ته ورداخل شول کله چې یې ملاامام ولیدی مصطفی ورته هغه د خپل مسجد د امام خط په لاس ورکړی امام چې کله خط ووایه نو دواړه یې د مسجد حجرې ته راوستل او ورته یې وویل چې نور به تاسې دواړه همدلته سبقان وایاست.

مصطفی اوخالد دواړه همدلته پاته شول د مصطفی د پلار د مرګ یوه میاشت وروسته د مصطفی دواړه ورونه هم له ایران څخه راغلل دابل کال کوچني اختر ته یې طالب ورور هم له پاکستانه څخه په رخصتی راغی کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د پلار له مرګه خبر شو نو زيات خپه شو او وروسته يې په وارخطايي د وړوکي ورور مصطفى پوښتنه وکړه مور يې جواب ورکړی چې هغه هم دهغې ورځې څخه د عرب ماشوم سره تللی بيانه دی راغلی د کلې ملاصاحب استولی دی نور يې مور هم معلومات نه لرو خوملاصاحب وايي چې جوړ روغ دی ما دې مشر ورور ته وويل چې اختر ته يې راوله خوهغه وايي نه چې هلته خوندي دی بايد هم هلته اوسي که راشي هسې نه چې امريکايان چاپه پر ووهي د عرب سره دی هم اوس د امريکايانو په تور ليست کې دی د مصطفى طالب ورور د اختر تيرولو وروسته د کلي د ملاصاحب څخه د مصطفى اوخالد ادرس واخيستی او دی هم پسې راغلی اود مصطفى اوخالد سره يې يوځای درسونه شروع کړل مصطفى اوخالد پوره دوه کاله هم هلته پاته شول اوسبقان يې ويل يوه شپه د دوئ حجرې ته يومليمه طالب راغلی وؤ او د لږ مجلس وروسته يې مصطفى ته وويل چې هلمند ته د جهاد لپاره ځم اوهلته د امريکايانو سره جهاد کوم مصطفى چې کله داخبره واوريدل نو يې هغه طالب ته وويل چې ماهم درسره بوځه هغه طالب ورته وويل چې زه به مو خپل مشر ته بوځم مصطفى تر پوښتنه وکړه چې ستاسې مشر چيرته دی مليمه طالب جواب ورکړی چې هغه هم دلته نژدې په بل مسجد کې مليمه دی مصطفى ورته وويل: چې سهار به حتمي ما خپل مشر ته بيايې مليمه طالب هم ورته وويل چې سه ده سهار دواړه مليمه طالب او مصطفى د طالبانو مشر ته ورغلل طالب مشر ورته د جهاد اجازه ورکړه خودا يې ورته وويل چې بايد په خپله سيمه کې جهاد شروع کړې اوهلته خپل ځان ته ملګری هم پيداکړې اومصطفى يې د خپل سيمې مسئول وټاکه د دې تر څنګ يې ورته وويل چې د طالبانو د زاړه تحريک يوڅه اسلحه ما هلمند کې پټه کړې ده چې د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلحه بوه توپنچه او کلاشنکوف ناته درکوم خونوره اسلحه اومهمات به
عجله پیداکوي مصطفی هم ورسره خوښه کړل او د طالب مشره خخه یې
رخصت راواخیستی او په منډه خپلې حجرې ته راغی اوپر خالد یې زیرې
وکړې اوخالد چې کله د دې کیسې خخه خبرشو له سترګو خخه د زیاتې
خوشحالی اوښکې راغلې بیادواړه سرغیږ په غیږ شول خالد مصطفی ته
وویل چې کلاشنکوف به ماته راکوي مصطفی د توکو په دول ورته وویل
چې نه یاره ستا شکل کلاشنکوف ته نه دی شوی خالد ورحمله کړه اود
مصطفی لاس یې تاو کړی او ورته یې وویل چې نه کلاشنکوف زما دی
مصطفی ورته وخندل او ورته یې وویل چې لاس مې کړه ایله درکوم یې
کله چې یې خالد لاس ایله کړی مصطفی ورته وویل چې هلکه اوس مې
لږ احترام کوه امیر او قومندان دی یم بیا دواړو سره وخندل دواړه ډیر زیات
خوشحاله وه خو مصطفی خپل مشرطالب ورور نه و خبر کړی خو ورځې
وروسته دواړه هلمند ته راغلل دواړو ورځ له کلي لیرې په دښته کې له
کوچیانوسره تیره کړه اود شپې کلي ته د مسجد د امام کور ته راغلل.

اودغه دروازه یې وټکول امام چې کله بهر راغی مصطفی اوخالد یې نه
پیژندل خکه پوره دوه کاله یې نه وه لیدلی مصطفی پر ملاصاحب
غږ وکړی او ورته یې وویل ملاصاحب خیر خیر مه راته ګوره خپل خلګ
یو ملاصاحب چې کله د مصطفی اواز واوریدی نو پر مصطفی یې غیږ
راتاو کړه او وررته یې وویل:

امام: اوهو تاسې دې الله راولي ماشاءالله داخوخوانان سوی یاست

مصطفی: هو ملاصاحب خوته هم سپین ږیری شوی یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: چوپ شه هلکه زه خولا څوان یم هسې زړه راته مه اچوه.

مصطفی: هههه ملاصاحب سپین ږیری شوی یې هسې ځان ته تسلي ورکوې.

امام: ښه تاسې دا راته ووایاست کله راغلي یاست.

خالد: همدا اوس راغلو اول ستاسې کور ته راغلو.

مصطفی: هههههه ملاصاحب تا له کلي بیولو و تاویل بیابه رانشې ځنګه بیرته راغلو.

امام: ښه تاسې ودریږئ زه یو ځل د مصطفی پر کورنی زیری کوم دمصطفی مور به سم زیری راکړي ځکه په دې لیونې پسې زیاته خپه ده

خالد: هههه ملاصاحب دا بد شکله یې هم یاداوه.

مصطفی: نه ملاصاحب زموږ کور مه خبروه موږ په پټه راغلي یو

امام: په پټه ؟

مصطفی: هو

امام: ولې؟

مصطفی: هههه ملاصاحب کور ته موبیایې که ټول مجلس همدلته راسره ختموې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: افففف ماچې تاسې ولیدلاست له خوشحالۍ هر څه راځخه هیر شول ته صبر زه کورکې تاسې ته کوټه سمه کړم هههه تاسې خو القاعده اوترهگر یاست د خلگو څخه په پټه گرځئ.

امام: کور تـه ولاړی او لـږه شیبه وروسته بیرتـه راغلـی او دواړه یـې کورتـه بوتلل.

مصطفی اوخالد د امام سره خپل ټول راز شریک کـړی او ورتـه یـې وویـل چې نور به دوئ د همدې کـلي څخـه جهاد شروع کـوي د کـلي امـام هـم ورسره خوښه کړه او ورته یې وویل چې اول ملگری مو زه یم او یوه توپنچه زه هم لرم دا هم تاسې تـه درکـوم لـه دې خـبرو وروسـته مـصطفی د خپلـو ماشومتوب د ملگرو په اړه ترې پوښتنه وکړه امام ورتـه دټـول کـلي ځوانـانو باره کې معلومات ورکړه او ورته یې داهم وویـل چـې ځینـې د ماشـومتوب ملگري یې عقیدوي خراب شـوي دي د حکومـت عـسکرجوړ شـوي دي باید له هغوئ سره ونه وینې مـصطفی اوخالـد او د کـلي امـام پـه دریـو سره لومړنی جهادي پلان داسې جوړ کړی چې بایـد د شـپې لـه خـوا کـلي کـې شب نامې وویشي او کلیوال خبر کړي.

څو شپې وروسته مصطفی اوخالد دامام پر موټرسیکل په ټوله ولسوالۍ کې دشپې له خوا خطونه وویشل او خلگو ته یې خبرداری ورکړی وه چې نـور د حکومت له کارونو لاس واخلئ او د اشغالگرو سره کـار ونـه کـړئ کنـه د اسلامي امارت له خوا به ووژل شئ اوځوانانو ته یې د امریکایـانو پـه مقابـل کې د جهاد شروع کولو بلنه ورکړې وه سهار چې د کلي خلـگ مـسجد تـه راغلل او خط یې ولیدی ټول حیران شـول پـه ټولـه ولـسوالۍ کـې غوغـا او شور و چې طالبان بیا پیداشوي دي د ټولو خلگو د بحث موضوع همـدا وه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کليو اوجماعتونو کې بس همدا خبره شروع وه حکومتي کسان اوجاسوسان زيات وارخطا وه زيات خلک خوشحاله وه خو له ډاره بې خپله خوشحالي ښکاره کولای نشول مابنام په تاريکه کې مصطفی اوخالد د امام کور ته راغلل او د امام څخه يې پوښتنه وکړه چې د شب نامويه اړه د خلکو غبرګون څه وه؟ امام جواب ورکړی چې ټول خلک خوشحاله وه له ډاره چوپ وه مګر يو مامور خلقي له خولې لاس اخيستی وۀ اميرالمومنين ملامحمدعمرمجاهد او طالبانوته يې ښکنځل کول او ويل يې چې يو ځل د خلقيانو داسې ښه حکومت راغی هم داخينو د جهاد په نوم خراب کړی اوس بيا دا حکومت خرابوي مصطفی چې کله د مامورخلقي نوم واوريدی يو ډول تکان يې وخوړی او د مخ رنګ يې واوښتی امام ته يې وويل:

مصطفی: څه څه مامورخلقي لاهمدلته کلي کې ژوند کوي؟

امام: هو.

مصطفی: اوس څه کار کوي؟.

امام: د کلي په مکتب کې سرمعلم دی ښه پيسې اودنيا يې هم اوس پيداکړې ده خلک پسې دروغ هم وايي چې د امريکايانو جاسوس دی هغه مشر چرسي اوغل زوی يې کابل ته استولی دی خلک وايي امريکايان ملي اردو جوړوي په هغه کې يې داخل کړی.

مصطفی: ملاصاحب خلک دروغ نه وايي مامور خلقي جاسوس دی.

امام: هههه ته هم عجبه ساده سړی يې د هرچا په خبرو پسې ګرځې دا دروواغ دي هغه اوس معلم دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه ملاصاحب په کومه شپه چې زموږ پر کور چاپه وه اوزما پلار يې شهيد کړی په هم هغه شپه دی ورسره وه ماپه خپلو غوږونو دده اواز واوريدی څکه موږ پاس په ونه کې پټ وؤ اولاندې دی له ترجمان سره په خبرو و که زما نه منې د خالد څخه پوښتنه وکړه.

امام: استغفرالله دا څومره غټ منافق دی ماخو پرې د ډير ښه سړي گمان کوه رشتيا هم په هم هغه سهار دی جماعت ته نه وؤ راغلی اوستا دپلار جنازې ته هم نه راغی کله چې يې ما د زوی څخه پوښتنه وکړه ويل تيره ورځ لښکرگاه ته تللی وه نن نه دی راغلی اوس مې يقين راغی چې داسړی جاسوس دی.

مصطفی خالد ته وکتل او ورته يې وويل لومړی ښکار خو پيداشو غزا به له همدې مامور خلقي څخه شروع کوو خوملاصاحب بايد دوه ورځې دی وڅاري اوبيا موږ ته معلومات راکړی امام دوه ورځې مامور خلقي تر څار لاندې ونيوی او کله چې دريمه شپه خالد اومصطفی د امام کورته راغلل نو ټول حال يې ورته بيان کړی اخري پلان يې داشو چې بايد د مازديگر له خوا مامور خلقي د فوټبال په ميدان کې ووژني چې هم خلگ عبرت تری واخلي اوهم هغه لار ايله اوپه اسانۍ سره له ميدانه تللی شول د امام ورسره ټول پلان خوښ شو فقط يې ورته وويل چې بايد د دې څای لپاره بل موټرسيکل پيداکړئ څکه د امام موټرسيکل ټول کلی پيژني مصطفی حيران شو چې اوس به بل موټرسيکل له کومه کوي په همدې فکر کې و چې خالد ورته وويل موټرسيکل بايد ستا له هغه مولوي اخښي څخه واخلو چې اول څل يې زه ستاسې کور ته راوستلم څکه هغه د دې کلي ندی اوموټر سيکل يې هم څوک نه پيژني مصطفی چې کله دخالد خبره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واوریدل نو موسکی شو اوبیا یې امام ته وویل چې ملاصاحب دومره هوښیار معاون لرم سهار خالد اومصطفی دواړه د مصطفی د مولوي اخښي کورته ولاړل تر ماپښین پورې هلته وه ماپښین یې اخښي ته وویل چې نور دوئ کور ته ځي خواخښي ورسره ټینګار شروع کړی چې باید شپه راسره وکړئ مصطفی ورته وویل چې ته دومره ټینګار کوې چې باید شپه درسره وکړو نوشپه درسره کوو مګر ستا موټرسیکل راکړه موږ یوځای کار لرو هلته ځو اوماښام بیرته راځو اخښي هم ورسره ومنله او موټرسیکل یې ورکړی مصطفی اوخالد راروان شول کلي ته نارسیده یې خپله خښنه کړې توپنچه له خاورو را وایستله او د کلي په طرف راروان شول پر لارې مصطفی خالد ته وویل چې مامور خلقي ولې اوکه موټرسیکل چلوې خالد ورته وویل چې زما موترسیکل نه زده زه مامور خلقي ولم مصطفی توپنچه د خالد په لاس ور کړه او د کلي د فوټبال د میدان په طرف راروان شول.

مازدیګر ټول خلګ د فوټبال په میدان کې راټول وه ځینو لوبه کول اوزیات نور بیا د سیل لپاره راغلي وه چې په سیلاتیانو کې مامور خلقي هم ناست وؤ د فوټبال لوبه ښه ګرمه روانه وه چې مصطفی اوخالد ناڅاپه پر موټرسیکل د سړک له طرفه راغلل مصطفی موټرسیکل ودروی اوخالد ترې راکوز شو او لږ مخکې ورغی او پرمامور خلقي یې میګاروف توپنچه ونیول اوپوره څلور ډزې یې پر سر وویشتي له ډزو سره مصطفی د موټرسیکل ریز کش کړی اود موټر سیکل اواز زیات لوړ شو خلګو یوې خوا اوبلې خواته منډه کړه خوخالد پرې چیغه کړه او ورته یې ووېل یو هم د تیښتې هڅه ونه کړئ هر سړی په خپلو ځایونو ودریږئ چې زه درته یو څو خبرې کوم اوزما خبرې د زړه په غوږونو واورئ چې ماښام کورته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړاست بيا پرې فكر وكړئ او وروسته الله ج حاضر وګڼئ اوبيا د ايمان په محكمه كې پرې فيصله وكړئ چې زه ښه وايم كه بد.

خالد خپلې خبرې په قهرجنه لهجه داسې شروع كړې اى خوانانو تاسې په رشتيا د احمدشاه ابدالي بچيان ياست ؟

ايا تاسې په رشتيا د غازي محمداكبرخان زامن ياست؟

ايا تاسې رشتيا د هغه كسانو زامن ياست چې چنګيز ګورګين روس اوانګريز ته يې په څوخله ماتې وركړه؟

زه خو فكر كوم چې تاسې هغه نه ياست اويا موخان نه دى پيژندلى تاسې خپل تاريخ مطالعه كړې چې ستاسو پلارونو له اشغال اوغلامي سره څومره تضاد درلودى اى كه تاريخ نشئ مطالعه كولى لږ خودې پورې هديرې ته وګورئ چې ولې پر څينو قبرونو رنګه بيرغونه رپيږي؟

تاسې خو موله مشرانو پوښتنه وكړئ چې ولې اكثره يتيمان ياست ؟

اياخبر ياست چې ستاسو داكثرو پلارونه د ازادى لپاره شهيدان شوي خونن بيا سور كفر پر وطن راغلى تاسې بې غمه ناست ياست خپل فوټبال كوئ د پروني روس اوننني امريكا هيڅ فرق نشته دواړه كافران دي دواړو پر مسلمانانو يرغل كړى پرون روس دټانګ په زور راغلى وؤ نن امريكايان د بې دوه پنځوس په زور راغلى ده هيڅوك په تاسې كې نشي كولاى چې د روس او امريكايي داشغال ترمنځ فرق وكړي نو چې وطن اشغال دى جهاد داسې فرض عين دى لكه لمونځ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله په قرانکریم کې سورة بقره دوه سوه شپاړسم ایت کې فرمایي:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُواْ شَيْئاً وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّواْ شَيْئاً وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ

ترجمه: تاسې ته د جنګ امر شوی دی اوهغه تاسې ته ناکاره دی کیدای شي چې یوشی تاسې ته ناکاره وي اوهم هغه ستاسې لپاره ډیر غوره وي اوکیدای شي چې تاسې یوشی خوښوی مګر هغه ستاسې لپاره بد وي الله جل جلاله پوهیږي تاسې نه پوهیږئ.

نو ای ناخبره ځوانانو جهاد دریاندې فرض عین دی پاڅیږئ خپل غاړې د الله جل جلاله په وړاندې خلاصې کړئ له مرګه مه داریږئ تاسې مومنان یاست که په دې لاره کې ووژل شئ شهیدان یاست چې د الله ج په وړاندې تر ټولو غوره مرګ همدا دی ایا تاسې به ورځ ترقیامته ژوندی یاست؟ نه زه درته قسم په الله جل جلاله کوم چې یوه ورځ به ټول مړه کیږئ نو چې په دې باوري یاست چې یوه ورځ مرو نوبیا غوره نه ده چې په هغه مرګ مړه شو چې پیغمبرانو یې تمنا او امید کړی پیغمبرانو په هم هغه مرګ پسې ارمان کړی وي؟

الله جل جلاله په قرانکریم سورة بقره یوسل اوڅلورپنځوسم ایت کې فرمایي:

وَلاَ تَقُولُواْ لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبيلِ اللّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاء وَلَكِن لاَّ تَشْعُرُونَ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترجمه: اوهغوخلګو ته چې د الله په لار کې ووژل شي مړه مه وایاست داسې خلګ خوپه حقیقت کښې ژوندي دي خوتاسې شعور نه لرئ چې د هغوئ په ژوند خبر شئ.

نو ایاتاسې له هغه مرګه تیښته کوئ چې الله ج ورته ژوند ویلی دی؟

ایاتاسې به ورځ د قیامت د الله ج دې پوښتني ته جواب ورکړې چې درته ووایي چې په تامې جهاد فرض کړی وؤ تا ولې نه کاوه سره له دې چې ځوان روغ اوسالم هم وې؟

ای ځوانانو تاسې دافکر مه کوئ چې موږ اسلحه نه لرو ضعیف اولږ یو زموږ ستاسو هغه نازولو خلګو د بدر په غزا کې پنځه اسان درلودل په داسې حال کې چې کفارو ترسل زیات اسان درلودل او دصحابه شمیرله کفارو درې چنده کم و مګر الله یې بری اوفتحه په نصیب کړه پرون مو پلارونو د روسانو له ټانګونو سره د اور په بوتلو جنګونه کول اوهغوئ ته یې شکست ورکړی که نن هم موږ د الله په لاره کې جهاد شروع کړو الله به زموږ مرسته کوي اوالله به همداکفار زموږپه ضعیفو لاسونو ماتوي نو د غفلت له خوبه رابیدار شئ کفارو مو وطن اشغال کړی او زموږ مسلماني خورګاني یې په ګوانتنامو کې بندیاني کړې په پای کې بایډ ووایم چې داماموږ خلقي موځکه وواژه چې د صلبانو جاسوس و اوهغوئ ته یې جاسوسي کوله اوکفار یې په دوستي نیولي وه او دهغوئ په صف کې د هغوئ ملګری وؤ چې الله ج د داسې کسانو مرګ رواکړی او هغوی د همدې کفارو له ډلې بللي دي.

الله په قرانکریم سورة المایدة یوپنځوسم ایام کې فرمایي:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصٰرٰىٓ أَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ

ترجمه: ای مؤمنانو یهودیان اوعیسویان خپل ملګري مه نیسئ دوئ په خپلو منځو کښې سره ملګري دي اوکه ستاسې څخه څوک هغوئ خپل ملګري نیسي نوبیا هغه هم په هم هغو کښې شمیرل کیږي په دې کښې شک نشته چې الله ظالمان له خپلې لارښونې څخه بې برخې کړي دي.

الله موږ له کفارو د ملګرتیا او غلامۍ څخه منعه کړي یوؤ لکه څنګه چې زموږ پلارونو خلقیان اوپرچمیان په همدې خاطر وژل چې د کفارو غلامي یې کوله نوموږ هم هغه کسان وژنو چې د امریکایانو غلامي کوي اودهغوی په لاس جوړ شوي حکومت کې کار کوي تاسې خپل ټول دوستان اوملګري د حکومت له کاره راوګرځوئ کنه د هر یوبه همدا انجام وي.

له دې خبرو وروسته خالد مصطفی ته په لاس اشاره وکړه هغه هم بیرته د موټرسیکل مخ راوګرځوی او خالد موټرسیکل ته وختی او روان شول دماښام لمانځه ته د مصطفی د اخښي کور ته ورسیدل هلته یې دشپې د مصطفی اخښی هم له جریانه خبر کړی او ورته یې وویل چې دوئ دواړه وطن ته د جهاد لپاره راغلي دي هغه هم ورسره د مرستې اوهمکارۍ پوره وعده وکړه مامور خلقي د کلي خلګو کور ته راوړی او دابله شپه په بي بي سي راډیو کې په خبرونو کې وویل شول چې طالبانو په هلمند کې یو کس په دې خاطر ووازه چې د مکتب ښوونکی وؤ د مامورخلقي له وژلو وروسته په سیمه کې د حکومت کسان زیات په ډار کې ګرځیدل او د حکومت عسکرو هم د خلګو زورول زیات کړل اوهره ورځ یې هغه کسان د طالب په نامه نیول چې ډیره به یې درلودل مصطفی اوخالد پرته له کومه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داره خپل فعالیت په تیزی سره روان کړی وو یوه میاشت وروسته مصطفی اوخالد اته کسان ملګري پیداکړه هر ملګري یو کلاشنکوف د کوره څخه راوړی یوه شپه اته سره ملګرو د کلي پر پوسته حمله وکړه اوپه پوسته کې ناست دولس پولیس چې ټول معتادین وه ووژل او اسلحې یې له ځان سره یوړې په دې پوسته کې مصطفی اوخالد ته دوه پیکا دوه راکټه او اته میله کلاشنکوف څلور مخابرې درې موټرسیکله یو سراچه موټر او زیاتې مرمی په لاس ورغلې.

لس ورځې پس ورته راپور راغی چې د ولسوال معاون کور ته راغلی اوسهار وختي په خپل موټر کې ولسوالی ته ځې مصطفی اوخالد هم ورته کمین ونیوی او هغه یې وواژه د هغه سراچه موټر او یوه میګاروف توپنچه یې هم غنیمت کړه د مصطفی اوملګرو شمیر یې ورځ تر بلې زیاتیدی او خلګو ورسره د پیسو مرستې هم زیاتې کولې یوه شپه مصطفی اوملګرو یې د کلي تر ټولو لوی مسجد ته د ماخستن دلمانځه پر مهال ورغلل او په جماعت کې ناستو کسانو ته یې وویل چې ټول پر خپلو ځایونو کښینئ موږ مجاهدین یو فقط درته یو څو خبرې کوو په دې وخت کې مصطفی خالد ته اشاره وکړه خالد هم منبر ته راغی اوپه خپل زړه وروونکي غږ یې څو ایتونه تلاوت کړه اوبیا یې خبرې داسې شروع کړې.

قال الله تعالی فی القرانکریم

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ۚ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ج په قرانکریم کې سورة توبة یو سل یولسم ایت شریف کې فرمايي:

حقیقت دادی چې الله تعالی لـه مؤمنانوڅخه د هغوئ نفسونه او دهغوئ مالونه دجنت په بدله کښې اخيستي دي هغوئ د الله په لار کښې جنګیږي نو دوئ کافران وژني او وژل کيږي له هغوي سره په تـورات انجیـل او قران کښې د جنت وعده د الله پر ذمه یو کلکه اوپخه وعده ده څوک دی چې د الله څخه زیات د خپلې ژمنې پوره کونکی وي نـو خـوښ اوسـئ پـه خپلې دغې سودا سره چې له الله سره موکړې ده همدا تر ټولو ستر بریالیتوب دی.

مسلمان ولسه! تاسې به خبر یاست چې دلته کفار راغلي دي او جهاد فرض عین دی نو موږ هم فقـط د الله تعـالی لپـاره راوتـلي يـوؤ او د پـورتني ايت مطابق له الله سره مو دخپل سر سودا کړې له الله تعالی څخه د خپل سر په بدل جنت رانیسو قسم په رب کوم چې داسـې ورځـې هـر وخـت پر موږ راځي چې موږ دوه ورځې وږي. ګرځو لوږه سټړیا او بې خـوابی زمـوږ سره هره ورځ ملګرې وي خو ای پر کور ناستو اود جهاد څخه غافلو خلګو کوم خوند چې په دې سټړیا لوږو او شب ګیرو کې دی والله بالله که د دنیا په یوه خوشحالی کې هم وي دومره د زړه سکون او ارامتیـا چـې زمـوږ سره ده په الله قسم که یې تاسې په دنیاکې په یوه کار کې هم پیداکړئ د جهاد ذکر الله ج په قران کریم کې په څلورسوه څلور اتیا ایتونـو کـې کـړی دی الله تعالی جهاد تر ټولو غوره اوبهتره عمل ګڼلی دی، الله په شلو سورتونو کې د جهاد یادونه کړې ده، مجاهدین د الله غوره بنده ګان دي، الله تعـالی پـه قرانکریم سورة صف لسم او یولسم ایت کې فرمايي: **أَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَٰرَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ

ترجمه: ای مؤمنانو ایا تاسې ته زه هغه تجارت وښیم چې له دردناک عذاب څخه مو ژغوري؟

هغه عمل پرالله اود هغه پر پغمبر باندې ایمان راوړی اود الله په لاره کې په خپلو مالونو اوخپلو ځانونو سره جهاد وکړئ همدغه ستاسې لپاره بهتره ده که تاسې پوهیږئ.

همدارنګه په ډیرو حدیثونو کې د جهاد فضلیت بیان شوی دی چې دهغوئ ټولو یادول دلته زما له وس څخه لوړ دي.

په یو حدیث شریف کې چې مقدام بن معدی کرب رانقل کړی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: د الله تعالی په نزد د مجاهدینولپاره لس خصلتونه دي اول داچې دلومړي ځاځکي وینې په تویدلو سره ورته ټول ګناهونه بخښل کیږي د مرګ څخه مخکې خپل مقام په جنت کې وینې د قبر له عذابه ژغورل کیږي د قیامت له ویرې څخه په امان وي د قیامت په ورځ بې پر سر یې یو تاج ایښودل کیږي چې یو یاقوت یې له دنیا اومافیها څخه بهتره دی دوه اویاحورې ورکول کیږي د دوه اویا کسانوشفاعت کولای شي، نو ای مؤمنانو! نور دغفلت له خوبه بیدار شئ او جهاد شروع کړئ د کفارو په تبلیغاتو ځانونه مه خطاکوئ د دې پر ځای چې د کفارو راډیو ته غوږ ونیسئ او د هغوئ په تبلیغاتو اکتفاء وکړئ نو قران کریم او احادیث مطالعه کړئ له حقیقي عالمانو څخه پوښتنه وکړئ لومړی خو خپله ټوپک واخلئ جهاد شروع کړئ که موهغه له وسه پوره نه وي د مجاهدینو حمایت وکړئ هغوئ ته پیسې ډوډۍ اوکورکې ځای ورکړئ که

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم نشي کولای نو په زړه کې له کفارو څخه نفرت کوئ خبردار په مجاهدینو پسې بد رد ونه وایاست چې حشر به مو له همدې امریکایانو سره شي هر څوک چې له امریکایانو سره یوځای په مجاهدینو پسې بد وايي او یا د مجاهدینو په مقابل کې سنگر نیسي نو د هغوئ د ایمان د تللو ویره ده.

گرانو کلیوالو! نور مو وخت نه نیسم په الله تعالی موسپارم که په تاسې کې څوک زموږ له ملگروڅخه غوښتنه لري نو مهرباني وکړئ ولاړ دې شي له دې خبرې وروسته یو کلیوال په لومړي صف کې ولاړ شو او ورته یې وویل چې ستاسې مشر کوم یو دی مصطفی چې د جماعت په دروازه کې ولاړ وو کلیوال ته وویل چې مشر یې زه یم کلیوال مخ شاته د مصطفی خواته را واړوی اوبیا یې په خندا کې ورته وویل چې تاخومخ په خادر تینگ تړلی نو زه به څنگه تاوپیژنم مصطفی هم ورته وخندل او ورته یې وویل چې خیر ته که مې ونه پیژني زه خو دې پیژنم او خدمت دې راته ووایه کلیوال ورته وویل چې ډیره موده کیږي چې دایوه پښه مې د زنگون څخه پاس درد کوي که ته راته یو دم پرې وکړې الله تعالی ته امید لرم چې ښه به شي څکه تاسې د الله تعالی غوره بنده گان یاست مصطفی هم مخکې ورغلی او دکلیوال پر پښه یې دم وکړی اوبیا یې په موسکا کې ورته وویل بابا که د مجاهدینو سره کومک وکړئ الله تعالی به شفاء درکړي کلیوال هم سر ورته د هوپه ډول وښوراوه نور مصطفی او ملگري یې له جماعته بهر راووتلل او ترې روان شول د خالد خبرو د کلي د ډیرو خوانانو ویده ضمیرونه راویښ کړل او ډیرو ځوانانو به هره ورځ په خپلو منځونو کې د جهاد کیسې کولې دکلي اکثروځوانانو غوښتل چې جهاد وکړي مگر یواځینی مشکل دا وو چې دوئ ته د مجاهدینو خاص ادرس معلوم نه وو اوهغه ځوانان چې د مصطفی سره یوځای شوي وه هغوئ هم دا مشکل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودی چې اسلحه ورسره نه وه په پنځو کسانو به يې يو کلاشنکوف او درې شاه جوره مرمی درلودلې د مجاهدينو شمير په دې وخت کې تر سلو زيات وؤ خو هر مجاهد په خپل کور کې اوسيده او دشپې به بيا ټول پر ټاکلي ځای سره يوځای کيدل يوه شپه مصطفی خپل شل ملګري سره راټول کړه او ورته يې وويل چې نن شپه پر ولسوالی او اړونده پوستو حمله کوو ټول خوشحاله شول يو بل ته يې د خوشحالی ځخه غاړې ورکولې مخکې له دې چې مخ د ولسوالی پر طرف حرکت وکړي مصطفی خالد ته وويل چې يوڅو خبرې د نصحت په ډول مجاهدينو ته وکړه او هم د بريالیتوب لپاره دعا وکړه خالد هم مخکې خواته راغلی او د اعوذبالله اوبسم الله ويلو وروسته يې وويل:

ای د اسلام په خاطر سربښندونکو ځوانانو زما مور اوپلار او زماځان دې تر تاسې قربان شي قسم په الله تعالی خورم چې تاسې د دنيا ترټولوغوره بنده ګان ياست تاسې هغه کسان ياست چې د الله تعالی پرته موبل چاته سر نه دی ټيټ کړی تاسې تر ټولو غټ جابر امريکا سره ډغره فقط د الله تعالی لپاره وهی تاسې د هغه چاسره نن په تش لاس جنګيږئ چې د ټولې نړی انسانانو په خدايي نيولی ده اود همدې امريکايانو غلامي کوي زړه ښه راتيرو ملګرو داچې وخت لنډ دی زياتې خبرې نشم کولای نو فقط درته د جهاد اړوند يوڅه معلومات درکوم جهاد په لغت کې کوښښ اوزيار ته وايي او دشريعت په اصطلاح کې د الله تعالی په لار کې د کفارو اود هغوئ د ملګرو سره خاص دالله لپاره جنګ ته وايي د جهاد اهداف په قرانکريم کې ذکر شوي دي:

اول چې د اسلام دعوت غالب اومحفوظ شي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم: د مستضعفینو مسلمانانو سره مرسته اوکومک وشي.

دریم: د هغه قوت ماتول چې د مسلمانانو پرخلاف یي سرکښي کړې وي

جهاد هغه وخت ښایست مومي چې د دعوت خلاف مانع پیداشي اویا پر مسلمانانو کفار تیری وکړي چې په اول صورت کې فرض کفایي اوپه دوهم صورت کې فرض عین دی داچې نن پر افغانستان کفارو یرغل کړی نو جهاد پر هر نارینه اوښځینه فرض عین دی اوپه دې وخت کې زوی ته د مور پلار اوښځې ته د میړه د اجازې ضرورت نشته دوئ کولای شي چې بغیر له اجازې جهاد ته ولاړ شي د جهاد شرایط دادي: چې شخص به مسلمان ازاد نارینه عاقل بالغ به وي پرمعذور جهاد فرض نه دی.

الله تعالی په قرانکریم سورة توبة پنځم ایت شریف کې فرمایي: **فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ**

ترجمه: مشرکان ووژنئ هرچیرته چې یې وموموئ اوهغوئ ونیسئ اوحصار یې کړئ اوپه څارنځای کې د هغوئ د وژلو لپاره کښینئ.

الله تعالی په قرانکریم کې په بل ایت شریف کښې داسې فرمایي: **وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّهِ فَإِنِ انتَهَواْ فَلاَ عُدْوَانَ إِلاَّ عَلَى الظَّالِمِينَ ١٩٣**

ترجمه: ای مؤمنانو تاسوله دې کفارو سره تر هغه وجنګیږئ چې تر څو یوه فتنه هم پاتې نشي او ټول دین د الله تعالی لپاره وګرځیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

گرانو ملګرو د جهاد غوره اوبهتره نیت د الله تعالی رضا او شهادت دی پوهیږم چې موږ اوتاسې ټول فقط د الله تعالی د رضا لپاره راوتلي یوؤ څکه هیڅوک موږ اوتاسې ته نه پیسې اونه بل کوم دنیاوي امتیاز راکوي اوپه پای کې الله تعالی ته دعا کوم چې یاالله که به موږ ستا د رضا لپاره راوتلي یوؤ موږ ته فتحه اوبریا نصیب کړه یا الله ج زموږ نصرت وکړه خالد په داسې حال کې دعا خلاصه کړه چې ټولو ملګرو یې ژړل او خالد همدومره ژړلي وه چې مخ یې په اوښکو لوند و وروسته مصطفی خپلو ملګرو ته وویل موږ اوتاسې شل کسان پر ولسوالی حمله کوو پوهیږم چې هلته به تر سلو زیات کسان وي خو بری په زیاتوالي کې نه بلکې په اخلاص او د الله تعالی په نصرت کې دی دجنګ لپاره مې تاسې پردرې ګروپه ویشلي یاست چې د لومړي کروپ کسانو سره به یوه پیکا اویو راکیټ وي او د شمال له طرفه به د ولسوالی پر دفاعي پوستو لومړی د راکټ ډز کوي اوبیابه د پیکا ډزې پر شروع کوي په منډه به پوسته فتحه کوي چې د دې کسانو شمیر به پنځه کسان وي او دوهم ګروپ کسان به د شرق له طرفه د ولسوالی پر ودانۍ حمله کوي او د دوئ سره به یو راکیټ یوه پیکا او درې کلاشنکوفه وي دریم ګروپ کسان به د ولایت مرکزخواته زموږ څخه لیرې په کمین کې ناست وي او درې کلاشینکوفه او یوه توپنچه به ورسره وي که چیرې الله ج فتحه رانصیب کړه نو تښتیدلی دښمن به دوئ په لاره کې تر حملې لاندې نیسي اودابه هم پنځه کسان وي د اول ګروپ مشر خالد د دوهم ګروپ مشر زه خپله او د دریم ګروپ مشر میوند دی اول به حمله لومړی ګروپ شروع کوي خوتر هغه به انتظار کوي چې تر څو په مخابره کې ماورته ویلي نه وي خوهر ملګری له مرمیو سره پام کوي یو یو ډز کوئ مرمی بیخي زیاتې کمې دي همدا لس

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاجوره دوه شریده او دخلو د راکبښ مرمی مو هم د تعرض او هم د دفاع دي.

وروسته له دي خبرو ټول کسان د خپل هدف په لور روان شول خالد خان دپوستي پنځوس میتري ته ورساوه او د مصطفی امر ته انتظار شو خو د مصطفی تر امر مخکي خالد نور هم پوستي ته په داسي حال کي ورنږدي شو چي په لاس کي یې راکټ وو خو پوسته کي خاموشي وه خالد نورهم پوستي ته ورنږدي شو خو داخل یې ولیدل چي دپوستي په دروازه کي یو کس ناست دی او تاریاک څکوي او لاسي برق یې خان ته لګولی دی خالد د شاه له طرفه ورغی او پر ناست کس یې ورمنډه کړه او ځنګ کي پروت کلاشنوف ته یې ورحمله کړه او تري راپورته یې کړی ناست کس چي مکمل نشه وو داسي فکر یې وکړی چي خپل ملګری یې دی نو یې په ګنګوړه اوازیي ورته وویل ماشین مه بنوروه راخه نشي ته نن مي عجبه مزیدار تاریاک پیداکړي خالد هم پوه شو چي سړی نشه دی نو ژر شاته شو او ملګرو ته یې وویل راځئ مخکي پیره دار نشه دی دادی توپک یې لا ما راوړی ملګري یې هم ورپسي شول او کله چي د پوستي دروازي ته ورسیدل نو یو کس پر ناست کس دده کلاشنکوف ونیوی او ورته یې وویل چي ارام کښینه اولاسونه دي شاته واړوه اوسمدستي یې د پیره دار لاسونه وتړل اوټول په منډه پوستي ته داخل شول او درو کسانو پر بیده کسانو یو کلاشنکوف یو راکټ یو پیکا ونیول او خالد په لوړ غږ پري چغه کړه چي یو هم له خپله ځایه ونه ښوریږئ وروسته هغه نورو دوه کسانو یو یو له بیستره راپورته کاوه اولاسونه یې ورته تړل دپوستي ټول کسان چي شمېر یې دیارلس کسان و ژوندي ونیول کله چي مصطفی د ولسوالي ودانی ته نږدي ورسیدی نو پر خالد یې غږ وکړی چي پر پوسته جنګ شروع کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوخالد ورته وویل چې ما مخکې لا خپله پوسته فتحه کړه او دولس کسان مې ژوندي ونیول مصطفی ورته وویل چې ته د پوستې له منځه یوځو ډزې وکړه؟

تر څو عسکر د ولسوالی له مرکز څخه د پوستې طرف ته درشي موږ به دلته پر ولسوالی حمله وکړو او هغه کسان چې هلته درغلل تاسې جنګ ورسره وکړي خالد لومړی ټول نیول شوی عسکر د دوئ په خپلو ټوپکانو ووژل کله چې د ولسوالی عسکرو د فاعي پوستې منځ کې ډزې واوریدلې نو د پوستې په طرف یې منډه کړه ډیر کم عسکر په ولسوالی کې پاته شول چې په دې وخت کې د مصطفی ګروف د ولسوالی پر ودانی حمله شروع کړه او په ډیر لږ وخت کې یې ولسوالی هم فتحه کړه ولسوال او نور مشران موټر ته وختل چې تر څو د ولایت مرکز ته ځان ورسوي خوپه لاره کې دمیوند دګروپ په کمین کې وختل چې ټول ووژل شول اود میوند یوملګری هم شهید شو اوپاتې عسکرو هر یو په خپله مخه منډې وهلې جنګ دوه ساعته دوام وکړی او زیات عسکر ووژل شول وروسته مصطفی اوخالد ګروپونه سره یوځای شول او ټوله وسله یې راټوله کړه د ولسوالی او پوستې ودانیو ته یې اور واچوی او د میوند ګروپ کسانو هم له وژل شویو کسانو څخه اسلحه راټوله کړه او موټران یې وسوځول اوخپل شهید ملګری یې راواخیستی او راروان شول د شپې درې بجې ټول بیرته سره یوځای شول ټول ملګري زیات ستړي وه خومصطفی خالد ته وویل چې تاسې په تلوار د شهید جسد هغه پورې هدیرې ته یوسئ زه اونور څلور ملګري به نیول شوې اسلحه په ځمکه کې ښخه کړو خالد هم ورسره ومنل خالد او دبارلس نورو ملګرو د خپل شهید ملګري جسد هدیرې ته راوړی او قبر یې ورته وکیندی اول یې د جنازې لمونځ یې ورکړی اوبیا یې ښخ کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته خالد د خپل ملګري د قبر سر ته ودریدی او ملګرو ته یې وویل ایا تاسې خبر یاست چې شهادت څومره لوړ مقام دی ؟

الله تعالی په قرانکریم سورة ال عمران یو سل اونهه شپیتم ایت کې فرمایي: وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

ترجمه: هغه کسان چې دالله په لار کې ووژل شي پر هغوئ د مړو ګمان مه کوئ بلکې هغوئ ژوندي دي اوالله په نزد رزق ورکول کیږي.

نو زموږ اوستاسې ملګري مړنه بلکې ابدي ژوندون ته یې لار وموندل الله تعالی شهادت ته زیات فضیلت ورکړی.

نو زه لومړی خان اوبیا تاسې ته د دې ملګري د شهادت مبارکي وایم

له دې خبرو وروسته خالد اوملګري دهدیرې څخه راروان شول او له لږمزل وروسته خالد ملګرو ته وویل چې نور هر یو خپل کور ته ولاړ شئ او دا راز له خان سره امانت وساتئ خالد او مصطفی هم سره یوځای شول او پر موټرسیکل سپاره شول او دښت ته وختل سهار په توله ولسوالی کې خلګ حیران وه او پر اته بجې د امریکایانو هلکوپتر ته طیارې هم راغلې او مړي یې ولایت ته انتقال کړه مابنام د تولو رسنیو همدا د سر خبر و چې د هلمند پر مارجه ولسوالی دوه نیمه سوه طالبانو حمله کړې وه او د ولسوال په ګډون یې اته پنځوس حکومتي عسکر وژلي او څه باندې دیرش کسان یې ټپیان کړي دي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او رسنیو داهم ویل چې د طالبانو څخه هم دیرش کسه وژل شوي چې اکثره یې پنجابیان اود پاکستاني فوځیان دي له دې حملې دوه ورځې وروسته سیمې ته نور عسکر راغلل اویو هفته وروسته امریکایانو هم یوه غټه قرارګاه د ولسوالۍ ترڅنګ جوړه کړه اوهمدلته خپله میشته شول له دې وروسته په سیمه کې حالات بدل شول زیاتو حکومتي کسانو خپل کورونه د ولایت مرکز لښکرګاه ته انتقال کړه او امریکایانو هم نور هره ورځ په سیمه کې ګزمې شروع کړې چې خالد هم له ماینو څخه په کار اخیستنه شروع وکړه اونور ملګري یې هم په ماین جوړولو اوخښولو کې وروزل نور نو داسې ورځ وه نه وه چې امریکایانو دې خپل یو ټانګ د لاسه نه ورکولای اوهره ورځ به مصطفی او خالد ملګرو ته د ژیړې بوشکې څخه ماینونه جوړول او هغوئ به ورته خښول مصطفی او خالد په درې میاشتې کې د امریکایانو نهه څلویښت ټانګان په ماینونو والوځول نور به هره ورځ امریکایان له ماین او کمین سره مخ وه یواځې هلمند کې نه بلکې په هر ولایت کې د مصطفی اوخالد غوندې د کور څخه شړل شوي په دین مین ځوانانو د طالبانو په نوم د امریکا د ظلم او دهشت په مقابل کې دسر په بیه سنګرونو ته رادانګلي وه د طالبانو شمیر ورځ تر بلې زیاتیدی او هغه طالبان بیا راڅرګند شوی وه چې یو وخت یې خلګو بیا تصور لا یې عقلي بلل او هغه امریکا یې ننګول چې نړیوالو ورسره دغره لیونتوب باله.

مصطفی اوخالد ټول کلی له امریکایانو ازاد کړه او امریکایان یواځې په خپلو قرارګاو کې محاصره شول په کلي کې طالبان ازاد ګرځیدل یوه ورځ مازدیګر خالد د مصطفی ته وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد مصطفی له ډېرې مودې وروسته مې بیګاه خپل مور په خوب لیدل او داسې ښکاریده لکه زما واده چې وي او زیاته خوشحاله وه

مصطفی: هههههه پوه شوم چې واده غواړې اشنا.

خالد: نه قسم توکې نه کوم رښتیا مې په خوب لیدل.

مصطفی: ښه الله تعالی دې وبخښي خیر زه به واده درته وکړم خکه مور دې په قبر کې خوشحالېږي.

خالد: هلکه چوپ شه ته خه خبر یې چې زما مور به وفات شوي وي کیدای شي هغه هم ماغوندې الله تعالی ساتلې وي.

مصطفی: خه خیر الله تعالی دې همداسې کړي حو اوس که ژوندی وي تو نه به یې خنګه وپیژنې اوهغه به تا څنګه وپیژني.

خالد: آه کم عقله مور تو هم له چا ورکیږي؟

مصطفی: رښتیاهم بخښنه غواړم ماتوکې کولې خوته غمجن شولې الله تعالی دې له خپل مور سره یوځای کړه.

خالد: الهم امین.

مصطفی: خو کوزده درته رښتیا کوم.

خالد: هههههه یاره زه دوه اویا کوزدې او ودونه کوم هغه هم په جنت کې

مصطفی: هغه به هم وکړې دابه هم وکړې؟

خالد: هښښښه هلکه ستا لکه چې خپله کوزدن ته زړه کیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه ماویل که تا کول.

خالد: هههه بس پوه شوم دادی ولاړم او که مې ئن ستا مشر ورور ولیدی نو ورته وایم چې مصطفی ته کوزده وکړه.

مصطفی: وا هلکه چیرته ځې ؟

خالد: زه ځم موټر بیایم هلته مې د یوچا سره مرمې وعده کړې هغه رائیسم

مصطفی: ورځه الله تعالی دې مل شه.

خالد: له دې وروسته موټر ته وختی او روان شو خو د مصطفی تر کلې لا نه و وتلی چې جیټ طیاره ښکته راغلل او په زوره غروز شو او د ځمکې څخه دودونه اسمان ته پورته شول مصطفی پوه شو چې بمبار وشو ژر یې موټرسیکل له کوره را ویستی او پر سپور شو د دود خواته په تیزی ور روان شو کله چې د دود ځای ته ورسیدی کلیوال یې ولیدل چې په کروندو کې ګرځي او یو موټر چې له پیژندلو وتلی دی هلته په پټي کې له سرکه لیری چپه پروت دی او دودونه ترې پرونه کیږي خو له یو کلیوال یې پوښتنه وکړه چې موټر د چا و هغه جواب کې ورته وویل چې ستا ملګری ملاخالد پکې سپور و مصطفی په لوړ اواز چغه وکړه او ورمنډه یې کړه او بل کس یې له ګریوان ونیوی چې خالد څه شو هغه ورته وویل چې خالد نور ورک دی هغه یو څه لږ غوښې یې په څادر کې پیداشوې ستړی عرب مجاهد خالد هم د خپل رب لپاره ځان توټه توټه کړی او د خپل مور پلاز په قدم بې قدم کیښودی او د تل لپاره د هغوی سره یوځای شو د خالد د ماشومتوب هغه ارمان پوره شو چې شپه او ورځ به لالهانده پسې ګرځیدی او بسې ژړل به یې خالد خپل مور پلار په دې ورځ پیداکړه خو مصطفی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې يواځې غمونو ته پرېښودی او مصطفی ډېر زيات څکه تاواني شو چې خالد د مصطفی لپاره هر څه و اوهغه يې له لاسه ورکړی اوهر څه يې ولاړل مصطفی په دې وخت کې تر دوه سوه هم زيات ملګري درلودل خو دده ژوند بيا په خالد ښايسته وؤ خو مصطفی پر هغه ځای ولاړ او د خالد لږ غوښې يې په لاس کې نيولې وې اود خالد د څو دقيقو مخکې خبرې يې په ذهن کې ګرځيدلې ناڅاپه يې چيغه کړه او په لوړ غږ يې وويل اه خالده تاخو رښتيا دوه اويا ودونوپه جنت کې وکړه ته خو رښتيا له خپلې مور سره يوځای شوې ستاخوب رښتيا و رښتياهم ستانن واده دی او ستامور زياته خوشحاله ده خو هی ناځوانه زه دې يواځې پرېښودم پر هره سخته کې به زه اوته ملګري وؤ خونن ته يواځې ولاړې.

کله چې خلګو دده خبرې واورېدلې نو فکر يې وکړی چې مصطفی اعصاب دلاسه ورکړه خو خلګ د مصطفی ژړا ته حيران وه څکه مصطفی په غيرت او بهادری کې نوم درلودی مصطفی لاهمدا فرياد کاوه چې ملګري يې هم د پيښې ځای ته راورسيدل ميوند ورمخکې شو او ورته يې وويل چې فرياد نور بس کړه چې ټول ملګري بيا حوصله بايلي مصطفی چې کله د ميوند خبره واوريدل نو ځان يې کنټرول کړی او د خالد غوښې يې د ميوند په لاس ورکړې او خپله موټرسيکل ته وختی او روان شو او کور ته راغی او پر خپل مور يې د خالد د شهادت زيری وکړی اوپه کور کې يې له سترګو اوښکې بهيدلې او اطاق ته ننوتی خو مور يې پسې ورغلل اورته يې داسې وويل:

ګرانه زويه باور وکړه چې پر ما باندی ستا اوخالد فرق نه وو خالد زما زوی غوندې و خو که ته هم شهيد شې زه به ونه ژاړم څکه تابه ويل چې شهيد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه نه دي ژوندي دي نو زه ولې پر ژوندي وژاړم ایا په دې لار کې حضرت حمزه رضی الله عنه نه دی شهید شوی، نو چې د سرور کاینات تره شهید شوی نوته او خالد څوک یاست چې قرباني نه ورکوئ.

مصطفی د مور خبرو ډیر حیران کړی او ژړا یې بس کړه او په ډاډه زړه بهر راووتی لږ شیبه وروسته میوند موټر راوستی اود خالد غوښې یې په کفن کې پیچلې وې او د مصطفی د کور مخ ته یې ودروی او دکلي ملاصاحب ته یې وویـل چې جماعت کې اعلان وکړی چې خالـد شهید شوی او د مازدیگر لمانځه وروسته یې جنازه ده هرمسلمان ځان حاضر کړئ د مازدیگر لمانځه وروسته په سلگونو کسان د خالد جنازې ته حاضر شول چې د جنازې لمانځه وروسته مصطفی ولاړ شو او د څو ایتونو تلاوت وروسته یې داسې وویل:

یقینا الله ج ټول غوره اعمال خلگوته بیان کړي دي په دغواعمالوکې یې جهاداودالله (په لار کې جنگ تر ټولو بهتر عمل گرزولی دی او په جهاد کې یې شهادت ته ډیره اوچته مرتبه ورکړې ده او د جهاد تر نورو ټولو عملونو یې بهتر گرزولی او هم یې غټ ثواب پورې خاص کړی؛ له براء بن عازب (رض) څخه روایت ده: یوکس چې پوره سلاح ور سره وه پیغمبر (ص) ته راغی او وې ویل: ای د الله (ج) پیغمبر (ص) جنگ وکړم، او که مسلمان شم؟ پیغمبر (ص) ورته وفرمایل:» أسلم ثم قاتل« اول مسلمان شه او بیا جنگ وکړه ، نو مسلمان شو، او بیایي جنگ وکړ، او شهید شو ، پیغمبر (ص) وفرمایل:» عمل قلیلا وأجر کثیرا« (۱)لږ عمل یې وکړ، او ډیر اجر ورکړی سو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پیغمبر (ص) د شهید په حق کې فرمایلي دي: «إن للشهید عند الله سبعة خصال یغفر له في أول دفعة من دمه و یرى مقعده من الجنة ویأمن الفزع الأکبر و یجار من عذاب القبر ویوضع علی رأسه تاج الوقار، الیاقوتة منه خیر من الدنیا وما فیها ویزوج باثنین وسبعین من الحور العین ویشفع لسبعین من أقربائه» (۲) یقینا د شهید لپاره د الله (ج) په دربار کې وو۷ امتیازه دی [۱] له اول څاڅکي د وینو سره ګناهونه وربښل کیږي [۲] اوپه جنت کې د اوسیدلو ځای یې ورلیدل کیږي [۳] او د قیامت په ورځ به له هغه لویې ویرې بې غمه وي [٤] او د قبر له عذاب څخه به خلاص وي [٥] اوپه سر به یې د عزت تاج ورښودل کیږي چې یو یاقوت به یې تر ټولې دنیا او څه چې په دنیا کې دي بهتروي [٦] اودوه اویا [۷۲] د جنت حورې به ورپه نکاح کیږي [۷] او د خپلو اویا [۷۰] خپلوانو لپاره به یې شفاعت قبلیږي.

وګورئ هغه څوک چې جنت غواړئ! هغوامتیازونو ته چې الله (ج) د شهیدانو لپاره تیار کړي دي کوم چې لیږ مخکې یاد شول.

په یو حدیث شریف کې چې له انس (رض) څخه روایت ده راغلي دي: چې پیغمبر (ص) وفرمایل: «ما أحد یدخل الجنة یحب أن یرجع إلی الدنیا وله ما علی الأرض من شئ إلا الشهید یتمنی أن یرجع إلی الدنیا فیقتل عشر مرات لما یری من الکرامة» (۱) هیڅ جنتي به دا نه خوښوي چې بیرته دنیا ته راوګرزي او څه شی چې په مخ د زمکې دي دا ټول د ده وي پرته له شهیده چې هغه به دا غواړي چې بیرته دنیا ته راوګرزي، او لس ځله د الله (ج) په لارکې ووژل شي؛ د هغه کرامت له جهته چې الله (ج) شهید ته ورکړی اوپوبل روایت کې د "من الکرامة" په ځای «لما یری من

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضل الشهادة » راغلي دې معنی د شهادت د هغه فضیلت له جهته چې وینې یې.

بلکه ځوک چې د شهادت په غوښتلو کې کوشش او جهاد کوي الله (ج) دهغه لپاره درجې تیاري کړې دي؛ څکه له ابي هريره (رض) څخه روایت ده: چې پیغمبر (ص) وفرمایل: »إن في الجنة مائة درجة أعد ها الله للمجاهدين في سبيل الله ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض «(۱)يقينا په جنت کې سل درجې دي الله (ج) د مجاهدینو لپاره تیاري کړې دي، د هرو دوو درجو په منځ کې لکه له زمکي تر آسمانه دومره مسافه ده.

مسلمانانو ورونو! چې د مجاهد همدا درجې دي نو ستاسې د شهیدانو په در جو څه گمان ده؟ چې هغوئ به له صدیقانو، او انبیاؤ علیهم السلام سره وي بې شکه د هغوئ درجې ډیرې اوچتې دي . له مسروق رحمة الله تعالی علیه څخه نقل شوی ده: چې موږ له عبدالله بن مسعود (رض) څخه د لاندې آیة په هکله وپوښتل ﴿ **وَلاَ تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أَمْوَاتاً بَلْ أَحْيَاء عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ** ﴾ [آل عمران۱۶۹]

ترجمه: هیڅ گمان مکوه په هغو کسانو چې په لار د الله (ج) کې وژل شوي چې هغوئ به مړه وي بلکه هغوئ ژوندي دي، د هغوئ د پروردگار(ج) په نزد دوئ ته روزي ورکول کیږي.

عبدالله بن مسعود (رض) وویل: چې موږ د دې آیت په هکله له پیغمبر (ص) وپوښتل پیغمبر (ص)وفرمایل: »**أرواحهم في جوف طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت ثم تأوي إلى تلك**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

القناديل فأطلع إليهم ربهم إطلاعة فقال: هل تشتهون شيئا؟ قالوا: أي شئ نشتهي ونحن نسرح من الجنة حيث شئنا ففعل بهم ثلاث مرات فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا قالوا: يا رب نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى فلما رأى أن ليس لهم حاجة تركوا» (١)

د هغوئ اراوح ګاني به د زرغونو مرغانو په جوجورو کې وي ، د دوئ د اوسیدلو لپاره به په عرش پورې ځوړندې (خالي) د څراغونو په شکل کې وي د جنت په هرجای کې چې يې زړه غواړي څريږي به (منظره به کوي) او بيرته به هغو څراغونو (خالو) ته راګرزي او يو ځلي به د دوی پروردګار (ج) ور ته راښکاره شي، او ورته ووبه وايي: چې تاسې څه شئ غواړئ؟ هغوی به ووايي: موږ به نورڅه غواړو؟ په داسې حال کې چې د جنت په کوم جای کې چې زموږ زړه غواړي ګرزيدای شو، الله (ج) به درې ځلې دوئ سره دا سوال جواب وکړي، کله چې دوئ پوه شي چې بې غوښتلو د کوم شي نه پريښودل کيږي، نو دوئ به ووايي: اي الله (ج) موږ دا غواړو چې زمونږ ارواح ګاني بيرته د موږ جسدونو کې ننه باسي، د دې لپاره چې موږ د تا په لارکې يو ځل بيا ووژل شو، کله چې دا ښکاره شي چې دوئ څه شي ته ضرورت نه لري پريښودل به شي.الله (ج) لا مخکې په هر څه عالم د ی خو له دې سوال جواب سره خپله دهغوی له خولې دا خبره راوزي چې دوئ حاجت نه لري.

شهيد په هميشه بې زواله نعمتونو کې ده، له دې سره سره الله (ج) د ده ټول ګناهونه مخکې له دې چې جنت ته ننوزي وربښي او درجې يې ور لوړوي: له عبدالله بن عمرو بن عاص (رض) څخه روايت ده: چې پيغمبر (ص) وفرمايل: «يغفر الله للشهيد كل ذنب الا الدين (١)» الله (ج) شهيد ته ټول ګناهونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربښي، پرته له پوره(قرض) الله (ج) هغه مال چې د کوم کس په شهيد پور (قرض) وي نه وربښي، او له ابي قتادة (رض) څخه روايت ده: چې پيغمبر (ص) دموږ په منځ کې پاڅيدو، او دا خبر يې بيان کړه چې د الله (ج) په لار کې جهاد اوايمان تر ټولو اعمالو غوره دی، نو يو کس پاڅيدو او وې ويل: اي رسول الله !دا راته ووايه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم گناهونه به مې وبښل شي؟ پيغمبر (ص) ور ته وفرمايل : »نعم إن قتلت في سبيل ا الله و أنت صابر محتسب مقبل غير مدبر «هو گناهونه به دې وبښل شي که ته ووژل شې دالله (ج) په لارکې په داسې حال کې چې ته صابر، د ثواب غوښتونکی، په مخه روان وې او دښمن ته شا اړونکی نه وې، بيا پيغمبر (ص) ورته وفرمايل: » کيف قلت «تا څنگه سوال وکړ؟ هغه وويل: ماته بيان وکړه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم گنا هونه به مې وويښل شي؟ پيغمبر (ص) وفرمايل: »نعم وأنت صابر محتسب مقبل غير مدبر إلا الدين فإن جبريل عليه السلام قال لی ذالك « (۱)هو وبه ښښل شي که ته ووژل شې په داسې حال کې چې ته صابر، د ثواب غوښتونکی، په مخه روان يې، شااړوونکی نه يې ټول به وبښل شي پرته له پوره (قرض) چې په شهادت نه ښښل کيږي ځکه اوس ماته جبرئيل دا خبره وکړه.

الله (ج) په خپل فضل او احسان او کرم سره د شهيدانو ټول گناهونه وربښي پرته له پوره چې هغه نه ښښل کيږي، او که پور حق د الله (ج) وای هغه به يې هم شهيدانوته ور ښښلی وای خو هغه حق د بندگانو دی، څوک چې د جهاد اراده لري ورته ضرور ده چې هرچا پورکه ورباندې وي هغه خپلو مالکانو ته ورکړي ترڅو چې په غاړه يې هيڅ پور پاته نشي. له شهيد څخه په دوو حالونو کې پور اداء کيږي [۱] الله (ج) د قيامت په ورځ د شهيد پور پرې کوي که دې نوموړي د اداء کولو اراده لري خو عاجز وي مال نلري يا بل عذر ورته پيښ وي [۲] چې مجاهد شهيد شي او د پور د اداء کولو وخت لا نه وي راغلی. د پيغمبر (ص) سنت دا وو چې د کوم مړي په ذمه به پور وو د جنازې لمونځ يې نه ورباندې کول څو چې به هغه اداء نه کړای شو، او يا به دمړي کوم خپلوان ،يا بل کوم مسلمان به د هغه د اداء کولو ضمانت وکړي، نوکه پرخالد ستاسې د کوم يوه قرض پاتې وي غږ وکړئ چې زه يې ور ادا کړم خوهيڅوا هم غږ ونه کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصطفی له وینا وروسته هر سړی خپل کور ته ولاړی او مصطفی د میوند اوخو نورو دلګیو مشرانو سره د میوند کور ته راغلل او د خالد پر ځای یې میوند خپل معاون وټاکی او ملګرو ته یې وویل که زه شهید شوم ستاسې مشر به همدا میوند وي او که میوند هم شهید شو ستاسې مشر به صادق وي خو جهاد به تر هغه پورې کوئ چې تر خو مو اشغالګر نه وي مات کړي د خالد شهادت مصطفی په رواني او فزیکي ډول کمزوری کړی که څه هم مصطفی کوښښ کاوه چې ځان زړه ور وښکاره کړی خو د کمزورۍ نښې يې د وړاندې معلومیدلې د خالد د شهادت دریمه ورځ وه چې په مخابره کې غږ شو چې امریکا له کمربنده را اوښتي دي او ملګري خان مخ ته ورسوئ چې کمین دی مصطفی چې کله دا خبره په مخابره کې واوریده نو دخالد فاتحې ته راغلي کسان يې پریښودل او موټر یې رهي کړی او د ملګرو سره يو ځای شو که څه هم میوند ډیر ورته وویل چې ته کمین ته مه ځه خو مصطفی هشتادو په لاس کې و او میوند ته یې وویل چې د خالد انتقام خپله اخلم کله چې جنګ شروع شو مصطفی هشتادو د امریکایانو پر یو ټانګ وربرابر کړی او د تکبیر په چغه سره يې پیر پر وکړی ټانګ يې وویشتی او دودونه تری پورته شول خو مصطفی چې کله هشتادو ته بل پیر اچاوه د بل ټانګ له خوا په نښه شو او خاص په ځیګر یې وویشتی میوند چې ورمنډه کړل او مصطفی یې په غیږ کې ونیوی او غږ یې پر وکړی او د امیر امیر نارې یې پر وهلې خو مصطفی بیرته خل سترګې خلاصې کړلې او موسکی شو او میوند ته یې وویل چې خالد مې غواړي خالد نارې راوهي خالد راته انتظار دی.

چې د خالد د مرګه وروسته د مصطفی همدا اوله اوهم اخرې موسکا شوله.

پای

د شوال د میاشتې دوهمه

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library